

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



DEFENDING *My Heart*

BARBRA CAMPBELL



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kalbimi Savunmak

SEAL Team Romeo
tarafından

BARBRA CAMPBELL

Kalbimi Savunuyorum© 2022 Barbra Campbell

Tüm hakları saklıdır.

Bu bir kurgu eseridir. Kapak

tasarımı Jada D'Lee

İçindekiler

[1. Bölüm 1](#)

[2. Bölüm 2](#)

[3. Bölüm 3](#)

[4. Bölüm 4](#)

[5. Bölüm 5](#)

[6. Bölüm 6](#)

[7. Bölüm 7](#)

[8. Bölüm 8](#)

[9. Bölüm 9](#)

[10. Bölüm 10](#)

[11. Bölüm 11](#)

[12. Bölüm 12](#)

[13. Bölüm 13](#)

[14. Bölüm 14](#)

[15. Bölüm 15](#)

[16. Bölüm 16](#)

[17. Bölüm 17](#)

[18. Bölüm 18](#)

[19. Bölüm 19](#)

[20. Sonsöz](#)

[21. SEAL Team Romeo](#)

[Yazar Hakkında](#)

Bölüm 1



Wendy

"Benim 'canavar tarafından ele geçirilme' fantezimi yerle bir ederdi," diyor Lacy başını hafifçe yana eğerek.

"Onu alabilirsin. Bu benim için hiçbir şey ifade etmeyen bir kinaye." Canavar'ın onu görmüş olma ihtimaline karşı, beni kontrol etmeye çalıştığı masayı incelemeye direniyorum. Lokanta kalabalık ama fark edilmeyeceğimden emin olacak kadar değil.

Sesini alçak tutuyor. "Peki, ama bir kez bakıp da bana alt bölgelerinin tozlanmadığını söylemeye cesaret edebilir misin?"

Gülerken yavaşça göz kırpıyorum. "O kadar uzun süredir boşanmadım."

Ona boşanmadan yaklaşık bir ay önce eski sevgilimle son bir kez daha birlikte olduğumu açıklamanın bir anlamı yok. Benim için parlak bir an değil.

Lacy tatlı çayını bana doğru uzatıyor. "Evlenmekle sevişmek aynı şey değil, özellikle de bir canavarla. Onun evlilik için uygun olduğunu bir an bile düşünemiyorum ama eminim nasıl yapılacağını biliyordur-"

"Bana neden seninle takıldığımı hatırlatır mısın?" Sözüünü kesiyorum, pembe limonata bardağını kaldırıyorum, sandalyeme geri oturuyorum ve odayı rahatça inceliyorum.

Kutsal kas dağı. Lacy'nin kimden bahsettiğine şüphe yok. Komşu masadaki altı muhteşem adamın arasında bu adam öne çıkıyor. Kızlık bozma kesinlikle tamamlandı. Ama gülümsemesi... Bir yudum daha alıyorum. Geniş göğsünden ve hafif yüz kıllarından daha çok külot eritiyor. Sesinin alçak tonu, sözlerini aşk şarkılarına dönüştürüyor.

Arkadaşlarıyla konuşurken bakışları onların üzerinde yoğunlaşıyor. Bana çevirirse ne olur? Dizlerimin üstüne çöküp-

Lacy'nin boğazını temizlemesi tam olarak ne yapacağımı hayal etmemi engelliyor. "Dünyadan Wendy'ye... Gözlerini dikip bakmak kibarlık değildir."

Mütevazı bir şekilde bardağıma odaklanıyorum ve bir yudum alıyorum. Soğuk sıvı Beast'in yarattığı cehennemde bir çentik bile açamadı. Yanaklarım kızardı mı? Az önce ne oldu öyle?

Gözlerimi onunkilerle buluşturduğumda, "Bakmıyordum," diyorum.

Sırıttıyor. "Evet, kendine bunu söylemeye devam et, onun gibi bir adamla takılma fantezisini reddetmekle birlikte."

Kahkahası ve sesi bilincime girmeye devam ediyor, kendilerini arka plandaki gürültünün önünde ve merkezinde sahneliyorlar. Oh, kahretsin. Haklıydı, bakıyor olmalıydım.

Kanada'ya taşınan iki arkadaşı için verdiği veda yemeği hakkında çok fazla ayrıntı biliyorum. Dijital bir adli tıp işi için çağrılmış teknisyenler. Beast bilgisayar başında fazla vakit geçiriyor gibi görünmüyor. Bir kitabı kapağına göre değerlendirdiğim için kendimi kontrol ediyorum ama zamanının önemli bir kısmını spor salonunda ve güneşte geçirmesi gerekiyor ve bir günde sadece çok fazla saat var.

"Ben...o...açıkça..." İçkimden bir yudum daha alıyorum, sonra kalanını yudumluyorum. Bu çok saçma.

"Çamur kadar berrak. Kabul edin, hayattan daha büyük kahramanlar hakkında yazmamızın bir nedeni var."

"Çekici biri, hakkını vermeliyim. Omuzlarının üzerinden bir kadın fırlatan tipleri seven okurlar için kesinlikle bayılmaya değer."

"Bahse girerim bir el izi bırakırdı." Lacy alt dudağını ısırırken kendine daha fazla göz ziyafeti çekiyor.

Başımı sallıyorum, şaplak yorumunu reddediyorum. Paylaştığımız sepetten bir patates kızartması alıp ketçabın içinde sürüklüyorum.

gerçekten yemek istiyorum. Boşanmanın ve yalnız yaşamının stresiyle midem bulanıyor.

Masalarına tekrar tekrar bakmasını engellemek için, "Onun bir fotoğrafını çekmemi ister misin?" diye teklif ettim. Daha iyi bir açım var."

İkimiz de romanlarımızda ilham kaynağı olarak kullanmak üzere ilk kez bir erkeğin fotoğrafını çekmiyoruz.

"Sadece bunun için kullanmayabilirim."

"TMI." Telefonumu çıkarıyorum, masaya yakın tutuyorum ve yakınlaştırıyorum. Fotoğrafi çekerken umursamazca başka tarafa bakıyorum ama lanet flaş patlıyor. Beni yaktığı gibi onu serbest bırakıyorum, hemen saçlarımla oynuyorum, yüzümün yanına çekiyorum. Bir gün yakalanacağımızdan hep endişe ediyorum ama ucuz heyecan galip geliyor. Flaşımı kapatmayı nasıl hatırlamadım?

Lacy gülmekten kırılıyor ve telefonunun ekranına dokunuyor.

"Gönderdin mi?" "Bana bir saniye ver."

Fotoğrafları açarken garson yanıma geliyor, ben de telefonumu kucağıma kaydırıyorum. Daha fazla limonata teklifini kabul ediyorum, Lacy daha fazla çay istiyor ve ekliyorum, "Ekstra çikolata soslu bir dilim cheesecake ve iki kaşık alabilir miyiz lütfen?"

Yemeğimin çoğunu yememiş olabilirim ama tatlı daha az iğrenç. Tekrar biriyle çıkmaya niyetim olsaydı, yemek seçimlerimi sorgulardım ama bekarlığa alışana kadar kendime iyi davranıyorum.

Garson yazmadan aceleyle gitti.

Yakalanmamak için telefonu masanın altında tutuyorum ve paylaş simgesine tıklıyorum. Lacy'nin adı her zamanki gibi listenin başında.

Birkaç saniye sonra telefonu çalıyor ve fotoğrafı açtığında gözleri fal taşı gibi açılıyor.

Wendy aval aval ekranına bakarken ben garsona taze içeceklerimiz için teşekkür ediyorum.

En azından ağzının suyu akmıyor.

"Onu hayal tahtana koyarsan nasıl yazı yazacaksın bilmiyorum."

Bana bakıyor, kaşları kalkık. "Resme baktın mı?" "Henüz bakmadım.

Garson geldi. Yine de senin için aldım."

Kendininkini kapatıyor ve benimkine doğru başını sallıyor. Ağzı pek sıkı değildir, bu yüzden fotoğrafı etrafa göstermediği için minnettarım.

Telefonumdaki fotoğrafı açıyorum ve havasızlıktan boğuluyorum. Fotoğrafta Beast, 'sana sahip olacağım'ı anlatmak için on üzerinden on veren bir ifadeyle bana bakıyor.

Alt bölgelerim sadece tozlanmadı, parlatıldı ve cilalandı.

Tanrıya şükür kimse ne kadar ıslandığımı anlamıyor.

Gözlerimi doğrudan Lacy'ye dikerek, "Ne yapacağım?" diye fısıldıyorum. "Ona tırmanmaktan başka mı?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Urgh, fotoğrafı çektiğimi gördü. Ne yapmalıyım?" "Ona tırmanmaya devam edeceğim."

Telefonumu kapattıktan sonra yarısı boşalmış çorba kâsemi kenara çekip telefonumu yüzüstü masaya bırakıyorum ve bir saniye nefes alıyorum. Aklım Beast'in masasındaki sohbette kaybolmuşken, adamlardan biri onun bir Navy SEAL olduğu hakkında yorum yapıyor. Kalbim küt küt atmaya başlıyor. Lacy'yle birlikte hazırladığım Navy SEAL serisi için mükemmel olurdu.

Canavar neden arkadaşını susturuyor? Böyle bir başarıya sevinmiyor mu?

O mükemmel mi? Muhtemelen bunu biliyordur. Muhtemelen kibirli bir pisliktir.

Yan gözle ona baktığımda, beni fark etmediği için rahatlamamla birlikte çırpınışlarım da artıyor. Ben hiç kaslı erkeklere bayılmam. Onun kazanmasından olmalı.

Gülümse. Ya da ülke dışına giden arkadaşları için yaptığı duygusal kadeh kaldırış. Dinlemeyi bırakmalı, insanları izleme becerilerimi kapatmalıyım.

Garsonumuz cheesecake ile dönüyor ve hemen fark ediyorum ki istediğim kaşıklar yok.

"Kaşıklar, lütfen."

"Ah, pardon." Etrafına bakınır ama bir tane kapabileceğı boş masa yoktur. "Ben gidip bir tane kapayım."

"Tabaklarımızı temizleyebilir misin?" Lacy soruyor.

"Tabii ki." Çorba kâsemden tutuyor, bu da dikkatimi kirli kaşığıma çekiyor.

"Biliyor musun, bunu kullanabilirim." Kaşığa uzanıyorum ama onu ve kâseyi yere düşürmeyi başarıyorum; metalin şangırtısı ve seramiğın kırılma sesi arka plandaki konuşmaların üzerine çıkıyor. Neyse ki kaşık benden uzağı düştü de her tarafım et suyuna bulanmadı.

Bütün gözler bana dönüyor. Harika. Şimdi belki Canavar bana acır ve fotoğrafı çektiğim için beni azarlamaz.

Garson yanımda debelenirken neden ona bakıyorum ki? Gözlerimiz kilitleniyor ve onun yoğun bakışları üzerimde olursa ne olacağını tam olarak öğreniyorum. Oda dönüyor ve garson tekrar ayağı kalkıp görüşümü engelleyene ve acımasızca özür dileyene kadar neredeyse ter içinde kalıyorum.

Ne olduğunu anlamadan garson gitti, Beast arkadaşlarıyla eğlenmeye geri döndü ve ben de muhtemelen vahşi, aç, sahiplenici, seni yemek isteyen, ruhunu çalan bakışı hayal ettiğimi kabul ettim. Belki de bir süre alfa erkek romantizminden başka bir şey okumalıyım.

"Şimdi ne yapmamız gerekiyor?" Lacy'nin sorusu *aklımı* başımdan alıyor, ama yine de cevabı *onun tırmanmasına* meylediyorum.

"Ne?"

"Masayı toplamaları çok uzun sürdü ve şimdi burada fazladan soslu cheesecake ve sadece parmaklarımızla oturuyoruz."

Vay canına. Haklıymış. Son birkaç saniyeyi düşünüyorum ve iki kominin geldiğini fark ediyorum. Biri garsonumuza yer konusunda yardım ederken diğeri masayı topladı.

Çikolata sosunu gezdirmek istediğim yerler için herhangi bir alet gerekmiyor.

"Ona çıkma teklif etmelisin," diyor Lacy kesin bir dille.

"Boşanma belgelerimin mürekkebi daha kurumadı bile."

"üfle. Sonra dudakların hâlâ büzülüken-" "İnsanların içindeyiz." Sözüünü kesmek için acele ettim.

"Sadece yardım etmeye çalışıyorum."

Onun gibi bir adamla nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Midem düğümleniyor. Biriyle çıkmak için sabırsızlanıyorum. Uzun bir süre için değil. Öyleyse neden gizlice bir kez daha bakıyorum?

Bölüm 2

Drake

Kalbimi durdurabilecek pek bir şey yok ama tam görüş alanımdaki masada oturan kadın beni nefes nefese bıraktı... ta ki fotoğrafımı çekerken yakalayana kadar. Üniformalı olmadığım için klasik bir Frog Hog mu, yoksa takıntısı Navy SEAL'lerin ötesine mi uzanıyor, belki de tüm kaslı erkekler veya uzun boylu erkekler ya da fiziksel varlığımın hangi yönünün belgelenmeye değer olduğunu düşündü bilmiyorum.

Keşke o lanet fotoğrafı çekmeseydi, bir kez olsun bir kadına karşı duyduğum ilgiyi harekete geçirebilirdim.

"Onlara kadın deniyor," diye şaka yapıyor Lance benimle.

Gözlerimi onunla ilgili daha fazla detayı özümsemekten alıkoymam bir saniye sürüyor. Açık renkli gözlerindeki ışıltı. Uzun kahverengi saçlarıyla oynaması. O kadar güzel, o kadar mükemmele yakın ki... Neden saçlarının uçlarını mora boyayarak doğal güzelliğinden uzaklaşıyor? Keşke ben olsaydım dediğim arkadaşıyla olan rahatlığı. Ama bu güzelliğin arkadaşından daha çekingen olduğunu ama kabuğundan çıkarılmayı sevdiğini hissediyorum.

Ki bu beni hiç ilgilendirmez. Keşke detaylara olan dikkatimi kapatabilsen ama bu benim bir parçam. Ama *onun* detaylarına olan dikkatim alışılmışın dışında. Normalde kendimi kadınlarla rahatsız etmem. Randevular kaçınmayı tercih ettiğim bir kabus.

"Siktir git," diyorum gecikmeli olarak Lance'e.

"Aslında, bir randevuya gittiğinizde bunu yaparsınız... eğer iyi biriyseniz," diye ekliyor.

"Sanki sen randevulaşma hakkında bir şey biliyorsun da." Ona dönüp bakmamak için kendimi zor tutuyorum ama arkadaşlarıma koz veremem.

"En azından kadınlarla internette konuşuyorum."

"İş sayılmaz. Ayrıca, sadece bir insanın saçını mora boyamak istemesine neyin sebep olduğunu merak ediyordum, o kadar."

Lance kadını incelerken ihtiyatlı davranmıyor. "Hangisinin dikkatini çektiğini merak ediyordum."

Ona bir kez daha bakınca tuhaf bir duyguya kapılıyorum. Saçlarını omzunun üzerinden itiyor ve tek düşünebildiğim açıkta kalan boynunu öpmek, kulağını dişlemek. Benim neyim var böyle? Hem tipim değil, hem de takılmıyorum.

Böyle bir kadın isteseydim, bir SEAL'i yakalamaya hazır olan Kurbağa Domuzlardan herhangi birine sahip olabilirdim. Annemin üniformalı erkeklere karşı bir ilgisi olmasaydı, var olamayacağımı düşündükçe rperiyorum. Ama niformalar evliliği bir arada tutmak için yeterli değil.

Tedirgin hissetmek benim yeteneklerimin bir parçası değil. Asla. Ynlendirmeliyim. "Peki, siz ikiniz ne zaman ülkeden kaçıyorsunuz?" Bakışlarımı Lance'ten Kyle'a kaydırıyorum.

"Ha! Ülkeyi zar zor terk ediyoruz. Sadece Kanada sahiline doğru gidiyoruz. Grevleriniz sizi bizim gittiğimizden çok daha uzağa götürüyor. Hem kim bilir, belki sana Kanadalı güzel bir kız bulabiliriz ve bu kız senin bir *Navy SEAL* olduğunu bilmeyecek." Son iki kelimedede kadın sesi taklidi yapması hepimizi gülmekten kırıp geçiriyor ama kesmesini işaret ediyorum.

Ülkeme onurla hizmet etmek, attığım her adımı yönlendirdi. SEAL ekibimi bu yüzden yönetiyorum. Bu yüzden kadınlara ayıracak zamanım yok, özellikle de zamanlarını saçlarını boyamak gibi önemli konulara harcadıklarında.

Ve yine de... Siktir. Erkekleri süzen kadınlarla vakit kaybetmem. Daha derin bir bağ istiyorum. Fotoğrafı çektiğini gördüğüm için şükrediyorum. Dikkatim telefonuna çekildiği an, telefon bana doğru çevrilmişti, kendisine, yemeğine ya da insanların restoranlarda fotoğrafını çektiği şeylere değil.

Başını başka yöne çevirip saçıyla oynadığında, saklanmaya çalıştığına ikna oluyorum. Kim sormadan insanların fotoğrafını çeker ki?

Asıl soru, neden bu yetişkin kadının görgü kuralları dersi için kıcına şaplak atılması gerektiğini düşündüğüm. Ve bunu yaparken neden kıcını açıkta bıraktığım. Ve neden ellerimin bunu yapmak için kaşındığı. Ve neden şimdiden onun yanaklarının tatlı kıvrımlarını sundress'inin altında hayal ettim. Ve-

Garson tatlıyı getiriyor ve o kaşık alamadığı için sinirleniyor. Tabaklar yere düşerken dikkatimi başka yöne çekmeye çalışıyorum ama yapamıyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve ben neler olduğunu anlamıyorum... neden onu korumak istediğimi. Sadece lanet bir garson, kırık bir kase ve bir kaşık.

Onunla kaşıklaşırdım.

Sikerdim ama bakışlarımı onunkilerden ayıramıyorum.

Tam o sırada garson ayağa kalkıyor, görüşümü engelliyor, yaptığı büyüyü bozuyor ve ben de dikkatimi tekrar arkadaşlarıma veriyorum.

Neden bahsettikleri hakkında hiçbir fikrim yok.

Tünel görüşü tehlikeli olabilir. Doğal olarak ayrıntıları alıp işliyorum, bu da beni işimde iyi yapıyor. En ufak bir işaret. Herhangi bir işaret. Yerinde olmayan herhangi bir şey, bir görevde başarılı olmak ya da başarısız olmak arasındaki fark olabilir. Hatta bir insanın yaşamasını ya da ölmesini bile belirleyebilir.

Düşüncelerimi askeri kariyerimizin başlarında, ben Donanma SEAL'i olmadan önce bir arkadaşımın yaptığı trajik bir hataya geri götürüyorum. Ben orada değildim. Orada olamazdım.

yardımcı oldu. Birkaç yıl önce ben oradayken bile basit bir dikkatsizlik SEAL'lere iyi bir adama mal oldu. Geçmişini değiştiremem ama zeki kalabilirim.

Bu yüzden bu kadının beni nasıl tedirgin ettiğini anlamıyorum. San Diego'da tanıdık bir restoran gibi güvenli bir yerde olduğum için bile suçlayamıyorum. Zihnim asla kapanmaz. Genelde. Beni büyüleme şekli sanki kötü şöhretli bir siren gibi. Bir denizciyi ölüme sürükleyen bir güzellik. O kısmı unutamıyorum.

Ara verme zamanı geldi mi? Yeteneğimi mi kaybediyorum? Kendime yaşattığım zorlu deneyimlere rağmen bir şekilde genç görünmeyi başarsam da çoğu erkekten daha yaşıyım.

Küçük Siren'ime, Sirenita'ma dikkat etmeme savaşını kazanmak ve kaybetmek arasında gidip gelirken, garsonun ona bir kaşık getirmekte üç kez başarısız olduğunun farkındayım. Ayrıca hayal gücümün ona bir lakap taktığını da fark ediyorum.

Eğer bu Lance ve Kyle'ı gitmeden önce son görüşüm olmasaydı, kaçardım.

Ne Sirenita ne de kızıl saçlı arkadaşı masanın ortasında duran cheesecake'lerine dokunmadılar. Masamıza baktığımda, hepimiz hamburger yediğimiz için kullanılmamış bir sürü kaşık olduğunu görüyorum. Arkadaşı da isterse diye iki kap alıyorum.

Masayı iterek Sirenita'ya doğru fırladım. Garsonlarına çarpıp neredeyse onu yere düşürdüğümde kendime geldim.

"Bir kadına bakmak hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?"

Bana boş boş bakıyor.

"Onları asla bekletme." Kaşıkları ona doğru itiyorum ve geri dönüyorum. Sadece arkadaşlarım değil, Sirenita ve arkadaşı da bana bakıyordu,

ve diğerk yemek yiyenler.

Garsondan kaşıkları aldıktan sonra bana gülümsüyor.

Neyse ki masalarına gitmek gibi utanç verici bir şey yapmadım. Kontrolü ele almalıyım.

Arka plandaki gürültü devam ediyor ve Sirenita cheesecake'inden her ısırık aldığında gözleri yuvalarından fırlıyor. Kendime çikolatayı yalayacağı tek şeyin kaşığı olduğunu hatırlatıyorum... aletimin kafası karışmış gibi görünüyor.

Arkadaşlarım tarafından tam bir şamata teklif edildi.

Lance bu sahneden fazlasıyla keyif alıyor. "Bir kadına bakmanın ona kaşık vermek anlamına gelmediğinden eminim."

"Seni bugün uçağına bindirebilir miyim?"

"Bak ne diyeceğim... Eğer onunla bir randevu ayarlarsan, ilk uçakla giderim."

Kyle araya giriyor. "Yavaş ol, uçuşumuz gelecek ay."

"Bu koca oğlanın bir kadına çıkma teklif ettiğini görmek hoşuna gitmez miydi?"

Kyle beni işaret ediyor. "Ben . Sen ona çıkma teklif et, ben de uçağıma değıştireyim, ücretli olup olmaması umurumda bile değıl."

"Özel jetinizin uçuş değışiklikleri için bir ücreti yok. Hiç yoktan bir şey yaratmayı bırakın," diyorum.

"Bir kadına hiç ona baktığın gibi bakmadın. İçindeki duyguya yabancıysan söyleyeyim, bu sinir. Senin için yeni olduğunun farkındayım ama hepimiz zaman zaman bunu yaşıyoruz."

"Yeter-" Sirenita masamıza doğru yöneldiğinde saçmalıklarına son vermek üzereydim.

Kyle ve Lance dışındaki herkes gülerek çıkışa doğru ilerliyor ve orada durup izliyorlar. Pislikler.

İki koltuk ötemde durduğu inkar edilemez olana kadar fark etmemiş gibi mi yapıyorum? O kısa, ben uzun olduğum için otururken bile aşağıya bakması gerekmiyor.

Neden aletim sertleşti?

Bölüm 3

Wendy

"Senin için ona çıkma teklif edebilirim."

"Hayır," diyorum yüksek sesle ve çikolatanın son lokmalarını mutlulukla emdiğim kaşığı bırakıyorum.

"Bunca zamandır ağzının suyu akıyordu ve garsonun kadınlarla ilgilenme konusundaki bilgisine meydan okuduğunda bayılacaksın sandım. Hadi ama. Bunu yapmalı ve rapor vermelisin."

"değilim."

"Hadi ama. Yazdığın o ateşli seks sahnelerinden birini yaşamanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istemiyor musun?"

Onu işaret etmeden önce ellerimi aramızda sallıyorum. "Hayır. Kitaplardaki erkek arkadaşlarla gerçek hayat farklı şeyler."

"Belki onun gibi bir adamla değil." Lacy kaşlarını sallıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Tam bir hayalperestsin. Ona çıkma teklif et."

Bayılmış gibi yaparak elini kalbinin üzerine koyar. "Mektup ilişkiye sadığım."

"Bir araştırma için *ilişki* biraz derin değil mi?" "Yani, küçük bir gelişme oldu..."

"Ne?" Öne doğru eğildim, aşk hayatımdaki eksikliğin sohbetin en sıcak konusu olmayabileceği için heyecanlıydım.

"Ona tüm sorularımı yanıtladığı için minnettar olduğumu söyledim ve bir dahaki sefere Kaliforniya'ya geldiğinde onu yemeğe ya da bir şeyler içmeye götürmeyi teklif ettim."

"Bir milyarderle yemeğe çıkarmayı mı teklif ettin? Nereye giderdiniz?"

Omuz silkiyor. "Endişelenmeme gerek yok. Beni dışarı çıkarmak istediğini söyledi."

Çenem gevşedi. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Neyi?"

"Bir milyarder sana çıkma teklif etmesi için kandırmak mı? Çoğu insan gerçek yazar için bizi küçümsüyor."

Lacy kaşlarını çattı. "Onu kandırmadım. Buna iletişim deniyor. Ona postaladığım soru listesinden çok etkilendi ve ego okşamaktan zarar gelmezdi. Geçen ay boyunca bunu sürdürdük ve benimle tanışmak istiyor. Bu dünyadaki en çılgınca şey değil."

"Evet, öyle." Beast'in masasına gizlice bir göz attım.

Hemen yakalandım ve gözlerimi tekrar Lacy'ye çevirdiğimde o da çıldırdı.

"En çılgınca şey senin oraya gidip ona çıkma teklif etmen olurdu. Seni bu adamla görse eski sevgilinin yüzündeki ifadeyi hayal edebiliyor musun?" Lacy boşanmam konusunda benden daha az dostane.

"Bunun harika olacağını inkâr edemem ama şu an iyi bir zaman değil." Ağzımı siliyorum ve peçetemi masaya koyuyorum. Lacy hesabı çoktan ödemişti ve beni bir şeylere ikna etmeden önce çıkmam gerektiğini hissediyorum.

"Bir randevu. Evlilik teklifi değil. Biraz eğlenin."

"Eğlence şu anda hayatımı tanımlayabileceğim en son şey. Benim odak noktam iş. Aydan aya yaşamak sinir bozucu. Düzenli olarak para biriktirebildiğim zaman biriyle çıkmayı düşüneceğim."

"Fark etmediysen söyleyeyim, hayat senin planlarını dinlemedi. Bu kadar pratik olmayı bırak."

"Saçımı boyatmaya ikna ettin beni."

Lacy gülerken başını geriye atıyor. "Ve dünya dönmeye devam etti. Artık ayak parmaklarını, daha doğrusu uçlarını vahşi doğaya daldırdığına göre

Neden bir adama çıkma teklif etmiyorsun? O bir deniz komandosu, bunu araştırma bahanesiyle yapabilirsin. Bende işe yaramıştı."

"Şanslısın." Çok şanslıydım. Keşke ben de Lacy kadar cesur olsaydım. Kendine olan güvenine bir kez daha bakarken kadınlık organlarım karıncalanıyor.

"Dünyaya pozitif enerji verdim ve o da bana karşılığını verdi."

"Peki ya evliliğime kattığım tüm o pozitif enerji?"

"Seni bu ana getirdi. Evrenin onayını kaçırmayın."

İçimden bir kahkaha patladı. "Belki de haklısın. Garsonun bulamadığı kaşıkları bulduğu için teşekkür olarak onu kahve içmeye götürmeyi teklif edebilirim."

Gülümsemesi genişliyor. "Bu sinsi seviyorum."

"Sinsi değil. Ona teşekkür etmek istiyorum."

"Ona ıkma teklif ederek..." İnkâr ettiğim şeyi kabul etmem için bana bolca alan bırakıyor.

"Ben sadece dünyaya bir teşekkür olarak pozitif enerji yayıyorum. Başka bir şey değil."

"İşte böyle başlıyor." Bana göz kırpmıyor ama ben beklentilerimi düşük tutuyorum.

Çevrimiçi bir atölye çalışması sunmak için eve gitmeliyim. Saatile bakıyorum, ya şimdi ya hiç. Keşke kalkıp gitse de onu otoparka kadar takip edebilsem. Ya da arkadaşları giderse, o kadar büyük bir dinleyici kitlesi olmazdı.

Pozitif enerji. Nazik bir teklif yapıyorum. Kulak misafiri olmak bana iki kişinin Kanada'ya gideceğini ve onları bir daha asla göremeyeceğimi öğretti. Kaybedecek neyim var ki?

"Dişlerimde bir şey yok, değil mi?" Genişçe sırtarak Lacy'nin kontrol etmesine izin verdim.

Baş parmağını kaldırıyor.

Ayağa kalkıp kendimi sabitlemek için masanın kenarına tutunuyorum, sonra da eteğimi düzeltiyorum. "Benimle çıkışta buluşun lütfen."

"Bu iş sende, Lily."

Takma adımı kullandığında ona şeytani bir bakış attım. Bunu duyunca neden gerildiğimi bilmiyorum ama bunu kitaplarım için bilgi toplamak amacıyla yaptığımı hatırlatmasını takdir ediyorum.

Beast'in masasına doğru ilerliyorum ve attığım her adımda daha da büyüdüğüne yemin edebilirim. Geldiğimi görüyor ama gözlerini hızla kaçırıyor. Kanada'ya giden iki arkadaş hariç herkes masadan uzaklaşıyor. Olumlu hisler işe yarıyor olmalı.

Aklımdan zayıf bir 'yaşasın' geçiyor. Ondan iki koltuk ötede durup kendime sadece teşekkür ettiğimi hatırlatıyorum. Sonra bu Adonis'i kim yarattıysa bir tane daha ekliyorum. Bu kadar mükemmel birinin yanında olduğum için kalp atışlarım hızlanıyor. Çok erkeksi. Yani... beni tamamen görmezden geliyor.

Tuvalete gidiyormuşum gibi davranmak için çok geçti.

"Merhaba," diye devam edebilmek için pek de nazik olmayan bir şekilde birkaç nefes çekiyorum.

Arkadaşlarından biri Beast'in yanındaki koltuğu işaret ediyor. "Hey, otursana."

Beast bana baktı ve zayıfça gülümsedi. Bunun böyle olacağını hayal etmemiştim.

Derin bir hırıltıyla "Merhaba," dedikten sonra hemen boğazını temizliyor ve bir içki alıyor.

Ne yapacağımdan emin değilim ama bacaklarım pes etmekle tehdit ettiğinde, oturmak en uygun seçenek. Aramızda bir sandalye bırakıyorum çünkü zaten nefes almakta zorlanıyorum. Etraftaki masalardan gelen ağır yemek kokusu onun kokusunu almamı engelliyor, ki bunun iyi bir şey olduğunu söylüyorum kendime.

Şimdi ikimiz de oturduğumuz için daha da büyük. Kısa boylu kızların sorunları daha da büyümüş.

Arkadaşları, yaptıkları onca konuşmaya rağmen garip bir şekilde sessiz. "O kaşıkları getirdiğin için sana teşekkür etmek istedim."

"Rica ederim." Sözleri bana bir şeyler hissettiriyor ama eğer her zaman düşünceli biriye, konuşmak zor olabilir. Yine de yapmak istediğim şeyler konuşmayı gerektirmiyor. Kendimi yelpazelemekten kaçınıyorum.

Beynimi o ana geri çekerek, gerçek bir kara kara düşünen SEAL ile röportaj yapmanın ilginç olacağına karar veriyorum. Tavırları öğrenmek ve diyalogları incelemekten asla zarar gelmez ama arkadaşlarının unvanına hitap etmesinden duyduğu rahatsızlığı hatırlıyorum. Bunu gerçekten sahte bir bahaneyle mi yapacağım?

"Bu iyiliğinin karşılığını seni kahve içmeye falan götürerek ödemek isterim."

"Buna gerek yok."

Arkadaşlarından biri araya giriyor, "Söylemeye çalıştığı şey, gitmeyi çok istediği."

Adamımın çenesi bükülürken kıkırdıyorum. Hay aksi. Onu *erkeğim* olarak düşünemiyorum. "Söylemeye çalıştığım şey, ben ." Sözleri gergin Gözleri arkadaşına hançer gibi saplanırken.

Ne cüretle benim bu işe takılmak için girdiğimi düşünür. Yine de bu onu huysuz kahraman tipi için mükemmel yapıyor. Hayatımda hiç bu kadar kibirli ya da seksi biriyle konuşma şansım olmamıştı. Görüşme bir iş harcaması bile olabilir, ama bunu ona söylemeyeceğim.

"Şanslısın çünkü ben takılmıyorum. Sadece nazik bir jest istiyorum."

"Eğer ileriye doğru öderseniz, o zaman başkasına gitmesi gerekir."

Şimdi de kelime ustası mı oldu? Tanrım, farkı biliyorum. Beynim bunu algılamakta zorlanıyor. Kokusu bana doğru yol buluyor, çelik ve erkeklik karışımı. Ya da belki de kot pantolonunun içinde bir anlığına gördüğüm sikini düşünüyorum.

"İyi, o zaman *geri* ödemek istiyorum."

"Gerek yok." Her konuşmasında gözleri bana kayıyor.

"Neden korkuyorsun?" diye alay ediyor arkadaşı.

"Korkmuyorum." Bana döndü. "Ben kimseyle çıkmam, bu yüzden en iyisi bunu kafa karıştırıcı hale getirmeyelim."

Aşağı bakıyorum ve saçlarımın mor uçları parmaklarımın arasından kayarak kendime olan güvenimi artırıyor. "Kafam karışık değil. Bir iyiliğe karşılık vermeyi teklif ediyorum. İlişki ve randevulardan bahseden sensin."

"Kafam karışık değil." Koltuğunda kıpırdanıyor ve ben onun benim yüzümden mi sertleştiğini merak etmekten kendimi alamıyorum. Benden etkilenmiş olabilir mi? Gözlerindeki sahiplenici bakış evet diyor.

Neye adım attım ben? Neden on yıllık evliliğimde hiç olmadığım kadar canlı hissediyorum? Lacy haklı. Bu benim şansım. Ama sadece randevumuzda daha az homurdanırsa.

"Burada kimsenin kafası karışık olmadığına göre, kahve içmeye çıkabilir miyiz?" Ben sorarım. "Olur." Bakışları *bunun iyiden* çok daha fazlası olduğunu ele veriyor.

Dünya duruyor, ya da en azından benimki duruyor. Birkaç nefes sonra bunun kesinlikle bir randevu olmadığını hatırlıyorum ve gezegene tekrar dönmesi için yalvarıyorum. Bir deniz komandosuyla gizlice röportaj yapmak için bir teşekkürü kullanıyorum. Önemli bir şey değil.

Numara alışverişi yapabilmek için telefonuma uzandım ama yanımda yoktu.

Faturaları ve bir kalem masanın ucunda duruyordu. Kalemi ve kağıt peçeteyi aldım. Peçeteye yazı yazmak sandığımdan çok daha zoruş.

okunaklı olması için elimden geleni yapıyorum.

Adımı ve numaramı ona uzattığımda, almak yerine bakıyor. Ellerimiz birbirine değdiğinde havai fişeklerin patlayacağına dair hayallerim suya düşüyor, ki bu iyi bir şey çünkü o *benim* tipim değil, kadın kahramanlarımın aşık olduğu bir tip. Belki de biraz kafam karıştı.

"Ya bir şeyler ayarlamak için beni ararsın ya da numaranı verirsin, ben de seni ararım." Kalemi ona doğrultuyorum.

Numaramı almasını ve hiç kullanmamasını bekliyorum ama beni inceliyor. Sonra beni şaşırtarak kalemi aldı ve adını karaladı. *Drake*. O numarasını eklerken ben onun ismini zihnimde tekrar tekrar oynatıyorum.

Ve aşırı nefes almamak için elimden geleni yapıyorum.

Bölüm 4

Drake

Yoğun günüm Wendy ya da arkadaşının ona taktığı isimle Lily ile kahve buluşmamı önemsiz göstermek için mükemmeldi. Muhtemel bir takma ad varyasyonu değil.

Onunla buluşmaya gitmeden önce tam bir saatim daha var. Sabah sahip olmayı beklediğim boş zaman, yaklaşan bir görevle ilgili hazırlıksız bir toplantı tarafından tüketildi. Birkaç hafta içinde programımıza girmesi bekleniyordu, bu yüzden ekibime bir uyarı mesajı gönderdim.

Aileleriyle vakit geçirmeleri için yapılan her uyarı, ailelerine yakın olan çocuklar tarafından takdirle karşılanır. Benim için sorun değil. Sonra aklım kahve randevuma gidiyor, ki bu bir randevu değil ve ben kahve içmiyorum.

Wendy ile aramda bir şeyler olduğunu düşünmeden önce kendime onun benim fotoğrafımı çektiğini hatırlatıyorum. Bunun bir teşekkürle alakası yok. Lance ve Kyle'ın gitmem için baskı yapmasına izin verdiğim için aptalın tekiyim.

Eşofman altımı, atletimi ve koşu ayakkabılarımı giyerek biraz enerji yakmak ve kafamı boşaltmak için dışarı çıkıyorum. Oda arkadaşlarım Jake ve Desmond beni böyle görürlerse beni canlı canlı yerler.

Belki de Lance haklıydı, biriyle yatmam gerekiyordu. Keşke randevuları bu kadar ciddiye almasaydım. Evliliğe layık olmayan biriyle vakit kaybetmenin bir anlamı olmadığını düşündüğünüzde sıradan olmak zor. Özellikle Coronado civarında üniformalı bir erkeği seven kadın sıkıntısı yok.

Ama Wendy farklıydı. Beni üniformalı görmemişti. Kendinden yaşça büyük bir adama atlayan bir piliç de değildi. Saçlarının rahatsız edici mor uçlarını saymazsak, oldukça çekiciydi.

Garip bir şekilde, kendimi güvende hissetmemi sağladı. Neyden emin değilim ama hoşuma gitti. Belki de tekrar birileriyle çıkmayı denemenin ve Orta Doğu misyonları için yaşamayı bırakmanın zamanı gelmiştir.

Korumayı ve hizmet etmeyi ne kadar sevsem de, beni mahvetmeden önce bu işten çekilmem akıllıca olabilir.

Oda arkadaşım Jake'in kâbusları, dostum Ford'un Suriye'den hayati tehlike arz eden yaralanması... Gerçeklik kontrolü için çok uzağa bakmama gerek yok. Yaptığımız iş tehlikeli ve bedel ödetiyor, ancak bir şekilde ilişkilerimdeki eksiklik dışında yara almadan çıktım. Pek sürpriz sayılmaz ama yıllardır ciddi bir ilişkim olmadığına göre, emekli olduktan sonra yıllarımı birlikte geçireceğim özel birini isteyip istemediğime karar versem iyi olacak.

Wendy ile olan gezintimi, uzaktan biriyle çıkmayı düşünme misyonumun ilk adımı olarak görebilirim.

Koşum için dönüş noktasına ulaştığımda, kafamı toparlamak yerine, içkilerimizin hesabını ödememe izin verip vermeyeceğini merak ediyorum. Ve soğuk mu sıcak mı kahve sevdiğini. Ve sevişirken ışıkların açık ya da kapalı olmasından hoşlanıp hoşlanmadığını.

Tökezliyorum ama arkama baktığımda yolda hiçbir şey yok. Lanet olsun. Düşüncelerim çizgiyi aştı.

Kerkük. Sudan. Yemen. Gazze. Başka bir Wendy tavşan deliğine girmemek için beynimden görev düşüncelerini zorla geçiriyorum. Adamlarım başımı dik tutmam için bana güveniyor. Birbirimize güveniyoruz.

Akıllarında bir kadın olduğunda tüm erkekler böyle midir? Birkaç Romeo Takımı üyesinin romantik çıkarlar peşinde olduğunu duydum. Bu eve dönüş yolculuğunda farklı olan ne? Havada ya da suda şey olduğunu düşünürdüm ama adamlardan birkaçı eyaleti, biri de ülkeyi terk etti.

Muhtemelen hafta sonu kaçamaklarından başka bir şey değil, ki ben buna şiddetle karşıyım.

Hafta sonu olması ve tek yapabildiğim şeyin Wendy ile buluşmayı düşünmek olması dışında. Tamamen farklı.



Kafeye beş dakika erken gidiyorum, girişi izleyebileceğim bir masaya yerleşiyorum ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Ellerim masanın altında sıkışıyor, kalbim hızlı atıyor, en azından doksanlarda, ki bu oturduğum zaman için delice ve diğer tüm müşterilerin rahat görünmesine rağmen alnımda bir ter patlamak üzere.

Dekor çingene temalı ve pencerelere asılan parlak renkli kumaş şeritleri kimsenin içeriye ya da dışarıyı görmesini engelliyor. Bacağım zıplıyor.

Buradaki hiç kimse özel bir keşif görevi ile doğrudan bir eylem arasındaki farkı bilecek gibi görünmüyor. Beni aştığının kanıtı.

Kahve ne zamandan beri bu kadar pahalı? Menü beni boğmak üzereydi ama bir centilmen gibi davranıp ödeyeceğim.

Bu, gerçek bir randevuya çıkmadan önce sinirlerimi yatıştırma alıştırmaları yapmak için mükemmel bir senaryo. Wendy ile olan bu görüşmeyi bitirmeliyim.

Kapı çekilip açıldığında üzerindeki çanlar çınlayarak uyarı veriyor. Vahşi bir rüzgâr selinin içinde, mor uçlu saçlar içeri giren kadının etrafında savrulurken, kadın sundress'inin çok yükseğe savrulmasını engellemek için mücadele ediyor. Eteği yerine saçlarını kontrol altında tutmayı seçmiş olmasını dilediğim için aptal mıyım?

Kendini kasırgadan kurtarmak için içeri girerken gözlerimiz kilitleniyor ve yüzüne coşkulu bir gülümseme yayılıyor. Benim için mi? On yaşından büyük hiç kimse beni gördüğünde bu kadar heyecanlanmaz. Asla.

Eğer yardım ettiğim gençlik kampları olmasaydı, asla coşkulu selamlar almazdım. Bu benim hakkımda ne söylüyor? Kendime geliyorum, kendimi yuvarlanmaktan alıkoyuyorum ve onu selamlamak için ayağa fırlıyorum.

Yine de çok hevesliyim ve ağaç gövdesi bacaklarım küçük masayla boy ölçüşemiyor. Tek bir hamlede deviriyorum. Neyse ki üzerinde bir şey yok ama çıkan gürültü, çevredeki herkesin yüksek fiyatlı içeceklerini ve dizüstü bilgisayarlarını korumak için çabalamasına neden oluyor.

Masayı hızlıca düzeltip hasar olup olmadığını kontrol ettikten sonra bakışlarımı birkaç adım ötede durmuş bana gülen Wendy'ye . Onun ne düşündüğü beni neden rahatsız ediyor ki?

O masaya doğru ilerlerken ben de yanından geçiyorum. Elimi ileri uzattığımda, tokalaşmak yerine sıradan bir kucaklaşma için geldiğini görmek için çok geçti. Sıradanlıktan hoşlanmadığımı söylemiş miydim? Aceleyle yeniden toparlandığımda elim göğsünü sıyrıyor ve nihayetinde beline iniyor.

Kıkırdıyor, nefesi göğsümü ısıtıyor.

Zaten çok uzun süre oyalandım ve kendimi onun benden uzaklaşmasına izin vermeye zorladım. Ama tüm bu selamlaşmayı garipleştirdiğim için, o geri çekilirken gözlerinin içine bakıyorum.

Oturup "Seni tekrar görmek güzel" dediğinde kalbim boğazıma düğümleniyor.

Kelime bulamıyorum. Başımı sallıyorum. Birkaç gün öncesine göre daha da güzel ve mor saçlarının elbisesinin moruna karışması onu çok daha katlanılabilir kılıyor. Benim için giyinmiş. Benim için makyaj yaptı. Ve burada benim için oturuyor. Cidden sakinleşmem lazım.

"Her neyse, iyiliğinin karşılığını ödememe izin verdiğin için teşekkür ederim" diyerek beni kurtardı.

Sözleri sanki bana bir randevuda olmadığımızı hatırlatırcasına kesin. Ki buna tamamen katılıyorum. Ama bu güzel kadının benim için ödeme yapmasına izin vermem mümkün değil.

Bir buluşma. Sonra kiminle ve nasıl çıkacağıma karar verebilirim.

Bölüm 5

Wendy

Tutunmak benim yeni mantram ama Drake'in karşısında otururken sadece onu tutmak istiyorum. Herhangi bir parçasını. Bu yüzden kendime bunun bir teşekkür toplantısı olduğunu yüksek sesle hatırlatıyorum. "İnsanlar şövalyeliğin öldüğünü söylüyor ama sen o kaşık manevrasıyla onu tek başına dirilttin. Bu yüzden resmen..." Etrafımızdaki kafeyi işaret ediyorum. "Centilmenliğiniz için teşekkür ederim. Hesabı ödemeyi aklınızdan bile geçirmeyin."

Satın aldığımı hatırlatınca gözleri seğirdi. Ödemesine izin verirsem pek de teşekkür etmiş sayılmam. Ve bu kesinlikle bir randevu değil.

Masayı devirirkenki beceriksizliği, göğüslerini sıyırması ve geldiğimde ellerinin belimde kalması, bunu bir randevu olarak düşünüp düşünmediğini merak etmeme neden oldu.

Garson siparişimizi alıyor ve Drake'in kahve sevmediğini öğreniyorum ama ejderha limonatasında karar kılıyor.

Röportaj tipi soruların uzun bir listesini ezberlediğimden, garson gider gitmez konuya giriyorum. İlk ve en önemlisi, kulak misafiri olduğumu belli etmemem gerektiğini kendime hatırlatıyorum. Teknik olarak, onun asker olduğunu bile bilmiyorum.

"Peki Drake, soyadın var mı?"

Yüzüne kazınmış gerginliği kahkahası bozuyor. "Landry."

"Hangisini kullanıyorsun?"

Arkadaşı açtığında Deniz Komandosu olarak rolünü küçümsüyor gibi görüldüğünden, lakaplar ve askerlik için kapıyı açmaya çalışacağım

soyadlarını kullanıyor... ve bunun nasıl sonuçlanacağı konusunda çok fazla düşündüm.

"İkisi de. Peki ya sen?"

Urgh. Şimdiden planıma karşı geliyor. Kitaplarımdaki karakterleri kontrol etmek çok daha kolay.

"Simpson. Bu benim ."

"Takma adın var mı?" Sakalını sıvazlıyor.

"Sadece Wendy. Bu benim gerçek adım ve hiçbir şeye kısaltılmıyor." İçimdeki biraz vicdansız taraf, takma adımı ufak bir şekilde atlayarak ilerliyor. Bir yanım ona söylemek istiyor ama bu iri yarı adamın romantik yazarlığı ilginç bulacağını düşünmek için hiçbir neden yok, bu durumda sorularıma cevap vermeyebilir. Ya da bir sonraki ünlü kalp çarpıntısı olmak üzere olduğunu düşünerek şişirilmiş bir ego gezisine ve bu da dürüst cevaplarla sonuçlanmayacak.

"Hmm." Düşünceli sesi, ikilemimi hissedip hissetmediğini merak etmemi sağlıyor.

Sakladığım minicik bilgi beni kendime mi getiriyor? Aklımı okuyabiliyormuş gibi beni incelediğine yemin edebilirim. Ama o zaman ellerinin belimi sarmasından hoşlandığımı bilirdi. Ve vücudunun göğüslerime karşı sertliğini. Ve boynu... Çok fazla yaklaştım. Parmak uçlarıma kalkarak küçük bir öpücük bırakabilirdim.

Zihnimi okuyamadığına yüzde doksan ikna olduğumda bir sonraki sorumu soruyorum: "Peki Drake Landry, garsonlara kaşık bulma konusunda yardımcı olmak dışında başka hangi becerilere sahipsin?"

Sikişmek gibi. Sikişebiliyor mu? Onun hakkında bilmek istediğim tek şey bu.

Aklım başımdan gidiyor.

Çenesi esniyor ve ben kelimelerimi ağızıma geri tıkmak istiyorum. Bunun bir teşekkür toplantısı olduğu hakkında tekrar yorum yapmam çok mu bariz olur?

"Özür dilerim. Biraz garip oldu. Demek istediğim, ne yapıyorsun?"

Beceri seti sorusunun peşinden gitmeyi tercih ettiği için mi tereddüt ediyor? Yoksa bana göstermeyi mi tercih ediyor? Eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur.

Neyim var benim böyle? Kendimi yelpazelemek isterdim ama elimde sadece dumanı tüten tarçınlı hindistan cevizli mocha'm var. Benden daha soğuk olduğuna eminim. Bir yudum alıyorum.

"Ben ordudayım." Kendini işaret ediyor. "Muhtemelen bunu anlamışsındır."

Askeri mi? Onu nasıl daha fazla kızdırabilirim? Donanma SEAL'ları gizli değil, değil mi? "Gerçekten mi? Hangi branş?"

"Donanma." Poker suratı esrarengiz.

"Özel bir iş unvanı ya da özel görev gibi şeyler var mı?" SEAL kitaplarıma başlamadan önce daha fazla araştırma yapmam gerekiyor, terminolojilerinden bile emin değilim.

"Dünyayı kurtarmak dışında mı? Hayır." Acı verici bir şekilde soğukkanlı ama aynı zamanda yalan söylüyor.

Rolünü küçümsediğine dair edindiğim izlenim doğru olmalı. Bu gizlilik onu daha da ilgi çekici kılıyor.

"Bu korkutucu değil mi? Dünyayı kurtarmak için üzerinizde bu kadar baskı varken sinirlerinizle nasıl mücadele ediyorsunuz?"

"Toprak dalışı dediğimiz bir yöntemle senaryoları önceden oynuyoruz. Ve tabii ki anında uyum sağlamak üzere eğitildik."

"Ha, pis bir dalış. Bayıldım buna." Başka bir soru sormak üzereydim ama sözümü kesti.

"Peki ya sen? Cheesecake ve kahveyi çikolata sosuna boğmak dışında özel yeteneklerin neler?" Şakacı ama kelimeleri tereddütlü.

Gergin olduğu düşüncesiyle neredeyse yüksek sesle alay ediyorum. O kocaman, kaslı, muhteşem, yakışıklı ve seksi ve-

Tehlikeli. Şu anda ihtiyacım olan şey bir ilişki değil. Maddi durumum düzelince Lacy'nin tavsiyesine uyup ona tırmanacağım. Sonra aklıma geldi. Bekar olup olmadığını bilmiyorum. Beni görmezden gelip geri dönme zamanı.

Saatini kontrol ediyor. Fantezileri aklımdan çıkarıp bu işi ilerletmeliyim. Bu Navy SEAL istihbaratını almak için tek şansım olabilir. Bunu mahvetme.

"Evden çalışıyorum. Bilgisayar işleri. Bir sürü veri." Elimi umursamazca sallıyorum. "Peki orduda çok sık yer değiştiriyor musun? Ailen de seninle birlikte mi taşınıyor?"

"Etrafta dolaşmıyorum. Gitmek zorunda olduğum zamanlar dışında... şey, um... sadece konuşlandırmalar için, ama burada bir evim var. İki oda arkadaşım var, asker arkadaşlarım."

Lanet olsun. Çok yaklaşmıştık. Görevlerini açıklayacağını sanmıştım. Ve sanırım kekeleyerek yaptığı açıklama ailesini reddetti.

Saatini tekrar kontrol ediyor.

"Orduda olmakla ilgili en sevdiğin şey nedir?" "Klişe gibi görünmesin ama ülkeme onurla hizmet etmek." "Hiç de klişe değil. Hizmetiniz için teşekkür ederim."

"Peki ya veri girişiniz? sevdiğin kısmı ne?" Dudaklarımı büzüyorum. Yarı gerçeğe devam edeyim mi?

Saatini tekrar kontrol ediyor. Onu sıkıyor muyum? Ben Drake'i yalamaya ve ona benim demeye hazırım, o ise ona işkence etmeme izin vereceği dakikaları sayıyor. Randevular berbat olacak... acele etmemek için bir sebep daha.

"Çalışırken zihnimin dolaşmasına izin vermeyi seviyorum." Yeterince yakın. İyi gidiyor gibi görünen daha fazla havadan sudan konuşuyoruz. Emir komuta zinciri ve hangi bilginin gizli olduğunu hatırlamakla ilgili bazı sorularımı cevapladık ama o zamana takmış durumda, ben de ona bir çıkış yolu gösterdim. "Ama hey, gitmen gerekiyor mu? Fark ettim de..." Saatini gösteriyorum.

"Bir yaz kampında yardımcı koçum ve beş dakika önce ayrılmalıydım." Yüzünü buruşturması çok sevimli.

"Ah, üzgünüm. Farklı bir zamanda buluşabilirdik." Yine de koçluk durumu ilgimi çekti. Neymiş o? Nasıl kaydolabilirim?

"Kahve içmenin ne kadar uzun sürdüğünü fark etmemiştim. On beş dakika falan sürer diye düşünmüştüm."

Saklanmak istiyorum. Benim PT programları hakkındaki saçmalıklarına ve her öğün yemekhanede yemek yememe katlanıyor. İnanılmaz derecede nazik.

"Doğru ya. Ben sadece teşekkür edecektim, sizi talim çavuşları ve ortak tuvaletler hakkında sorgulamayacaktım. Gitmekte özgürsünüz efendim." Sahte bir selam verdim.

Gülüyor. "Seninle kolay." İltifatı beni hazırlıksız yakaladı.

"Sorulara cevap vermekte çok iyisin." SEAL kimliğini göğsüne yakın tutması dışında.

"Son benim sormama ne dersin?" Elini masanın üzerine uzatıyor ve geri çekmeden önce elini benimkinin üzerinde gezdiriyor.

Sormak üzere olduğunu varsaydığım şey ve bunun boşanmamı atlatmak için zaman ayırmamla taban tabana zıt olması kalbimi durduruyor. "Adil olan bu."

"Bunu tekrar yapabilir , ama bir dahaki sefere kafede değil?"

Nefes alamadığım bir an geçti. *Bunu* tekrar yaparsak, artık randevulaşmamış oluruz. "*Bunu* söylediğinde, birlikte takılmak mı istiyorsun?"

"Benimle tekrar çıkar mısın?" Ellerim neden titriyor? Onları fincanımın etrafında sabitliyorum.

Gözle görülür bir şekilde yutkunuyor ve iri elini benimkinin üzerine koyuyor, bu sefer geri çekmiyor. "Bu benim için biraz zor ama seni bir randevuya götürmek istiyorum."

Aşırı derecede başımı sallamamak için kendimi zor tutuyorum ama bana dokunmaya devam ediyor ve bu durum akıl sağlığıma tuhaf şeyler yapıyor. "Oh, bir randevu. Ben bunu yapmam."

Kaşlarını kaldırıyor. "Yarın akşam müsaitseniz neden yapmadığınızı öğrenmek isterim."

"Ben boşandım," ağzımdan çok tiz bir şekilde dökülüyor.

"Bu yarın akşamın uygun olmadığı anlamına mı geliyor?"

"Hayır, hiç de öyle değil. Liseden hemen sonra evlendik. Yeni bir ilişki düşünmeden önce dengemi bulmaya çalışıyorum. Muhtemelen şu boşluk yıllarımdan birini almalıydım ama her şeyi anladığımı sanıyordum."

Saatini tekrar kontrol eder. "Gitmem gerek ama yarın akşama itirazın olmadığına göre seni ararım."

Göz kırpıyor, elimi sıkıyor ve odadaki tüm havayı da yanına alarak dışarı fırlıyor.

Bölüm 6

Drake

Oda arkadaşlarımdan Desmond bana bir soda ediyor ama o kadar gerginim ki güvertede bana katılırken geri çeviriyorum. Korkulukta ayakta duruyorum çünkü oturamıyorum. Hareket etmem lazım. Wendy'yi tekrar görmeliyim. Bir sonraki görevimiz için kafamı toparlamam gerekmeden önce bana ne yaptığını anlamam gerekiyor.

Ekip üyeleriyle yaşamak şu anda iyi bir şey olmayabilir, ancak en azından kendimi toparlayamazsam beni arayabilirler.

"Neyin var dostum?" Desmond soruyor.

"Bu gece dışarı çıkıyorum."

"Randevu mu?" Şaşkınlığı doğrudu.

"Hayır. O çıkmaz."

Des başını eğiyor ve bakışlarını daraltıyor. "Takılmak mı? Jake ve benim kaybolmamızı mı istiyorsun?"

Parmak eklemlerimi kırıyorum. "Hayır. Öyle değil. O şimdiye kadar tanıdığım hiçbir kadına benzemiyor. Bana hissettirdikleri çok çılgınca." Bir elimi saçlarımin arasında gezdiriyorum. "Biriyle çıkmamakta ısrar etti, ben de onu sörf'e götürmeyi düşünüyorum."

Kahretsin. Mayoyla çok seksi görünecek. Sikimi nasıl kontrol altında tutacağım? Eminim bunu başarabilirim.

"Siktir, Landry. Biriyle çıkmıyor... Sörf yapıp yapmadığını biliyor musun? Ona bir uyarı vermelisin." Sözleri beni sakinleştirdi, planlama moduna geçirdi.

"Uyarı... . Teşekkürler."

Yatak odama koştum, yatağıma uzandım ve ona bir mesaj gönderdim. Ben: **Sörf yapar mısın?**

Deneyebilirim.

Hemen cevap verdiği için çok mutluyum. Her ne yapıyorsa benim önceliğim oluyor.

: Sana öğretebilirim. Senin için bir tahtam var.

Onun için bir tane kiralamam gerektiği detayını atlıyorum çünkü parasını ödemekte ısrar etmesini istemiyorum.

Bu hoşuma giderdi.

Yumruğumu havaya kaldırıyorum ve onunla plajda buluşmanın ayrıntılarını ayarladıktan sonra duşa koşuyorum. Görgü kuralları, randevulaşmadığınız kişinin çıplak vücudunu düşünerek mastürbasyon yapmayı uygun görmeyebilir, ama bu akşamı kendimi utandırmadan atlatmak için en iyi şansım bu.



Planımın ilk adımı, sahildeki yerel sörf tahtası kiralama dükkânının kapalı olmasıyla ters gidiyor; ışıkları kapalı ve tabelası 'Kapalı' olmasına rağmen kapıyı defalarca çekiştirerek bunu teyit ettim.

"Bunun işe yarayacağını sanmıyorum," diye sesleniyor Wendy'nin sesi arkamdan. Kendimi toparlamak için bir an duraksadıktan sonra, onun düşündüğü ihtimali kafamdan atıyorum.

Birden fazla denediğim için kalın kafalıyım.

Daha da önemlisi, o burada ve *benim* sörf tahtam var. Arkamı döndüğümde, Wendy'nin transparan örtüsünü ve altındaki bikinisini görünce aletim sertleşmekle tehdit ediyor. Göğüslerini örten kumaş üçgenler, boynunun arkasından görünen fiyonktan basit bir çekişle kolayca çözülebilirdi.

Suçlulukla bakışlarımı normalden daha sakin olan okyanusa kaydırıyorum, görünürde iyi bir dalga yok. Nasıl fark etmedim? Okyanusu kontrol etmemiştim bile.

sörf raporu veya çevrimiçi sohbet grubu. Gerçek... bugün sörfle ilgili değil.

Wendy'ye karşı hissettiğim beklenmedik duygularla başa çıkmak asıl görevim.

"Sorun değil," diyerek sessizliği bozuyor ve ben de kafama o kadar takılmışım ki tek kelime etmediğimi fark ediyorum.

Normal göz teması ve sohbe devam etmeye çalışarak, "Genellikle hafta sonları açık oluyorlar. bir çift işletiyor. Bir işim çıkmış olmalı. Üzgünüm, sadece bir panom var."

"Üzgün olmanı bir şey yok. Zaten çok atletik değilim. Kiralama ücretinden tasarruf edebilirsin ve bana elindeki gösterebilirsin." Sahilde duran sörf tahtama doğru başını sallıyor.

Ona yaklaşıyorum, aramızda bir adım bile yok. "Seninle zaman geçirmek istiyorum." Parmaklarımı elinin etrafına sararak devam ediyorum, "Seni tanımak istiyorum."

Dudaklarını büzüyor ve ellerini geri çekerek göğsünde sıkıca tutuyor. "Bu kötü bir fikirdi."

Boncuklu meme uçları aksini söylüyor ama onu fiziksel olarak tanımak istemekten çok, aramızdaki bağı keşfetmem gerekiyor. Her zaman doğru kadın karşıma çıktığında bunun belli olacağını düşünmüşümdür. Wendy o olabilir mi?

Saçının bir tutamını parmaklarımın etrafında kıvrıp doğal olmayan uçlarına doğru kaydırırken aklıma gelen en çılgınca düşünce bu. Yine de bir kitabı kapağına göre yargılamaya asla inanmadım, tıpkı onun beni yargılamamasını umduğum gibi. Geçmişimde bundan çok fazla vardı.

Saçlarını omzunun arkasına atarken, çıplak kolunu okşayan elim karşısında titreyip gülümsemesini bastırmaya çalıştığında eğleniyorum.

"Seni tanımak istemem nasıl kötü bir fikir olabilir? Saklayacak bir şeyin mi var?" Kaşlarımı kaldırıyorum. Yaparsa rahatlarız. Biz

benim bir deniz komandosu, onun da bir veri giriş uzmanı olduğunu açıklayabilir miyiz? Doğru... Sırrı olan tek kişi ben olacağım ve eğer kalbinin duvarlarını aşmama izin vereceğine dair bir işaret olursa, ona söyleyeceğim.

"Şu anda kendime odaklanmam gerekiyor. O kadar uzun süredir *ki kendimle* hiç uğraşmak zorunda kalmadım... eğer bu bir anlam ifade ediyorsa."

"Çok mantıklı. Ve şanslısın. Üç hafta içinde ülkeden ayrılma emri aldım bile, o zaman kendine gelebilirsin."

Başını geriye atıyor. "Harika. İstediğim kesinlikle bu değil... bir erkekle tanışmak ve hemen uzun mesafeli bir ilişkiye başlamak."

"Bunun bir ilişki olmadığını sanıyordum," diye takılıyorum. Biraz zamanla bunu değiştirmeyi umuyorum.

Telaşlanıyor. "Öyle değil. Biz sadece arkadaşız."

Rüzgâr saçlarını tekrar önüne savuruyor ve o da mor uçlarıyla oynuyor. Burada bir arkadaş havasından çok daha fazlası var.

"Şimdilik." Elini tutuyorum ve onu sörf tahtama götürüyorum. Tamamen normalmişim gibi görünmem, içimi kasıp kavuran şiddetli arzuyu gizliyor. Wendy'nin eli elimdeyken dünya düzeliyor.

Navy SEAL olduğum için ya da orduda olduğum için benimle birlikte değil. Benim iyi olduğumu düşünüyor. Bu yüzden mi ona aşırı takıntılıyım? Olabilir. Ama ona, bir kadına doğru davranmanın kim olduğumu herhangi bir iş unvanından veya eğitimden daha iyi tanımladığını kanıtlamak niyetindeyim.

İnanılmaz bir sporcu, ona sörf yapmanın temellerini anlatırken dikkatle dinliyor. Doğuştan yetenekli olmasa da çabalarını alkışlıyorum.

Ayrıca, sanki yuvarlak poposu muhteşem göğüsleri, kalçaları ve yeterince güneş görmemiş kremli teninin her bir parçası kadar baştan çıkarıcı değilmiş gibi, örtüsünü kaldırdığında bana sırtını dönmesini de alkışlıyorum. Elinde

döndüğünde kendi önünde kumaş. Karnı belirgin olmadığı için utanıyor mu?

Umurumda değil... Bebeğimle dolu hayal ediyorum.

At sürmenin ve silinmenin yorgunluğu yüzüne yerleştiğinde, birlikte geçirdiğimiz zamanı sona erdirmeye çalışacağından endişeleniyorum. Onu sahile kadar takip ettim.

"Bir süre yüzmek ister misin?"

"Nasıl bu kadar uzun süre devam edebiliyorsun? Çok yorulduğum. Eve gitmeliyim." İtirafı karşısında yüzünü buruşturuyor.

"Sen . Harika iş çıkardın. Yeni başlayan herkes öğrenmek zorunda kalırdı."

"Çok nazıksın." Kumun üzerine bıraktığı havlusuna uzandı.

"Hayır."

Havluyu yanında tutarak durdu ve bana şaşkınlıkla baktı.

"Yani, nazık olduğumu söylediğin için teşekkürler. Her yeni aktiviteye alışmak zaman alır." Kıvrımlı vücudunun üzerinde sürünme ve onunla sevişme düşünceleriyle savaşıyorum. Onu aralıksız sevişmekten acıtmak yeni hedefim olabilir.

"Özellikle de yazan biri için..." Gözleri ve devam etmeden önce bir an paniklediğine yemin edebilirim. "Bütün gün masasında oturuyor."

Kekelemesine neden olan bir şey görüp görmediğini merak ederek arkama bakıyorum. Hiçbir şey görmedim.

"Şimdi sen benim sevdiğim bir şeyi denedin, ben de senin sevdiğin bir şeyi denemeye ne dersin?"

"Umm?" Kaşlarını çatıyor.

"Otur. Benimle suya gel. Tahtanın üzerine oturabiliriz."

Teklifim onu gülmekten kırdı geçirdi. "Birlikte mi? Başarıyla ayağa kalkmadan önce kaç kez düştüğümün farkındasın, değil mi?"

"Saymıyordum. Ayrıca, seni sabit tutmak için orada olacağım." Alt tonlarım arzularımın derinliğini ortaya çıkarmakla tehdit ediyor. İkimiz de buna hazır değiliz. I

tahtayı tutup diğel elimi ona uzattım.

Bunu inceliyor ve kabul edip etmeyeceğinden emin değılim. Endişe tehdit ediyor, bu da beni konfor alanımın dışına çıkarıyor. Bir kadın, en üzücü görevlerin bile uyandıramadığı duyguları nasıl uyandırabilir?

Ve sonunda, narin elini benimkinin içine koyarak rahatladı.

"Yine de ikimizi de suya atma yeteneğimi ciddi den küçümsüyorsun."

"İyi ki suyu seviyorum." Onu ıslatmakla ilgili bir şaka yapmaktan kıl payı kurtuldu.

Dalgaları geçtikten sonra, sörf tahtasında karşılıklı otururken, "Maceracı ruhunu sevdim," diyorum.

Söylemek istediğim şey, aletimi içine sokabilmek için onu böyle açmak istediğim. İrade gücüm kırılma noktasına yaklaşıyor.

"Farklı şeyler denemek iyidir." Sözlerindeki tereddüt beni endişelendiriyor. Cinsel arzularımı hissediyor mu? Tepemde uçan bir pelikanı işaret ettiğinde, zar zor örttüğü amına bir kez bakmama izin veriyorum.

Neden bunun yeterli olacağını düşündüm ki? Şu an aklıma başka bir şey gelmiyor.

Çaba sarf ederek yeniden toparlandım, "Ben bir tür macera bağımlısıyım. Eğer senden rahatsız olduğun bir şey yapmanı istersem bana söylemen yeterli. Seni sınırlarının ötesine itmeyeceğim."

Ayak parmaklarım suyun altında onun bacağını buluyor ve ayağına sürtünüyorum. Az önce söylediklerime dikkat , beni durdurabileceğini biliyordu. Ama durdurmuyor.

Aklımda, öne doğru eğilip dudaklarını da keşfetmeme izin verip vermeyeceğine dair hararetli bir tartışma sürüyor. Kollarını karnının önünde kavuşturup esintiye baktığında yeni hareket etmişim,

etkili bir şekilde kendini kapatıyor. Ancak rüzgâr saçlarıyla oynuyor, nemli telleri fotoğraf çekimindeki bir model gibi savuruyor.

Güneş, daha önce saçında fark etmediğim sarı renkte parıldıyor. Mor renk beni büyüledi. Saçlarına doğal olmayan bir renk vermeyi seçmiş olması neden umurumda olsun ki? Bazı insanların neden saçlarının tamamını doğal olmayan bir renge boyadığını hala anlamadığıma karar verdiğimde kıkırdıyorum, ama en azından o sadece ipucu yaklaşımıyla beni gevşetti. *Sadece ipucu*, aklım onu yatağa atmak için bir yük treninde. Ve bahşişten çok daha fazlasını alacak.

Tanrı olsun, o muhteşem.

Soğuk bir duş görevi göreceğini umarak soğuk suya batıyorum.

Yüzeye çıktığımda güverteyi okşar ve "Tahtanın ortasına doğru kayın" derim.

"Artık benim için sörf yok. Oturmak benim hızım."

"Seni tekrar sörf yapmaya zorlamayacağım." Arkasına geçmek için suya basıyorum, o da ileri atılıyor.

Tekrar tahtaya tırmanıp, arkasına oturuyorum. Yakın. Vücutlarımız birbirine yaslanmış, bacaklarımız paralel ve başını yana eğerse ağzım öpüşme mesafesinde.

Hızla konuşuyor: "Birbirimizi tanıyacaktık. Bir oyun oynamalıyız. İki gerçek ve bir yalana ne dersiniz? Bu her zaman eğlenceli bir buz kırıcıdır."

Ona yapmak istediklerimi anlatarak aklını başından alabilirim.

Önce onun gitmesine izin vermek, ne kadar zorlayacağımı ölçmeme yardımcı olacak.

"Sen başla," diyorum ellerimi omuzlarına sürterek. Kokusu beni çeviriyor. Kontrol edebileceğimi düşünerek kendimi onun arkasında konumlandırmıştım.

bana açık olduğu zamandan daha kolay, ama bunu gerçeğe dönüştürmek için yeterince uzakta oturmadım.

"Tamam, bana bir saniye ver."

Okyanusun hareketiyle salınıyoruz ve muhtemelen hiç bu kadar mükemmel bir şey yaşamamıştım. Doğru insanla karşılaştığımda onu tanıyacağıma olan inancım her saniye bana kendini daha fazla kanıtlıyor.

"İşte başlıyoruz. İlk ifadem: Bana maceracı olmadığım söylendi."

"İmkânsız," diyorum dudaklarımı saçlarına değdirerek. Bunun onun yalanı olacağından eminim.

"Üç şeyi de söyleyene kadar bekleyin. İkinci ifadem: Ben kendine çok güvenen bir insanım. Ve üçüncüsü: Arkadaş olmanın ne anlama geldiği konusunda kafan karışık."

Gülmekten kırıldım. "Bunların senin hakkında olması gerekmiyor mu?" "Bu benim algım."

"Tamam, sakın ol. Sadece birbirimizi tanımaya çalışan arkadaşlar olduğumuzu kabul ettim ve seni neredeyse kucaklıyorum, bu yüzden muhtemelen tanımlarımı sorguluyorsun. Bu doğru."

"Senin kaşıklarla ne alıp veremediğin var?"

Tam öne doğru eğildiğimde başını çevirip bana bakıyor ve dudaklarım alnına değiyor. Birbirimizden uzaklaşmadan önce ikimiz de donup kalıyoruz.

Dedim ki, "Kaşık sorunu olan sendin. Ben sadece yardımına geldim. Ama dikkatimi dağıtmaya çalışma. Belli ki kendine güveniyorsun, demek ki haklıymışım. İlk ifaden yalan... Kimse senin maceracı olmadığını söyleyemezdi."

Arkadaşlık sınırını test etmek için bir kolumu beline doluyorum. Parmaklarını koluma dayıyor. Eğer kıpırdarsa, sikim sertleşecek. Kısıtlamalarım

bir sa tetiği üzerinde.

"Ha ha! Yakaladım seni!" diye zafer çığlıkları atıyor.

Kahkahası beni kırmaya yeterdi ama şok oldum. "Maceracı olmadığını kim söyledi? Onu çok az tanıdığın için buz kırıcı oyunlar oynamak zorunda kaldığın bir adamla okyanusta oturuyorsun ve ilk kez sörf yapmayı deniyorsun."

"İnanması zor, değil mi?" Sözlerinde hüzün var ama paylaşmaya hazır değilse, baskı yapmamanın yükünü taşıyacağım... şimdilik.

"Bunu kim söylediye seni anlamamış."

Oflayıp pufluyor, kolumu tutmaya devam ediyor, sonra devam ediyor, "Kendinden emin olmak benim yalanımdı. Sürekli kendimi sorguluyorum."

Onun kendini ve dünyayı nasıl gördüğünü hayal etmeye çalışıyorum. Ama kendine güvenmiyorsa benimle ne işi var? Ona doğru eğilerek nazikçe, "Kendine gvenmiyorsan restoranda birinin yanına gidip çıkma teklif edemezsin" diyorum.

"Bunu bana Lacy yaptırdı... o gün birlikte olduğum arkadaşım. Bana meydan okudu." Pek iyi bir açıklama değil.

"Hmm." Her şeyi yanlış mı okuyorum? Bana ıkma mı teklif etti? Dokunmamı istemeseydi bana söyler miydi? Kolumu beline doladım, bir elimi arkamda tahtaya koydum ve arkama yaslandım.

"Ah, zr dilerim... Gördüğünüz gibi işleri tuhaşlaştırdım. Bunu söylememeliydim." "Sorun değil. Bana teşekkür etmek istedin ve ettin. Her şey yolunda."

"Bekle, sıra sende." Elini aceleyle bacağıma götürdü. Birkaç saniye önce olsa bundan zevk alırdım. şimdi onu acele ettirdiğim için endişeleniyorum.

Siren tarafından lme çekilen bir denizci böyle mi hisseder? Varlığımın her zerresiyle onu istiyorum. Onun çağrısına cevap verdim ve şimdi o beni bir kenara mı atacak?

Yeni bir seks turu için enerji toplarken ona sarılıp yapmayı hayal ettiğim gelecek konuşmaları azaldı. Basit tutuyorum.

"Bir: Lisedeyken All-State atletiydim. İki: Piyano çalabiliyorum. Üç: Ailem hiç şaşmayan bir şekilde A alan bir öğrenci olduğum için gurur duyuyordu."

Geriye doğru uzanıyor, kolumu tutuyor ve elimi öne doğru çekerek parmaklarımı inceliyor. "Piyano oldukça belirsiz. Yani tek parmağınla bir şarkı mı çalabiliyorsun yoksa bu şeyleri nasıl kullanacağını biliyor musun?"

Omzunun üzerinden bakıyor ve kaşını kaldırıyor. Sikim, bana sadece bir cesaretle çıkma teklif ettiğini kabul etmemem için yalvarıyor. Aptal gibi davranıyorum. Bana teşekkür etmekten fazlasını yaptı.

Kimse onu benimle bu tahtada kalmaya zorlamıyor.

Parmağımı dudağına dokundurup aşağı doğru sürüklüyorum, alt dudağını yakaladıktan sonra göğsünün üst kısmına doğru ilerliyorum ve dekoltesine gömülmeden önce geri çekiliyorum. Elini kendi elimde kavrayıp parmaklarımızı kalçasının üst kısmına koyuyorum ve bacaklarının arasına dalıyorum. "Bu parmakları nasıl kullanacağımı biliyorum."

Nefesi kesiliyor ve sırtının göğsüme doğru genişlemesi sikimin sertleşmesine neden oluyor. Sikeyim.

"Evet," diye nefes alıyor.

"Evet, ne?" Ellerimizi göğsüne götürüyorum, göğüslerinin yumuşak tümsekleri bizi sarıyor.

"Evet, piyano çalmayı biliyorsun."

Oyunu durdurmak istiyorum. Acı yalanımı kabul etmek istemiyorum. Havayı bozmak istemiyorum.

Boştaki elimle çenesini kavrayarak başını kendime doğru çeviriyorum ve ihtiyaıma teslim oluyorum. Dudaklarımı dudaklarına çarparak doğru kararı verdiğime yalvarıyorum çünkü hiç bu kadar emin olmamıştım.

Dudakları ayrılıyor, dillerimiz keşfediyor ve elimi göğsüne götürüp boncuklu meme ucuna masaj yapıyor ve onunla alay ediyorum.

İhtiyacım olan şey o. Ve o kesinlikle bir Siren çünkü onun için ölüme atlarım.

Bölüm 7



Wendy

Drake'in etrafımı saran vücudu bağımsızlık arayışımı fethediyor. Bana sahip olmasını, aşk romanlarımdaki kahramanların yaptığı gibi bana değer vermesini istiyorum. Tam olarak şu anda yaptığı gibi.

Peki ya öpücük? Onun güçlü kollarında macun oldum.

Belki de bir ilişkiyi haklı çıkarmak için çabalıyorum ama o beni daha iyi bir insan yapıyor. Randevusuz ilk buluşmada sörf tahtası üzerinde sevişecek maceracı bir insan. Onu bu kadar çok istediğim için deli miyim? Şehvetime boyun eğdiğim için?

Keşke tüm araştırmalarım bu kadar eğlenceli olsaydı. Ve lanet olsun, ona neden çıkma teklif ettiğim konusunu açıklığa kavuşturmam gerekecek.

Şimdi zamanı değil. Vücudumu sadece yazdığım şekillerde uyandırıyor. Tutku. Külot eriten öpücükler. İçime bastırılan çelikten sertleşme. Hepsi gerçektir. Vücudumu eğerek bir kolumu ona doluyorum. O kadar geniş ki. Tanrım. Bu tanrı gibi adama mı aşık oluyorum?

Neden bu kadar çok düşünüyorum? Elime tutuşturulan şeyi sorguluyorum? Kendime güvendiğimi sanıyordu. Randevusuz görüşmeyi kabul ettiği kadın bu. Ben bu muyum?

Biraz daha kıpırdanıyorum, bacağımı yukarı kaldırıyorum, sonra dünyam dönüyor, tıpkı hikayelerim gibi... sadece gerçekten öyle. Düşüyoruz, okyanusa dalarken sörf tahtası altımızdan kayıyor.

Saniyeler içinde Drake'in kolları bana dolanıyor ve sörf tahtasını önümüze çekiyor. Kollarımızı üstünden sarkıtıyoruz ve fanteziyi hak ettiği sona getiriyorum.

"Belki de kıyıya geri dönmeliyiz."

"Eğer istediğin buysa." Bir kez daha, çok nazik.

Boşanma sonrası varlığımı düzenlemek, Drake'ten ne istediğimi düzenlemekten sonra ikinci sırada geliyor. Olmadığım biri olduğumu düşünüyor ve bunun ne kadar doğru olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

"Bugün için," diyorum gönülsüzce.

Güvenli bir şekilde kumun üzerindeyken, ayaklarını benimkilerin iki yanına basarak beni boynumu bükmeye zorluyor ve "Seni evime götürmek istiyorum ama ev arkadaşımın misafiri var" diyor.

"Ev arkadaşı mı?" Şaşkınlıkla söyledim. "Evet, arkadaşlarıyla yaşadığından bahsetmiştin."

Şok edici olan şey, evet diyecek olmam. Bana farklı şeyler istetiyor ve hissettiriyor.

Saçmalık. Alternatif olarak benim evim olabilirdi ama yazarların eşyaları ve yazarlıkla ilgili referans kitapları küçük oturma-yemek odası kombinasyonuma yayılmış durumda, bu da dairemin ön ve tek kapısından girerken kaçınılmaz.

Kendimi zihinsel bir kontrolden geçirdim. İşimle ilgili gerçeği ve ona neden çıkma teklif ettiğim konusunda tamamen dürüst olmadığımı açıklayana kadar daha fazla ilerleyemeyiz.

"Tam bir şov, Drake," diye sesleniyor bir erkek sesi, daha önce kimsenin bulunmadığı kiralık yerden. Bir bakış, artık orada olduklarını kanıtlıyor.

Aman Tanrım, tabii ki insanlar bizi gördü. Ne kadar utanç verici. Drake el sallamak için ellerini üzerimden çektiğinde eğildim, havlumu aldım ve örtündüm ve zihinsel olarak ölmüyormuşum gibi davrandım.

"Eve gitsem iyi olacak."

Kolumu tutmaya çalışıyor ama arkadaşı yaklaşırken ben sıvışıyorum.

Bölüm 8

Drake

"Paranı ağzının olduğu yere koy." Wendy kolumu sıktı. "Ne?"

Bir şeyleri kaçırmış olmalıyım. Bir yaya alışveriş merkezinin caddesinde yürüyorduk ve tesadüfen birbirine değen parmaklarımızda ve birbirimize bir şeyleri işaret ettiğimizde küçük dokunuşlarda kayboldum. Bir kadının içinde kaybolmak sinir bozucu ama inanılmaz. Sirenita'm tarafından mantığın ötesinde cezbedilmek.

Takma ismi kullanmak için ölüyorum ama bekleyin.

Dükkânlardan birinin önündeki piyanoyu işaret ediyor. "İşte bana o parmakların nasıl sihirli olduğunu gösterme şansın."

Parmağımla çenesinin kıvrımını takip ederek imalı bir şekilde devam ediyorum. "Bunu yalnız kaldığımız zamana saklıyordum."

Benim Zihin o açıkça vuruldu Eğer
kullanarak a takma ad görünüyordu çok küstahça.

Ağzı açık kalıyor ve alnından öpmek için eğiliyorum. "Herhangi bir isteğin var mı?"

Ağır nefesler göğsünü genişletiyor ve dikkatimi göğüs dekoltesine daha da fazla çekiyor. "Bende çok var."

Parmaklarımı omuzlarından parmak uçlarına kadar takip ederek geri çekiliyorum. "Ne olacak?"

Temasımızı kesip ona göz kırpıyorum.

Yumruklarını kalçalarına dayıyor. "O kadar iyi misin? Bir şey isteyeceğim ve sen bunu bileceksin öyle mi?"

"Bunu öğrenmenin bir yolu var."

"En sevdiğin şarkıyı çal." Elini umursamazca sallıyor. "Seni utandırmak istemem."

"Beni sörf tahtamdan attığın zamanki gibi."

Suçlayıcı bir şekilde beni işaret ediyor. "Belki daha iyi bir öğretmenim olsaydı."

Karşı koyamıyorum. Aramızdaki boşluğu kapatarak ellerimle başını kavıyorum ve bir öpücük çalıyorum. İçinde bir yerlerden küçük bir inilti kaçıyor ve kendimi geri çekilmeye zorluyorum. Yokluğumu fark etmeden önce gözleri kapalı ve ağzı bir saniyeliğine açık kalıyor.

Hiç tereddüt etmeden piyanonun başına geçiyorum, zihnim bir telaş içinde. Kafamdaki müzik piyanoda öğrendiğim bir şey değil, paylaştığımız bir melodi ve onu bir kenara atmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, hiçbir normal şarkı kendini göstermiyor.

Dört yaşlarında küçük bir çocuk yanıma geliyor ve beklentiyle bakıyor. Aklıma bir fikir geldi. Gençlik kamplarına yardım ederken, popüler çocuk şarkılarını takip etme eğilimindeyim.

"Hey ufaklık, ne çalayım?"

Gözleri büyür ve birkaç adım ötede duran annesine bakar.

"Buna pişman olacaksın," diyor bana ve başıyla oğlunu işaret ediyor.

"Baby Shark, Baby Shark oynayabilir misin?" diye soruyor çocuk.

Parmağımı dudaklarıma götürerek düşünüyormuş gibi yapıyorum. "Biraz yardıma ihtiyacım olabilir. Benim için ilk birkaç notayı çalabilir misin?"

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Öğrenmek ister misin?" Yana kayarak bankta ona yer açıyorum.

İzin almak için tekrar annesine bakar, o da izin verir.

Bir kolumu çocuğun etrafına doluyorum ve ellerimi onunkilerin üzerine koyarak işaret parmaklarını iki tuşun üzerine yerleştiriyorum. Sonra sol parmağını aşağı doğru bastırıyorum.

Sağ işaret parmağına kısa bir süre basmadan önce sesi uzatmak için pedal çeviriyor ve çoğu çocuğun bildiği Jaws temalı girişi başlatıyor, ancak ben kendi payıma bunun Dvorak'tan geldiğini öğrettim.

Çocuk notaları çalmaktan baş döndürüyor, bu yüzden o iki notalı diziye birkaç kez çalıştırırken ellerini bırakıyorum. Sonra klavyeye uzanıyorum, o yanımdayken şarkıya dalıyorum.

"Eğlenceliydi," diyor bitirdiğimde. Küçük kalabalık, çoğunlukla dinlemek için durmuş çocuklu insanlar alkışlamaya başlıyor.

"Evet, öyleydi." Ayağa kalktım ve ona eğilmemiz gerektiğini fısıldadım, sonra elini tuttum ve onunla birlikte eğildim.

Annesine koşuyor ve annesi ona teşekkür etmesi gerektiğini hatırlatıyor, o da bunu coşkuyla yapıyor. Sonunda bir fotoğraf için poz veriyoruz ama benim aklım Wendy'de.

Saatlerce Bebek Köpekbalgı şarkısını söyleyerek ebeveynlerine işkence edecekleri şüphesiz olan çocukların arasından ona doğru ilerlerken gülümsemesi geniş.

Önünde duruyorum, kollarımı beline doluyorum, elleri göğsümde. Çocuk istiyor mu? Hamile karnının aramızda mesafe bırakmakta ısrar ettiği düşüncesini yavaşça göz kırparak uzaklaştırıyorum. Bu işleri çığırından çıkarıyor.

"Piyano becerilerim tamamen onaylandığına göre, ne yapmak istersin?"

Yemi yutmadı. "Çocukları seviyorsun."

"Evet."

"Çocuk istiyor musun?"

Onunla birlikte yapmak istiyorum ama ses tonu kırmızı bayraklar gönderiyor. Dürüst olacağım ve oradan devam edebiliriz. "Her zaman çocuk sahibi olacağımı düşünmüştüm ama neredeyse kırk yaşındayım."

"O kadar da eski değil."

"Ben gençleşmiyorum. Ya sen?"

Gözlerini indiriyor. "Benim hiç yok. Biz... eski kocam ve ben bunu yapamadık ve o da başka bir seçeneğin peşinden gitmek istemedi."

Sözlerindeki acı beni öldürüyor.

"Özür dilerim," diyorum usulca.

Wendy bana zorla gülümsüyor. "Ama bir kez daha havamı bozuyorum. Çocuğa ilk notaları çaldırmak çok tatlıydı ve itiraf etmeliyim ki piyano becerilerin etkileyici. Yapamayacağın bir şey var mı?"

"Hem de çok. Ama özellikle size neler yapabileceğim hakkında konuşmayı tercih ederim."

Gerçek işim hakkında dürüst olana kadar ona sahip çıkmamam gerektiğini bildiğimden, kalçalarımı kurnazca ona doğru sallıyorum. Bazı insanlar riskle başa çıkamaz. İletişim eksikliği. Düzensiz program.

Onda özel bir şey görmeseydim o kadar da kötü olmazdı. Sıradan bir randevu olabilirdi ama bu sıradan değil. Kalbimi riske atıyorum.

"Ne gibi?" Şakacı bir tını sesini hafifletiyor.

Odaklanarak dudaklarımı kulağına dayıyorum ve fısıldıyorum: "Seninle sevişmenin hayal ettiğim kadar iyi hissettirip hissettirmediğini öğrenmek istiyorum."

"Oh," diye . "çok az tanıyoruz."

"Ve bana kimseyle çıkmadığını söylemiştin ama seninleyken her şey doğru geliyor. Seni eve götüreyim."

"Yapmalıyız-"

"Maceracı ol."

Bir an sessiz kaldı ve ben yanağından öptüm.

"Hazır değilsen seni acele ettirmeyeceğim."

Kirpiklerinin altından bana bakarak, "Ben hazırım" diyor.

Bölüm 9

Wendy

Beni ev arkadaşlarının gittiğine yemin ettiği evine götürürken parmaklarımız orta konsolda birbirine kenetlenmiş durumda.

Beni istediğim zaman eve bırakabileceğine söz verdi, böylece sabahki garip sahneden kurtulmuş oldum.

Oda arkadaşlarıyla ya da arkadaşlarıyla tanışmamış olmam yanlış mı? İlk ve ikinci buluşmamızda ona çıkma teklif etmeme konusunda bu kadar kararlı olmasaydım, üçüncü buluşmamızda seks yapmaya hazırlanıyor olurdum ve bu da bir şekilde çok daha saygın görünürdü.

Hazırlanıyorum. Eyvah. Bir şeyler yapmalı mıydım? Onunla yaşadığım yenilenmiş heyecan sadece bacaklarımı tıraş etmeme neden olmamıştı ama unuttuğum bir şey var mıydı? Bunca yıldır aynı kişiyle birlikte olmak, daha doğrusu olmamak, kendimi yeni birinin önüne koyma pratiğimi yok etmişti.

Her şeyde iyi olan biri. Yetenekleri beni meraklandırdı. Tanrım, şu ana kadar bir aşk romanından fırlamış gibi. Eğer şansım yaver giderse... Fanteziyi silkeliyorum. O bir erkek ve gerçekçi olmayan beklentiler adil değil.

Ayrıca, ilk buluşmada seks şehvetle ilgilidir, aşkla değil. Kendime gözlerimi deviriyorum. Daha "seni seviyorum" bile demedik. Bu kesinlikle seksle ilgili. Gelişigüzel ona bakıyorum. Sağlamlığı. Kendine güveni. Cüssesine. Seks yapmayacağız. Sevişeceğiz.

Nefesimi tutmak için çok sert nefes alıyorum ve o bunu fark ediyor.

"Ne düşünüyorsun?" Sesi normalden daha mı alçak, daha mı çakıllı? Arabasının klimasının çalışmadığına eminim. Belki de sıcak çarpması geçiriyordumdur.

Önce gülüyorum, sonra içimden utanıyorum ama başparmağı elimin kenarını okşarken içim kıpır kıpır oluyor. O sadece seks yaptığım ikinci erkek olacak. Her şeye yeniden başlamak gibi. Yirmili yaşlarımın gençliği ve özgürlüğü aceleye getirdiğim bir ilişki yüzünden heba olmuştu.

Bir ton tuğla bana çarptı. İlk ilişkimde acele ettim ve Drake'i çekici bulduğumu inkar ettikten sonra onun evine gidiyoruz. Hiç öğrenemeyecek miyim?

Dudaklarımı ısıırıyorum. Rahat bir gezintiden sekse nasıl geçtik? İşleri yavaşlatmalıyım. Ama bunu yaparsam ona aşık olduğumu kabul etmiş olurum. Sadece seks için yapıyorsa bu garip olur mu? Onun gibi bir adam kazara bekar kalmaz mı? Bu onun seçimi olmalı, tabii... lütfen tek hatası yatakta berbat olması olmasın, iyi bir orgazm için geciktim.

Ama önce konuşmalıyız. Seks yapmadan önce onun hakkında birkaç şey daha bilmem gerekmez mi? Aramızda şehvetten başka bir şey varsa, sormamda bir sakınca yok, değil mi?

Elimi dudaklarına götürüyor. " mi var?" Omuz silkiyorum. "Bu çılgınca, değil mi? İlk randevumuz ve hepsi."

"Maceraperest Sirenita'm benimle sörf tahtasının üzerinde öpüştü. Sanırım birden fazla randevumuz olduğunu kabul edebiliriz." Göz kırıyor ve ben de lakabını aklıma not ediyorum.

"Sana bir lakap takmamın sakıncası yok, değil mi?"

"Hoşuma gitti." Cesaret omurgamı sertleştiriyor. Benim maceracı ve Siren olduğumu düşünüyor. Olmak istiyorum. Tereddütlerimi bir kenara bırakmak, özgüveni kucaklamanın nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum... yeni bir başlangıç.

Fırsatı değerlendirdim. "Mağazaya uğrayıp prezervatif alsak iyi olur."

"Bende biraz var."

Cesaretim kendi kendine soluyor. Tabii ki öyle. Aptalca mı davranıyorum? Yargılayıcı mı? Maceracılığın zıttı her neyse?

"Yani, evde biraz var. Bizi daha fazla dışarı çıkmaya teşvik eden bir arkadaşımızın şaka amaçlı hediyesiydi. Üçümüz birlikte yaşıyoruz ve bir süredir kimseyle çıkmadık." Sözleri hayal edebileceğinden çok daha fazla rahatlama sağlıyor.

"Senin için de uzun zaman oldu mu?"

Direksiyonu kavırıyor. "Ah, evet."

Rahatsız olduğunda çok sevimli oluyor ama ben onu rahatlatmaya çalışıyorum. "Sanırım seks yapmak için biriyle çıkmak zorunda değilsin."

Bu benim en iyi teselli seçeneğim değildi.

"Flört ve seksin el ele gitmesini seviyorum." Parmaklarımı sıkıyor.

Duh. Bağlılık. Buna hazır mıyım? Rahatsız edici ifadeler sunmaya devam edebilirim. "Şunu açıklığa kavuşturalım, şu anda uzun vadeli bir şey aramıyorum."

Çenesi bükülüyor ve gözleri yolda kalıyor. "O zaman bu gece sana evlenme teklif etmeyeceğime söz veriyorum."

Sesi neden gergin geliyordu? Eğer yatak odasına ulaşabilirsek, bu bir mucize .

Sahildeki evine yanaştık ve cipinden indik.

Beni kucağına alıp zahmetsizce göğsüne yasladığında ciyaklıyorum. "Ne yapıyorsun?"

Gözleri derin bir düşünceyi ima ediyor ve ben ona cevap vermesi için zaman tanırken zihnim çok fazla fanteziyi çağırıştırıyor. Kelimeler yerine beni öpüyor. Kollarım boynuna dolanıyor ve düşündüğü her neyse gitmiş olmalı.

Her ne düşünüyorsam gitti. Onu hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum ama büyük erkekler benim tipim değil... ya da en azından onlar kullanmadı

olmak. Hareket halinde olduğumuzun belli belirsiz farkındayım. Evin içindeyiz. Onun yatağındayız.

"Hemen döneceğim," diyor kollarını altımdan çekerken.

Odası seyrek bir şekilde dekore edilmiş. Bembeyaz duvarlardan birinde üzerinde bir sürü imza bulunan bir sörf tahtası asılı. Bir egzersiz aleti odanın bir ucunu kaplıyor. Fotoğraf yok, dekorasyon yok. Bir bisiklet duvara yaslanmış.

Oda yine de çok temiz. Yatak bile yapılmış. Hiç şüphesiz orduda olmanın bir yan ürünü.

Koyu mavi perdeler geri çekiliyor ve pencere, güneş batarken ufku kaplayan parlak renkleri gözler önüne seriyor. Yatağın kenarına oturup manzarayı incelemek üzereyken Drake'in iri cüssesi kapı aralığında yeniden beliriyor.

Bir şerit prezervatif tutuyor ve sırtıyor. "Umarım bir süre daha kalabilirsin." ". " Bir başka ruh hali katili olan Bir gecede bu kadar çok kullanmanın mümkün olup olmadığını merak ederken yorum yapın.

"Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Önümde dizlerinin üzerine çöküyor, şeridi komodinin üzerine fırlatıyor.

"O kadarına ihtiyacımız olacak mı?" Şeridi inceliyorum ama üçe kadar sayınca duruyorum. Bu benim rekorumdan daha fazla. Sanırım dünyayı sarsmak üzere.

"Seninle tanıştığımдан beri huzurlu bir gece uyuyamadım, Wendy."

"Ben de birkaç rüya gördüm." Bunu itiraf ettiğime inanamıyorum. Yine de rüyalar hakkında ne yaptığım gizli kalacak.

Ellerini eteğimin altından geçirip kalçalarımaya doluyor ve onları birbirinden ayırıyor. Eğer bunu yapmayacaksam, sesimi yükseltmeliyim. Tek bir kelime bile gönüllü olmuyor. Bacaklarımın arasında ıslak bir sıcaklık birikiyor, evliliğimin ilk yıllarından beri böyle bir şey olmamıştı. Sorun bende sanmıştım. Yeterince seksi olmadığımı falan düşünmüştüm.

Çekirdeğimdeki düğüm farklı olmak için yalvarıyor. Bir horoz için yalvarıyor. Ve Drake'in kot pantolonundan belli olan gerginlik, büyük tarafta olmasa da mükemmelliğe işaret ediyor.

Elleri uyluklarımda aşağı yukarı kayıyor, her geçişte acı verici bir şekilde daha küçük bir mesafe bırakarak çekirdeğime daha da yaklaşıyor. Daha fazlası için sabırsızlanıyorum, öne doğru eğilip kendimi bir kez daha derin, iç burkan öpücüklerle bırakıyorum. Elleri kıcıma doğru hareket ederken yer değiştiriyor ve beni yataktan, diz çöktüğü kucağına doğru kaydırıyor.

Aleti altımda ve ben utanmadan sürtünüyorum. Uzun yıllardır bir erkekle orgazm olmamıştım, kendi kendimi memnun etmekten ne kadar daha yoğun olduğunu unutmuştum ve o içimde bile değil.

Biriyle oynarken meme uçlarım kaya gibi sertleşiyor, diğer eli hala kıcıma kavıyor, ben kıvrılırken beni ona karşı sıkı tutuyor.

Gömleğinin altını karıştırıyorum, sonra etek ucunu bulmaktan vazgeçip çekmeye başlıyorum.

Başının üzerinden kurtulduğunda sırtıyor. "Çok hızlı hareket ettiğinden endişelendim."

"Güven bana, yeterince hızlı gidemezsin." Ben varım. O ana kadar fark etmemiş olabilirim ama hiçbir çekincem yok.

"Siktir, Sirenita. Beni öldürüyorsun." Dudakları beni tekrar kavıyor, ayağa kalkıp beni kaldırırken yüzündeki tüyler gıdıklıyor, öpüşmemizi hiç kesmiyor. Bana bir lakap takmasının mahremiyeti aklımın bir köşesinde çalkalanıyor.

"Soyun," diyorum öpücükler arasında. Cesaretimi kaybetmek istemiyorum.

"Evet, hanımefendi."

Beni nazikçe yatağa yatırıyor, ben kurtulurken o da diğer kıyafetlerini çıkarıyor. Gömleğimi , siki hazır olda duruyordu ve

Yumurtalıklarımın eminim. Şimdi bebek yapma zamanı değil. Üzücü bir ironi var ama şu anki durumumda bir bebeği riske atamam.

"Prezervatifi tak."

"Biraz daha zaman ayırmak istedim."

"Hayır. Sana ihtiyacım var."

Kendini kılıfına sokar. "Bu kadar otoriter olmanı beklemiyordum. Hoşuma gitti."

"Şey, bu kadar..." Doğru kelimeleri bulamıyorum. Üzerime tırmanırken elimi ona doğru sallayarak, "Bu. Yavaş gitmek istiyorsan böyle görünmemelisin."

"Gözlerini bağlayabilirim."

"Sakın buna cüret etme." Dürüst olmak gerekirse, kontrol duygusunu korumama yardımcı olabilirdi, ama şimdi değil.

Aleti girişime bastırırken dudakları kulağıma değiyor. "Seni restoranda gördüğüm andan beri seninle sevişmek istiyordum."

Heyecandan titremiyor olsaydım, eridiğimden emin olurdu. Ama bunu düşünmek istemiyorum. Restoran. Ona çıkma teklif etme sebebimi.

"O zaman yap. Sana ihtiyacım var." Yalvarmaya başladım.

"Benim açgözlü küçük Sirenita'm, sıkımı içine sokmamı ister ?" "Evet."

Çok ıslak dudaklarımın arasından itiyor. "Ne zamandır ıslaksın?"

Arabaya bindiğimizden ve senin tatlı seks kokunu aldığımdan beri mi?" "Daha önce." Utanmadım bile.

Bir santim daha. Beni işkence gibi bir yavaşlıkla dolduruyor. "Etrafta parmaklarımı seninkilere sürüyormuş gibi yaptığım zaman mı?"

"Daha önce."

Teker teker ellerimi , yukarı doğru bastırıyor ve başımın iki yanında sıkıca kavırıyor.

Ruhu geren bir santim daha. "Evine gelip o günahkâr göğüs dekolteni yalamak istediğimde mi?"

"Daha önce."

İçeri bastırıyor, taşaklar derin, kıcıma hafifçe vuruyorlar ve ben dolgunluktan nefes alıyorum. Bedenim çözülmek üzere. Tek bir hareket beni uçurumdan aşağı atabilir.

"Yaramaz Sirenita, o seksi tangayı giyerken beni mi düşünüyordun?"

Başımı sallıyorum, onunla ne kadar cüretkâr olmak istediğime hayret ediyorum.

"Bana tatlı amını göstermeyi mi planlıyordun?"

Gözlerimin içine bakıyor. Daha önce seks sırasında hiç konuşmamıştım. Beni deli ediyor. Sınırlarımı zorluyor. Bana bir macera yaşıyor.

"Daha önce."

"Bu şekilde mi uyandın?"

"Evet," diye neredeyse ağlayacaktım ki yavaşça çekildi ve tekrar gevşedi. İnanılmaz derecede daha sıkı sarılıyorum.

Drake sağ elimi ağzına götürüyor ve yalıyor. "Elini kendini tatmin etmek için mi kullandın yoksa bir oyuncuğun var mıydı?"

Çok cesur. Mastürbasyon hakkında hiç konuşmadım. Gözlerim kapanıyor ve bırakmasını umuyorum. Ama aynı zamanda, daha fazla kirli kelime için can atıyorum. Onun fantezisiyle yaşamak için daha fazla zaman.

"Sirenita..." Kalçalarını yavaşça biraz daha sert pompalıyor.

Gözlerim kapalı kaldı. Vücudunun sıcaklığı beni sarmalıyor. Ağırılığının çoğunu taşıyor ama tenimiz hafif terle kayganlaşıyor ve göğsünün benimkinin üzerinde kaydığı her santimde meme uçlarım ağrıyor.

"Gözlerini açmanı istiyorum."

Onları açıyorum ve o gülümsüyor. "Boşalmanı izlemek istiyorum. Orgazmının ruhunda patlamasını izlemek istiyorum."

Bir elini serbest bırakıyor ve parmaklarını aramıza sokuyor. Uzanabildiğim kadarıyla sırtını . Sonra klitorisimi buldu. Yüce İsa. Beni okşarken sikini tamamen sabit tutuyor.

Duvarlarım onun etrafında kenetleniyor. İniltisi kesiliyor.

"Hoşuna gitti mi? Yaklaştığında bana söyle ki her gece seni düşünerek uyandığımda elimi becerdiğim kadar sert becereyim seni."

Aman Tanrım. Dünyam çözülüyor. Kör oldum. Vücudum kasılıyor, sonra sikinin etrafında sarsılıyor. Hayatımın en yoğun orgazmı içimden geçerken düşünemiyor ya da nefes alamıyorum.

Adı dudaklarımdan zorlukla kaçıyor, başka bir uyarı mümkün değil.

"Siktir." Hâlâ yatağa sabitlenmiş olan elini kavıyor ve diğer elini aramızdan çekerek yatağı gıcırdatacak kadar sert bir şekilde içime girip çıkıyor. Ben onunum. Bedenlerimizin ıslak tokatları beni bir saniye daha o ana bağlarken tamamen teslim oldum, ta ki şaftı şişene, homurdanana ve sıcak nefesi boynuma dolana kadar.

"Siktir, iyi hissediyorsun." Sesi o kadar gergin ki neredeyse tanıyamıyorum. Sonra beni hınzırca beceriyor, her hamlesi ağır bir nefesle karşılanıyor, ta ki üzerimde gevşeyene ve zihnim sevgilim haline gelen canavar tarafından kuşatılana kadar.

Dudaklarını kulağıma çeviriyor ve "Seni asla bırakmayacağım" diye fısıldıyor.

Bu gerçek olamayacak kadar iyi. Yoksa bunu hayal mi ettim? Tüm endişelerimin kaybolduğu Drake'in yatağında uykuya dalmadan önce rüya görmeye mi başladım?

Telefonunun çalmasıyla sarsılarak uyandım.

"Orospu çocuğu," diye homurdanıyor vücudunu benimkinden ayırırken.
"Adamlarımdan biri, bunu almalıyım."

"Gecenin bir yarısı. Umarım her şey ." Teklif ediyorum.

"Öğreneceğiz."

"Beni uyandırmak için iyi bir sebebin olsa iyi olur Guidry. Ne istiyorsun lan?" diyor telefonda.

Drake yatağın kenarında oturuyor ve ben de ona sokulup ellerimi sırtının genişliğinde gezdiriyorum.

"Ne yaptın sen?" Drake'in ses tonundan, arayan her ne yaptıysa bunun iyi bir şey olamayacağı anlaşılıyor.

Ayağa kalkarken elim poposunun yanağında ve kalçasında geziniyor.

"Gitme," diye fısıldıyorum ama o harekete geçiyor, eşofmanlarını giyerken odayı geçiyor. Kapıyı arkasından kapatmadan önce duyabildiğim son sözler Drake'in "Onu sen mi hamile bıraktın?" sorusuydu.

Kesinlikle olumsuz bir çağrışım ama tekrar bebekleri düşünmeye hazır değilim. Tanrıya şükür Drake'in daha fazla prezervatifi var. Yastığına sarılıp kokusunu içime çekiyorum ve aramanın gecemizin bitmesini gerektirmemesini umuyorum.

Birkaç dakika içinde kapı gıcırdayarak açılıp kapanıyor ve ben yatağın kendi tarafıma dönüyorum. O tekrar içeri girerken yatak onun ağırlığıyla çöküyor.

"Gitmek zorunda değilsin, değil mi?" Devam ediyorum ve beynimin en önündeki soruyu soruyorum.

"Hayır. Umarım ikinci raunda hazırsındır," diyor.

Çarşafı karıştırarak elim onun ereksiyonunu buluyor. "Sanırım senin yanında hazır olmam gerekecek."

Bana doğru yuvarlanıyor, göğüslerimi öpüyor ve seksime doğru ilerliyor, bacaklarımı ayırıyor ve yerleşiyor. "Kulağa bir plan gibi geliyor

Çünkü sana doyacağımdan emin değilim."

Ve ne demek istediği konusunda herhangi bir şüphem olması durumunda, klitorisimi yalıyor ve beni bir sonraki tam tatmin turuna daldırıyor.

Bölüm 10

Wendy

Samimi bir sahne yazmaya koyuldum ve Lacy'nin haklı olduğunu gördüm... Drake ile geçirdiğim geceden sonra kelimeleri sayfaya dökmek karakterlerimle aramda daha derin bir bağ kurmamı sağladı. Birkaç yıldır bu seviyede bir tutku yaşamamıştım. Nasıl bir şey olduğunu hatırlamak için mücadele etmek yerine, en büyük sorunum hayal kurmak oldu.

Eski sevgilimle boşanmadan hemen önce yaşadığımız zayıf bir an bile buna yaklaşmadı. İkimizin de yollarımızı ayırma konusunda gergin olmamız dışında neden son bir kaçamak için teslim olduğumuzu hala anlamıyorum.

Kevin'in düşünceleri uzun sürmez.

Drake'in sözleri o kadar belirgin bir şekilde ön plana çıkıyor ki, sanki arkamda onları tekrar tekrar fısıldıyor. *Gitmene asla izin vermeyeceğim.*

Bunu mu demek istedi? Buna hazır mıyım?

Kendimi çok kaptırmadan önce, ona karşı dürüst olmadığım konusuna açıklık getirmeliyim. Sadece bir röportaj yapmak isteseydim sorularıma cevap vermesi pek mümkün değildi. Şimdi tam bir pislik gibi görünmeden bu işin altından kalkmalıyım.

Telefonumu elime alıyorum ama çaldığında neredeyse düşürüyordum. Planlanmış yazı saatim olduğu için Rahatsız Etmeyin seçeneğini işaretlemiştim, bu da sadece birkaç kişiden biri olduğu anlamına geliyor. Ekranı doktorun muayenehanesinin adını görünce şaşıyorum.

Aramalarına izin vermek için onaylı listede olmaları, hamile olduğumu söyleyen bir aramayı kaçırmak istemediğim günlerin kalıntısıydı. Listemi daraltma zamanı.

Düğmeye basarken, Kevin'in sigortası devam ederken geçen hafta yıllık kontrol için gittiğimi hatırlayıp rahatlıyorum. Her yıl aynı şey: Sağlıklısınız ama birkaç kilo vermeniz gelecekteki sorunları önleyecektir. Aylık muayenelerinizi yaptırmayı unutmayın. Daha fazla yeşillik ye.

Endişe . Bir olmadıkça aramazlar.

Genelde elime geçen tek şey bir e-posta raporuydu.

Aramaya cevap veriyorum ama bunun ışığında hoş sohbetler pek de hoş görünmüyor.

Hemşire neşeli. "Doktor Sayers sizi aramamı ve tüm kan tahlillerinizin normal çıktığını bildirmemi istedi."

Normal bir kan tahlili için biraz fazla hevesli görünüyor ama buna sevindim. Sonra devam etti, "Ve hamilesin. Tebrik ederim."

Yıllardır duymak için can attığım kelimelerle hayatım tükeniyor. Bir hata olmalı. Birkaç gece önce Drake'le seks yaptığımda hamile olduğumu düşünmek beni neredeyse hasta ediyor. Önemli olduğundan değil. Omurgamda bir ürperti dolaşıyor.

Kevin ve ben yıllarca denedik. Açıklanamayan kısırlık kategorisine girdik. Mutluluk kaynağının buhar üretmesine izin vermeden önce dedim ki. "Emin misiniz?"

"Test çok doğru çıktı. İlk doğum öncesi ziyaretinizi planlamalıyız ve doktor doğum öncesi vitaminlere hemen başlamanızı istiyor."

Nefes alıyorum, ortaya çıkışın kötü zamanlamasının yerini hayallerimin gerçekleşmesine bırakmasına izin veriyorum. Neden şimdi? Neden kendimi destekleme konusunda zaten savunmasız hissederken? Boşanmamız kesinleşmeden önce Kevin'la paylaştığımız rahat sikişe lanet etmek istiyorum ama bunların hiçbirinin önemi yok. Bir bebeğim olacak. Bu her şeyi değiştirir.

Hemşirenin sözleri gidip geliyor ve beni resepsiyon görevlisine aktardığında randevu tarihini not ediyorum.



"Hamile misin?" Yürüyüş yolunda yanımda duran Lacy, sanki her an bir bebek çıkacakmış gibi belime bakıyor. "Öyle görünmüyorsun." Hareketsiz işlerimizle mücadele etmek için neredeyse her gün egzersiz yapmak üzere buluşuyoruz. Bir önceki akşam Kevin'la yaptığım sinir bozucu konuşmadan sonra, kimseye söylemeden önce gerçekliğimi sindirmek için zaman ayırmaya karar vermiştim. Sırada Lacy var.

"Sadece sekiz haftalığım." Yavaşladığını hissettiğimde hızımı artırıyorum.

"Nasıl?" Başımı sallıyor. "Babası kim?"

Başımı öne eğiyorum ve ters ters . "Haha."

"Ciddiyim."

"Kevin. Başka kim olabilir ki? Kitaplardaki erkek arkadaşlar seni hamile bırakamaz." Ağzı açık kaldı. Bunu kabullenmekte çok zorlanıyor.

"Bu, dostane boşanmaya yepyeni bir anlam kazandırıyor. Yedi ay önce evrakları doldurduğunuzda, zorunlu bekleme süresinden rahatsız olmuştunuz. Siz de bir araya geldiniz-"

"Evet. Birbirimizden nefret etmiyoruz; sadece birbirimizi artık evli kalacak kadar sevmiyoruz."

"Ne dedi?"

"Kevin bunun bir parçası olmak istemiyor." O. Onun sözlerini tekrarladığımda kalbime kramplar girdi. Bir zamanlar hamilelik onu mutlu ederdi. Doğurganlık mücadelesi bizi değiştirdi.

"Vay be, sonunda çocuk istemediğini söylediğini biliyordum ama gerçekten mi? Her neyse, o umurumda değil. Ne ?" O

elimini sıkar.

"Doğuracağım. Hep bebek istemişimdir." Titriyorum ve ellerimi karnıma koyuyorum. "Başka bir seçeneği hayal bile edemiyorum."

"Ben de öyle. Harika bir anne olacaksın."

Zayıf bir gülümsemeye zorladım. "Asıl planıma geri dönmek için bir neden daha.

Drake'i serbest bırakacağım."

"Whoa. Korkma. Ona karşı bir şeyler hissediyorsun. Bırakın o karar versin."

"Matematiğim iyi olmayabilir ama şu anki finansal planımın Ayrıca bir bebek eklemek, bunu başarmak için sahip olduğum otuz iki haftadan daha fazlasını alacaktır."

"Uyanık olduğunuz her saniyeyi işe ve hazırlığa ayıramazsınız. Drake ruh sağlığınız için iyidir."

"Benden ayrılana kadar." Bir yol ayrımına geldiğimizde uzun yolu işaret ediyorum ve o da kabul ediyor.

"Yapacağını bilmiyorsun."

"Erkekler otuzlu yaşlarının sonuna kadar çocuksuz yaşayıp sonra da hamile bir kız arkadaş buldum diye sevinçten havalara uçmazlar."

Lacy benim yorumum sırasında kıs kıs güldü. "Drake'in herhangi bir şey için sevinçten zıpladığını hayal edemiyorum."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Sizin de gibi... O büyük bir çocuk. Bırakalım o karar versin."

Onu dinlemek istiyorum. Ağlamak da istiyorum. Ve kutlamak. Ve kaderi ya da karmayı ya da boşanmamın hamile kalmak için iyi bir zaman olduğuna karar veren her neyse onu biraz sarsmak.

"Bunu yapamam. Duygularım kontrolden çıktı. Muhtemelen bu yüzden beni Drake'le olan bu şeye ikna etmene izin verdim. Bitmek zorunda. I

bunu uzatmayı ve duygusal bir ayrılığı göze alamam. Boşanmış olmayı ve hamile kalmayı sindirmek için zamana ihtiyacım var."

"Ve bu sürecin bir parçası da . Drake'i gördüğünden beri bulutların . Onu oturtun, bebekten bahsedin, sonra uygun yolu izleyin çünkü Tanrı aşkına, eğer kaçmazsa, o lanet olası bir bekçidir."

"Haksız değilsin."

"Evet, çünkü ben haklıyım. İnsanlar neden böyle söylüyor? Şimdi şu devasa hamilelik panellerinden almak zorunda kalmadan önce büyük kız külotunu giy ve gidip onunla konuş."



Tarafsız bir bölge ve Drake'in olay çıkarmayacağından emin olduğum halka açık bir mekan seçerek benimle plajda buluşmasını rica ediyorum. Orası aynı zamanda sörf gününden olumlu bir anıyı paylaştığımız yer. Arabamdan sahile vurmuş bir kütüğe doğru yürürken akıl sağlığımı sorgulasam da her şey benim lehime.

Maddi ve zihinsel olarak dengeli olana kadar biriyle çıkmamaktan, boşanmama bir ay kala sözde erkek arkadaşımın eski sevgilimin bebeğine hamile olduğumu bilmesine nasıl izin verdim?

Hayatımın en mutlu zamanı olması gereken bu dönem dağınıklık içinde geçiyor.

Drake kütüğün üzerinden atlayarak beni hazırlıksız yakalıyor, bir kolunu bana doluyor ve oturmadan önce başımın üstünü öpüyor.

"Sorun ne?" diye soruyor, durumum belli etmek istediğimden daha açık.

"Konuşmamız gerektiğini söylemek çok mu klişe olur?"

"Yapmamız gereken buysa değil mi? Endişelenmek çok mu klişe?" Omuz silkiyor ve beni daha sıkı sarıyor.

Bu duyguyu kaybetmek istemediğim için zayıf bir kahkaha atıyorum, sonra da açıklamaya dalıyorum. "Öngöremediğim bir durumun içine düştüm."

Drake beni sıkıca tuttuğu için vücudunun hafifçe sertleştiğı belli oluyor.

"Bana her şeyi anlatabilirsin."

Ayağımı kumda ileri geri hareket ettiriyorum bu hareketi odak noktası olarak kullanıyorum.

Bakışları birkaç santim beni delip geçiyor.

"Sana boşandığımı söyledim..."

"Sen yaptın." Sözlerindeki mağlup tereddüt ve kolunun sırtımdaki mikro çöküşü, bunu yanlış yaptığımı fark etmeme neden oluyor.

"Öncelikle, Kevin ile tekrar bir araya gelmeyeceğim."

Sert bir nefes . "Bu iyi haber, peki bu gerginlik niye?" "Sana her şeyi anlatmadım. O anda konuyla ilgisi yoktu."

Başını salladı. "Tamam."

Küçük bir geçmiş hikayesi uzun bir yol kat edebilir. Ve 'seni asla bırakmam' yorumunun geçerli olma ihtimaline karşı, ona bir sürü çocuk verebilecek kadın olmayabileceğimi bilmeyi hak ediyor, eğer bunu isterse. Neden her şey bu kadar hızlı gelişti?

"On iki yıl evli kaldım. Çocuk sahibi olamadık." Bir sonraki açıklamam için kendimi hazırlamak üzere duraklıyorum.

" değil. Diğer-"

"Bekle." Elimi bacağına koydum. "Yıllarca denedik ve sonunda kısır olmakla başa çıktık."

Ağzını açıyor ama onu tekrar durduruyorum.

"Doğum kontrolü konusunda endişelenmedik... ama söz veriyorum, ikimiz de sağlıklıyız, ilişkimizde aldatma olmadı. Ama emin olmamı istersen test yaptırırım... ama ben yoldan çıktım. Sana diğer şeyi söyleyene kadar bu konuda endişelenmemize gerek yok."

Derin bir nefes aldım. "Hamileyim."

"Siktir." Kıpırdamıyor, kolu hâlâ sırtımdan sarkıyor ve omzumu kavırıyor ama çekilmek istediğine dair bir ipucu var. Düşünüyorum.

Kollarımı belime daha sıkı sarıyorum. "Sadece sekiz haftalık, yani henüz ormandan çıkmadım ama kesinlikle hamileyim. Bunu sindirmenin zor olduğunu biliyorum, bu yüzden biraz zamana ihtiyacın olursa anlayışla karşılarım. Ya da beni bir daha görmek istemezsen."

"Baba mı?"

"Kevin. Eski sevgilim. Ne barışmak ne de bebekle ilgili bir şey yapmak istiyor."

"Neden?"

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor. "Dürüst olmak gerekirse ben de aynı şeyi merak ediyordum. Uzun süre çok uğraştık. Onun çekip gitmek istediğine inanamıyorum."

"O bir aptal."

Drake'e dönüyorum, güneşin ufukta yavaşça yükselmesi gibi sürpriz bana umut veriyor. Küçük bir şerit gökyüzünü aydınlatıyor, sonra tekrar aydınlık olana kadar büyüyor. Ben bir şey söyleyemeden yüzümdeki gözyaşlarını siliyor ve alnını alnıma bastırıyor.

"En azından sana nafaka vermek zorunda kalacak, değil mi?"

Gideceğini düşündüğüm yere değil. Belki de gün doğumu benzetmesi fazla umut vericiydi.

Bölüm 11

Drake

Vücudumdaki her kemik Wendy'yi alıp ona ve bebeğe bakmak istiyor. Ruhumun her parçası onun doğru kişi olduğuna inanıyor. Ama neden bana söylemek için seviştikten sonrasını bekledi? Eğer bir arkadaşım bu durumda olsaydı, ona diğer tarafa kaçmasını söyledim. Wendy'yi çıkarları olan bir baba aramakla suçlardım... tıbbi türden.

Ben sakın davranmaya çalışırken kalbim ikiye bölündü. Maddi olarak bir eş ve bebeği karşılayamayacağımdan değil, sadece erkekleri tuzağa düşüren çok fazla kadın gördüm ve Tanrım, beni kendi bebeğimle bile tuzağa düşürmeye çalışmıyor.

Kolumu onun etrafından çekiyorum ve ellerimi yüzüme sürüyorum. Dediği gibi, hazmetmesi gereken çok şey var. Ayağa kalkıp yürüyorum.

"Düşünmek için zamana ihtiyacın varsa, anlarım."

"Ne zaman öğrendin?" Sorum niyetlendiğimden daha sert çıktı.

"Dün. Söz veriyorum. Sen anlattığım üçüncü kişisin. Bu oldukça beklenmedik bir şey." Ayağa kalkıyor ve kollarını kavuşturuyor. Henüz göstermiyor ve bu içimde bir hayal kırıklığı yaratıyor. Kollarını kavuşturduğunda göğüsleri birbirine değiyor ve bir bebeğin onları emdiğini hayal ediyorum. Kahretsin, hepsi benim olmayacaktı. Uzun zamandır beklediği bebeğe sahip olması için ödenecek küçük bir bedel.

Ama lanet olsun, bunu ona verecek adam olmak istiyorum. Kıskançlığın aptalca bir versiyonunun yoluma çıkmasına izin mi vereceğim? Doğruyu söylediğinden emin olabilir miyim?

İçimden geleni yaptım ve onu kollarıma çektim. "Gitmene asla izin vermeyeceğimi söyledim ama bilmen gereken bir şey var."

"Ne?" Yüzü gözlerimle buluşmak için yukarı bakıyor ve ben gözlerini dolduran umuda umutsuzca aşık oluyorum. İşimle başa çıkamazsa ne yapacağım?

"Sana orduda olduğumu ." "Evet."

"Bazen gitmem gerekiyor, temas yok. Bununla başa çıkabilir misin?"

Omuz silkiyor. "Sanırım ama senden bunu istemiyorum-"

Parmağımı dudaklarına götürüyorum. "Hakkında konuşamayacağım tehlikeli görevler yürütüyorum. Birkaç hafta sonraki gibi. Tek bileceğin bu."

"Drake, daha yeni çıkıyoruz. Özel bir şey beklemiyorum. Geçimimi sağlayabilirim, bana bakmak zorunda değilsin."

Kahretsin. Planımı bozdu ama mantiken haklı. Ona ve tamamen bakmaya niyetli olduğum bebeğe karşı hissettiklerimin hiçbir mantıklı yanı yok.

"Açık konuşayım. Biz çıkıyoruz. Bu değişmeyecek. Gitmek zorunda kaldığımda, birinin senin için orada olmasını sağlayacağım. Sana göz kulak olacağım."

Bana şaşkınlıkla bakıyor, sonra baraj patlıyor ve gözyaşları akıyor, hıçkırık ve burun çekmelerle birleşiyor.

"Özür dilerim. Sanırım zaten hamilelik hormonlarım çok yüksek. Ama teşekkür ederim. Bunun benim için anlamı tahmin edebileceğinizden çok daha büyük."

"Kevin denen o şerefsizin seni ve bebeği bırakıp gitmesine ne sebep oldu bilmiyorum ama bunu yaptığı için mutluyum." Ona ve içindeki değerli hediye sarılıyorum. Çocuk, aptal bir sperm donörü tarafından istenmediğini asla bilmek zorunda kalmayacak.

Göğsüme sokuldu. "Teşekkürler."

Yorumum muhtemelen aşırı hevesliydi ama zamanla anlayacaktır.

"Hey, yarın akşam evimde barbekü partisi veriyoruz, oda arkadaşım için bir veda partisi. Senin de gelmeni istiyorum."

"Rahatsız etmek istemem."

"Arkadaşlarım kız arkadaşımla başka nasıl tanışacak?"

"Sıradan kalacağına söz veriyor musun? Bebek olayından bahsetmeyeceğine? Hâlâ anlatmam gereken insanlar var. Zihnim tam bir enkaz."

"Sen ne istersen."



Wendy erken gelmişti çünkü onu diğer konuklar gelmeden önce hızlı bir seks yapmak istediğim konusunda uyarmıştım. Tabii ki, seksin bir sorun olmadığından emin olmak için interneti araştırmıştım. Artık yeşil ışık yandığına göre... Onu çok sevecektim.

Ayrıca ona yeterince sperm atarsam bebeği benim yapabileceğime dair bilimsel olmayan bir inanç da olabilir. Hüsni kuruntu.

Bonus şu ki, onu hamile bırakma riski olmadan, ikimizin de temiz olduğuna dair kısa bir onaydan sonra ona çıplak binebildim. Aramızda onun kaygan sularından başka bir şey olmadan duvarlarına doğru kayarken, hislerimi kaybetmişim ve önce orgazm olduğundan emin olmak için yeterince uzun süre dayanabildim.

Doymuş ve tükenmiş bir halde onu kendime doğru çektim.

"Misafirler gelmeye başlamadan önce giyinsek iyi olur," diyor biz çarşafılara dolanmışken ve benim kolumla bacağım ona sarılmışken.

Beni en-suite banyoya kadar takip etti, ben de ona sıcak bir bez getirdim, sonra temizlenip giyindik.

Pencereden bir arabanın yanaştığını ve dalgıçlarımızdan Finn'in indiğini görüyorum, Wendy'ye SEAL olduğumu söylemem gerektiği aklıma geliyor. Adamlar görevler ve uzmanlıkları hakkında konuşacaklar. Keskin nişancıların en uzun atışlarından ya da dalgıçların çılgınlıklarından bahsetmesi gibi bir şey değil.

Durumumu ondan saklamamın bir yolu yok. Ve eğer onunla bir gelecek istiyorsam *bunu yapmamalıyım*. O bir Frog Hog değil ve bu konuda gardımı düşürmeliyim yoksa onu kaçıracağım.

Tak tak. Tak. Tak. Tak. Jake yatak odamın kapısına vurdu. "Bu partiyi vermek için ısrar ettin. Buraya gel ve misafirlerini selamla."

Onlar da onun arkadaşları ama sosyalleşmekte zorlanıyor ve eve dönüş yolculuğu için endişeli. Kapıyı açtım. "Hemen çıkıyorum."

Desmond Finn'i içeri alıyor. Zamanım az.

Açık kapı aralığında dönüp duruyorum. "Wendy, bilmen gereken bir şey var. Ben sadece donanmada değilim. Ben bir Donanma SEAL'ıyım. İnsanların kafasında klişeleşmiş yargılar var, bu yüzden insanlara önceden söylemiyorum ama bugün gelen neredeyse herkes bizim ekipten olacak."

"değil. I-"

Finn hemen arkamdan gürleyerek onun sözünü kesti. "Önümüzdeki birkaç hafta boyunca dünyayı bensiz kurtarmak zorunda kalacaksın. Avustralya'ya gidiyorum."

Bakışları odanın diğer ucundaki Wendy'ye kayıyor. Gözlerindeki muzip bakışın odamda bir kadın olmasından kaynaklandığına şüphe yok. Yuva kurma arzumla ilgili yorumlara yol açacağı kesin olan bir anormallik. Ona bir şey söylemesi için zaman vermiyorum.

"Kimi kandırıyorsunuz? Tek yaptığınız suda yüzmek, bize bir şey olmaz."

Wendy'ye dönüyorum. "SEAL Team Romeo ile tanışmaya hazır mısınız?"

Çıldırdı. "Bu gerçekten sizin adınız mı yoksa siz kendinizi mi kandırıyorsunuz?"

"İkisinden de biraz . Gel . Sizi tanıştırmak için sabırsızlanıyorum."

Bölüm 12

Wendy

Akşamı bir grup Navy SEAL ile geçirirken, gelecek serim için pasif bir şekilde planladığımdan daha fazla araştırma yaptım. Misafirler yavaş yavaş süzülüyor ama tüm kahraman tipleriyle tanıştım: Düşünceli olanlar. Cesur olanlar. Soğukkanlı olanlar. Karakterlerimi yazarken farklı erkekleri aklımda tutmak faydalı olacak.

İçim içimi yiyor ama hamilelikten değil, Drake'e açılmadığımı hatırladığım için. Hiçbir şeyin beni ona neden çıkma teklif ettiğimle ilgili o garip konuşmadan uzaklaştırabileceğini düşünmezdim ama hamile olduğumu öğrenmek beynimi allak bullak etti. Bunu çekilmek için mükemmel bir fırsat olarak görmediği için hâlâ şoktayım.

Barbeküden önce geldiğimde ona söylemek istemiştim ama beni aceleyle yatak odasına götürmesi o kadar çok korkuyu yatıştırdı ki ona izin verdim ve o zamandan beri bir kasırga oldu.

Hepsi uyduruk mazeretimin bir parçası. Ona aşık olmayı beklemiyordum. Ama arkadaşlarıyla tanıştıktan sonra, gerçek olamayacak kadar iyi görünen niyetleri konusunda tedirgin oldum.

Gecenin şok edici olayı, herkesin Drake'in yaşlandığı, yuva kurmak istediği ve birkaç çocuk doğuracağı konusunda net bir fikre sahip olmasıydı. Bu hiç iyi olmadı. Arkadaşları daha yeni çıkmaya başladığımızın farkında değiller mi? Aile üyeleri kadar kötüler, gerçi benimkiler eski sevgilimle çocuk yapamayınca sormayı bıraktılar. Mide bulantımın endişeden mi yoksa hamilelik kaosundan mı kaynaklandığını artık bilmiyorum.

Sonunda bir kadınla birlikte olmasının şokunu yaşamamış olsaydım, hamile olmamı umursamaması beni mest etmeye devam ederdi. I

bütün gece beni yanından ayırmadığı için el üstünde tutulduğumu hissedirdim.

Dünyamdaki her şey değişirken kendimi nasıl düzene sokacağım? Düşünmek için zamana ihtiyacım var. Son misafirler de ayrılıp oda arkadaşları odalarına çekildiğinde, "Arkadaşlarınla tanıştığıma memnun oldum, ben de gitsem iyi olacak" diyorum.

Beni kendine çekiyor. "Kal."

"Gitmeliyim. Uyumama izin vermiyorsun ve yarın yapmam gereken bazı işler var." İmza günü için kitap ve ön sipariş veren herkes için hediye çantalarını hazırlamak gibi. Çantamı aldım ve arabama yöneldim.

Drake beni takip ediyor ve ben binerken bekliyor. Çalışmazsa lanet olsun.

Klik sesi geliyor, ışıklar yanıyor, sonra hiçbir şey olmuyor. Anahtarımı birkaç kez daha çevirmem işe yaramadı.

"Görünüşe göre marş motorunuz ölmüş. Dediğim gibi, kalmalısın." Alay ediyor ama akşamdan kalan huzursuzluğu üzerimden atamıyorum. Yalnız kalmaya ihtiyacım var.

Telefonumu bulmak için çantamı karıştırdım. "Bir araç bulacağım."

"Bunu yapmana izin verirsem sana pek iyi bakmış olmam, özellikle de bu saatte."

"Eve gitmem gerek."

"Şimdi mi?"

"Muhtemelen daha erken ayrılmalıydım. Önemli bir şey değil. Onları daha önce de birçok kez kullandım."

"Saçmalama. Eğer eve gitmekte ısrar ediyorsan, seni ben götürürüm."

Kendimi panik yapmamaya ikna ettim. Onu içeri almak zorunda değilim. Onu içeri alamam, imza günü için eşyalarım evimin her yerinde. Ve kesinlikle ona gerçek işimi açıklamak ve imza gününden hemen önce kendime olan güvensizliğimi alevlendirecek tüm genel yargıları riske atmak istemiyorum.

"Tamam. Ama yorgun olduğum ve uykuya ihtiyacım olduğu konusunda ciddiym. Bu geceyi geçirmek için bir davet değil."

Bölüm 13

Drake

Odamdan çıktığımda Desmond oturma odasındaydı. Sanki başka birini bekliyormuş gibi yanımdan geçip gitti. Onu suçlayamam. Wendy'nin gece kalmasını planlamıştım. Birbirimize başımızı salladık.

Doğruca mutfağa gidip kahvaltılık smoothie'mi yapıyorum. Des mesaj göndermeye devam ediyor ki bu benim için sorun değil.

Wendy'nin arkadaşlarımla tanışmasının ilişkimizde ileriye doğru bir adım olması gerekiyordu. Garip konuşmalar ve onun eve gitme çabası bizi ters yöne götürdü. Yol boyunca sessizdi, sadece dairesine gitmek için bir yön gerektiğinde konuşuyordu.

İyi tarafından bak. Nerede yaşadığını biliyorum. Bu bilgi bana umut veriyor. Lanet araç paylaşım uygulamasını kullanmakta ısrar etmek yerine bana güvendi.

Blenderi kapattım ve Des hemen "Hâlâ uyuyor mu?" diye sordu.

Açık kapıma bakarak, "Kalmadı" diyorum.

Sanki bu işi yapmak konuşmayı unutturacakmış gibi kahve makinesini çalıştırıyorum. Ben içmeyecek olsam da Jake'in uyandığında buna ihtiyacı olacak. Bugün şeytanlarıyla yüzleşip eve döneceği gün.

"Dışarıdaki onun arabası değil mi?" Des soruyor.

"Evet, marş motoru çalışmıyor. Onu eve ben götürdüm." İçkimi alıp kanepeye uzandım, bu konuşmayı yapmaya istekliydim çünkü kaçırdığım bir şeyi duyup duymadığını ya da görüp görmediğini öğrenebilirdim.

"Biriyle ciddileştiğini görmek güzel. Bir kadının kalmasının sorun olmadığını biliyorsun."

"Teşekkürler, baba."

"Siktir git, yaşı adam. Seni mutlu gördüğüme sevindim."

Çürük renkli karışımına bakıyorum. Wendy'nin sabah bulantısına neden olur mu? Keşke kalsaydı. Onun için orada olmak, her şey olmak istediğime onu nasıl ikna edebilirim?

Şöyle devam ediyor: "Yaşlanacağından endişelenmeye başlamıştım. Sahip olmak istediğin onca çocuk varken sonsuza dek bekleyemezsin."

"Hah! Sana tamamen özel olması gereken bir şey söyleyebilir miyim?"

"Elbette." Telefonunu yere bırakıyor.

"Wendy hamile."

"Tanrım. Hiç vakit kaybetmemişsin."

"Benim değil. Boşanmadan hemen önce ."

"Whoa." Des bir elini yüzünde gezdiriyor. "Onu partiye sen davet ettin, yani... senin için sorun olmamalı?"

"Bunun için onu yargılamıyorum. Ya da belki de vücudumdaki tüm koruyucu kemikleri kızdırdığı için yargılıyorumdur."

Desmond sırttıktan sonra, "Çocukları seviyorsun ama bu kulağa karmaşık geliyor," der. "Ne zamandan beri karmaşıklık bizim için bir sorun oldu?"

"Kız arkadaşın yeni boşanmış ve hamile olduğuna göre. Seni kullanıyor olabileceğini ya da babasıyla barışabileceğini hiç düşündün mü?"

Bardağımı dudaklarıma götürürken smoothie'min kalıntıları ağzıma kayıyor, sonra bardağımı yan masaya koyuyorum. "Bunların hiçbirisi sorun gibi görünmüyor ama bir şeyler doğru değil."

"Dahası mı var?"

Ellerimi birleştirip başımın arkasında birleştiriyorum. "Bilmediğim şey de bu. Para ve geçimini sağlamak için endişeleniyor, şimdi bir de bebeği var."

"Kim ki?"

"Bu yüzden biriyle çıkmak bile istemedi. Bu aşırı değil mi?"

"Herkesin stresle başa çıkma şekli farklıdır."

Öne eğildim, kollarımı dizlerime dayadım. Kendini beğenmiş bir pislik gibi konuşursam Des beni yola getirir mi? "Ya benimle defalarca çıkmasına rağmen biriyle çıkmaması sadece bir numaraysa... elde edilmesi zoru oynuyorsa? Ona SEAL olduğumu söylediğimde şaşırmış gibi görünmedi. Sonra düşünmeye başladım... İlk çıktığımızda bana ordu hakkında bir sürü soru sordu, sanki bunu itiraf etmemi sağlamaya çalışıyordu. Sence o bir Frog Hog mu?"

Ellerini kaldırıyor ve başını sallıyor. "Eğer öyleyse normal biri değil. Normalde hepimize yaltaklanırlar. Başka kırmızı bayrak var mı?"

"Sanırım işi hakkında yalan söyledi." "Neden?"

"Aynen öyle. Neden bir iş hakkında yalan söylesin ki?"

"Ne söyledi?"

"Evden veri girişi yaptığını söyledi. Bilgisayar başında çok zaman geçiriyormuş. Ama partideki birinin kız arkadaşı onu tanıdığını düşündü ve Wendy tuhaflaştı."

"Ne olmuş yani? Sence o bir striptizci mi? Telefon seksi mi yapıyor, yoksa artık böyle bir şey var mı? Belki Only Fans lezbiyen sayfası falan?"

Kanım kaynıyor. "Bunu düşünmemiştim bile. Ya göstermeye başladığında gelirini kaybedeceği için mali durumu hakkında endişeleniyorsa?" "Dostum, şaka yapıyordum ama dışarıda hamilelik fetişi olan bir sürü insan var, gelirinin bir sorun olacağını düşünemiyorum." O değil. duruma hiç yardımcı olmuyor.

O çok güzel ve onun seçimlerine saygı duymak için her zaman elimden geleni yapsam da, diğer erkeklerin ona baktığı düşüncesiyle başa çıkamıyorum.

"O yola girme," diye . "Ona karşı kötü hislerin var, değil ?"

Parmak eklemlerimi kırmayı bıraktım. "Hiçbir fikrin yok."

"Muhtemelen ilişki gerginliğindendir. Uzun zamandır biriyle çıkmadın. Kadınlara güvenmiyorsunuz. Ve çocukları sevsen de, yolda bir çocuk olması büyük baskı yaratıyor."

"Kadınlara güvenmiyor muyum?"

"Annenin babana davranış şeklinden sonra, aşırı seçici olman normal. Ve bu, kendini bir tanrı olarak görüp seninle zaman geçirmeyi hak edecek mükemmel kadını beklemekten daha az küstahça."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Ne?"

İfadesinin ikinci kısmı beni şaşırtıyor. İlk kısmı herkesçe bilinen bir şey. Babam görevdeyken beni tek başına yetiştirerek çok iyi bir iş çıkardı. Annem egzotik yerlere gönderilmeyeceklerini, gönderildikleri ülkelerdeki yerlilerin İngilizce konuşmak zorunda olmadıklarını ve çocukların gerçekten çalışması gerektiğini öğrendiğinde kaçtı.

"Mükemmel kadını bekliyorsun... Bu sadece bazı erkeklerin yaptığı bir şaka."

"Hiç komik değil."

"Biriyle çıkmadığın halde yuva kurmaktan ve çocuk sahibi olmaktan bahsettiğine göre bu da inanılmaz değil."

Davranışlarımla istediklerim arasındaki kopukluğu anlamak için istihbarat analisti olmalarına gerek yok. Bunu kabullenmemin zamanı geldi. Partiye giderken, Wendy'nin benim aradığım *kişi* olduğunu düşünüyordum. Eğer öyleyse, onunla bir konuşma

her şeyi halletmek. Ben kısmi bir bağıllığı kaldırabilecek bir adam değilim.

"Sağ ol dostum. Ne yapmam gerektiğini biliyorum."

"Bir değil." Ayağa fırlayıp odadan çıkarken beni izliyor.

Birkaç dakika sonra duş almış, giyinmiş ve şifonyerimden anahtarlarımı almıştım. Birkaç dakika sonra da Wendy'nin kapısını çalıyorum. Onunla göz göze gelerek yapacağım basit bir konuşma bana ihtiyacım olan bilgiyi verecek. Ya kalbim beni doğru yöne yönlendirdi ya da biriyle çıkmak düşündüğümünden çok daha zor olacak.

Avuçlarımı kotuma sildim. Lanet olsun. Biz içeri girip dünyayı daha güvenli bir yer haline getirmeden saniyeler önce teröristlerle kapının diğer tarafında dururken daha az gergin olurum.

Sığ nefeslerim ve artan kalp atış hızım, dünya liderlerini dize getiren, pek çok büyük adamın yolunu değiştiren kadınların sayısız tarihi hikayesini doğruluyor.

Neden bu kadar uzun sürdü? Kapıyı tekrar çaldım.

"Geliyorum... Kim var orada?" Gözetleme deliği yok. İyi ki kapıyı kırbaçla açmamış.

"Selam Wendy, ben Drake."

"Arabamı geri getirdin mi?" Kapalı bıraktığı için artık minnettar olmadığım masif ahşap kapıdan soruyor.

"Hayır, bugün daha sonra üzerinde çalışacağım. İçeri gelebilir miyim? Konuşmak istiyorum." Az önce onun arabası üzerinde çalışacağıma söz mü verdim? Hay sikeyim. Umarım bu konuşma iyi gider. En azından tamirhaneye çekilmesi ve muhtemelen tamir edilmesi için para ödeyeceğim.

Sessizlik rahatsız edici. "Seni beklemiyordum. Pek şık değilim." Cevabı daha da az rahatlatıcı. Ne saklıyor?

"Hadi ama. Seni sörf tahtasından düşerken sırlıklam gördüm..." Ve başka türlü, ama şu anda bunu oynayamam. "Seni çıplak gördüm." Bu zihnimin odaklanmasına hiç yardımcı olmuyor. Neden devam edip onun orgazm yüzünü gördüğümü söylemiyorum ki?

"şu an iyi bir zaman değil. Evim darmadağınık."

"Eğer i amaşının ortalıkta duruyorsa, bunu kötü bir şey olarak görmüyorum." Gülmeye zorluyor ama kapıdan uzaklaşıyor.

"Dağınık olman umurumda değil. İçeride başka bir erkek olmadığı sürece, beni içeri almaman için bir neden düşünemiyorum."

"Umm... bana bir dakika ver."

Dairesi ikinci katta, yani bir adamı pencereden aşağı itmesi mümkün değil. Ama ya yleyse? Özel olduğumuzu söylemeyi düşünmedim. Benim için anlaşılmıştı ama onu buna zorlayamam. Sertçe yutkunuyorum ve gün ışığında apartman kompleksine bakıyorum. Tuhaf senaryolar yaratmamak için her şeyi yaparım.

Orada bir erkek olduğunu inkar etmedi. Bir elimi salarımnda gezdirdim. Bu belirsizliği kaldıramıyorum.

Tekrar vuruyorum, daha sert. "Benim için temizlik yapma. Seni tanımak istiyorum... bu ne anlama geliyor."

Bir şey düşüyor ve yüksek bir gümbürtü yaratıyor. Vücudum anında geriliyor ama sözleri beni yaralanmadığına ikna ediyor. "zr dilerim, bir saniye."

Bölüm 14

Wendy

Kahretsin. Düşürdüğüm kitapları yeniden kutulamak için çabaladım. İmza günü için hazırlanırken oturma odamın etrafında yüzlercesi vardı. Yerde sürünerek, erkek göğsüyle kaplı son romanları aldım.

Bükülen birkaç tanesini kutunun üstüne koyuyorum ki yanlışlıkla imzaya götürmeyeyim.

Ekibin kız arkadaşlarından birinin barbeküde beni neredeyse tanıyacak olmasını görmezden gelemem. Normalde onun okuyucularımdan biri olduğunu kabul etmek hoş olurdu ama Drake veri girişi yaptığımı düşünürken değil. Poker suratımı korumuş muydum?

Son kutuyu da doldurup yatak odama götürdükten sonra kapıyı kapatıyorum. Drake'e bir yazar olduğumu söylemek bu kadar sinir bozucu olmamalı ama onu yazdıklarımla ilgili tüm fikirlere yavaşça alıştırmak istiyorum. İnsanlar çok yargılayıcı, bunun bizim için bir aksilik olmasını istemiyorum.

Elimi kapının koluna koyarak son bir kez bakıyorum ve çok suçlayıcı bir şey olmadığından emin oluyorum. Hepsi iyi, yazar olduğuma dair ipuçları var ama çok belirgin bir şey yok.

Kapıyı açtığımda Drake'in seksi, geniş sırtıyla karşılaşıyorum ve onun altında yatıp etrafına uzanmaya çalıştığım anı beynimde yanıp sönüyor. Ama çözmemiz gereken daha az eğlenceli meselelerimiz var, sanırım bu yüzden burada.

Etrafında dönüyor ve sinirlerim alt dudağımı ısırmana neden oluyor. "İçeri gel."

Parmakları benimkilere değdiğinde adımları duraksıyor. Başını hafifçe bana doğru çevirdi ama ne bir öpücük, ne bir sarılma, ne de o çok yakın olan aşinalık vardı.

yaygın. "Konuşmamız
gerek."

İfadesinin doğruluğu midemi bulandırıyor.

Masam olarak kullandığım mutfak masamdaki düzensizlikten hiç bahsetmiyor, oysa masamda yazma becerilerini geliştirme ya da pazarlama üzerine bir kitap ya da... Kahretsin, bir aşk romanı - Lacy'nin yeniden okuduğum kitaplarından biri.

Ona doğru sürünüyorum ve diğer iki kitabın altına sokuyorum, onları düzeltir gibi yaparken "İçecek ya da yiyecek bir şey ister misin?" diye soruyorum.

Bana el salladı. "Ben iyiyim,
teşekkürler." "Haklısın, konuşmamız
gerek."

O koltuğun ucunda bir yer kapıyor ve ben de titreyen ellerimi saklamak için gömleğimin eteğiyle oynayarak kanepeyi seçiyorum.

"Veri girişi mi?" Ses tonu kızgın değil, sadece sorgulayıcı. Bu iyi bir şey.

Direkt konuya girmesine şaşırmmamalıyım. Omuz silkiyorum ve abartılı bir şekilde gülümsüyorum.

"Ben bir yazarım," diye geveliyorum, önce bir özür dileme planım suya düşüyor. "Bazı insanlar bunu gerçek bir iş olarak görmüyor, bu yüzden korumacı davranıyorum... özellikle yeni insanlarla tanıştığımda. Sana söyleyecektim. Gerçekten. Her şey çok hızlı gelişti ve endişelendim..."

Başını sallıyor, sözlerimi kanıtlarla eşleştirirken bakışları odanın içinde yavaşça dolaşıyor. Kapalı yatak odamın kapısına geldiğinde bir duraklama oluyor.

"Ne yazıyorsun?" Ondan daha fazla orta ton. Çenesi esniyor. Yargısını yumuşatıyor mu?

Gerginlik beni sarıyor. Bacaklarımı kanepeye çekene kadar kıpırdandım. Lanet olsun. Şanslı yırtık pırtık pijamalarımı giyiyorum ve meme uçlarım

Utanç verici bir şekilde boncuklu. Odadaki ruh hali iyiye gitmezse, bu pijamalar hediye yığınınna taşınacak, artık bir pijamam olduğundan değil. Harcamalarımı en aza indirme konusunda bilinçliyim. Normalde elden düşmelerimin gideceğini düşündüğüm şu anki paralı alışverişçiyim. Bir battaniye alıyorum.

Kariyer seçimim konusunda onu rahatlatmak için A planına geri döndüm. "Sana ne iş yaptığım konusunda yalan söylediğim için özür dilerim ama biraz düşünürsen, evden çalıştığımı, bilgisayar başında çok zaman geçirdiğimi ve veri girişi yaptığımı söyledim. İlk ikisi yalan değil. Üçüncüsü sadece küçük beyaz bir yalan. Hikayelerim için veri giriyorum."

Gözleri beni delip geçiyor, her zaman karanlıktılar ama arkalarındaki yoğunluk artık eğlenceli değil.

Beyninde bir değerlendirme var. Navy SEAL işlerini yaparken bunun iyi bir şey olduğuna eminim ama ben kötü adam değilim. Pek sayılmaz.

Bakışlarının ağırlığı altında eziliyorum. Bu ayrılmak için en aptalca sebep olurdu. "Özür dilerim. Ne yaptığım konusunda özel olmak dışında, yalan söylemeyi alışkanlık haline getirmedim. Ve soruna cevap vermek gerekirse... Aşk romanları yazıyorum."

Kaşları çatıldı. İçim onun vereceği cevaba göre çoktan hazırlandı. Erkekler aşk kitaplarının güzelliğini anlamıyor. Beni asla bırakmayacağını söylerken biraz erken davrandığını düşünüyor olabilir.

Geciktirmesi bir sorgulama tekniği mi? Uğursuzluk faktörünü ve bana işkence etmek için geciktirmeyi kullanmasını aklıma not ediyorum. Bu kesinlikle bir hikayede işe yarayacak.

"Romantizm mi? Seks kitapları gibi mi?"

Yaptığım tüm desteklemeler beni başarısızlığa uğrattıyor. Yığıldım kaldım. Duygularımı kontrol etmek için bir saniye izin veriyorum, ki bu son zamanlarda kesinlikle daha zor, sakince, "Evet,

Hikayelerimde seks var ama odak ilişkinin gelişimi ve kesinlikle gerekli olan sonsuza dek mutlu son."

"Hmm."

Aklından neler geçtiğini bilmek için neler vermezdim. Kitaplarım hakkında neden açık konuşmadığımı anlayacak mı? Çünkü hala kapaklarımdaki çıplak göğüslü erkekler ve askeri romantizm yazdığım fikirlerine onu alıştırmam gerekiyor. Ama romantizm büyük bir engel.

"Diğer türlerden pek çok yazarın kitaplarında seks var ama insanlar onlara seks kitabı demiyor. İşte tam da bu yüzden insanlara ne yaptığımı söylemekten nefret ediyorum."

"Yeterince adil. Bu yargılayıcıydı. İnsanlar bana bir bakış attığında nasıl hissettirdiğini biliyorum..." Omuz silkiyor ve derin bir nefes alıyor. "Her neyse, beni görmeye zahmet etmiyorlar."

Yüz ifadesi gergin. Bu olayla ilgili bir şey onu çok etkiliyor.

Elimi pazusuna koyup hafifçe sıkıyorum. "Bu kas yığınının içinde harika bir adam olduğunu öğrenmek için zaman ayırmazlarsa bu onların kaybı olur. Sen bir deniz komandosusun... Yüreğinin büyüklüğünü, görev bilincini, zekânı ve çalışkanlığını özetlemenin bir yolu var mı?"

"Ve aptal bir sporcudan daha fazlası olduğumu..." Başka tarafa bakıyor.

"Ciddi misin? Biri seninle beş saniye konuşsa, bundan daha fazlası olduğunu anlayabilir. Ya öyle değilsen?"

"Çoğu insan kitapları kapaklarına göre değerlendirir. Ben buna alışkınım," diyor kesin bir dille. "Özür dilerim." O günü düşündüğümde içimde suçluluk duygusu kıpırdanıyor

Lacy ile restoranda. Varsayımlarda bulunduk. Ona çıkma teklif etmemi sağladığı için şükrediyorum.

"Benden bu kadar bahsettiğiniz yeter," diyor kesin bir ifadeyle.

"Bekle, aşk romanı yazarı olmamı sorun etmiyor musun?" "Aslında, oldukça havalı." Gözleri beni delip geçti.

Bu beklediğimden daha kolay oldu. "Şimdi, bana öyle bakmayı keser misin?"

"Ne gibi?"

"Sanki beni canlı canlı yiyecekmişsin gibi."

Kanepeye doğru ilerliyor ve battaniyemi çekiyor. "O zaman meme uçların dik bir şekilde burada oturma. Sen battaniyeyi çekene kadar öleceğimi sandım."

Beni bir öpücükle kucaklıyor, konuşmamız sona eriyor ve beni kucağına alıyor, kollarına sarılmanın verdiği güvenle kabulleniyor. Endişelerim boşunaymış. Kendini kanıtladığı gibi harika bir adam.

Parmakları odanın öbür ucundan onunla alay eden meme uçlarımı buluyor ve başım mutlulukla geriye düşüyor, heyecan bedenimi tüketiyor, göğüslerimle oynadıkça seksim ihtiyaçla karıncalanıyor.

Başım geriye düşüyor ve boynuma öpücükler konduruyor.

Sözleri savunmasız tenimi ısıtıyor. "Aşk romanı yazdığını bildiğim için üzerimde baskı var. Fantezini gerçekleştirebilecek miyim?"

Ona sarılmak için yer değiştiriyorum. "Endişelenecek bir şey yok."

"Hayatımda hiç bu kadar endişelenmemiştim. Ama gerçek işinizi öğrenmeden önce bile, birini mutlu etmek için hiç bu kadar çok çalışmamıştım."

"Zor biri olduğumu mu söylüyorsun?"

"Hayır, sen mükemmelsin ve seni hak ettiğimden emin olmak istiyorum." "Sen orgazm olmaya devam et, biz de iyi olalım."

Eli bacaklarımın arasına kayıyor. "Benim gibi bir adam bunu meydan okuma olarak kabul eder."

"O zaman mutlu bir kız olacağım." Parmakları ıslaklığında kayarken ona doğru kıvrılıyorum, G noktama inmeden önce klitorisimle alay ediyor. Boşanmam artık o kadar da kötü bir şey gibi görünmüyor. Değişim iyi olabilir. Nefesim kesildi. Hem de çok iyi. Sonra, önümüzdeki bir ya da iki ya da üç saat içinde birkaç orgazmdan ilki olacağını hissettiğim şeye dalıp gidiyorum.

Keşke yarınki imza gününden önce arabamı tamir ettirmem gerekmeseydi. Ama şimdilik onun sihrini konuşurmasına ve beni uçurumun kenarına taşımaya izin verdim.

"Bunu yatak odasında bitirmek ister misin?" Sözleri beni mutluluktan geri döndürüyor. Çoktan kollarını bana doladı ve ayağa kalktı.

"Hayır. Tam burada. Kanepede kalalım."

Romantizmle arası iyi ama kapakları görünce fikrini değiştirebilir. Bunu başka bir güne saklayacağım. Şu anda çok azmış durumdayım ve onun aletini içimde istiyorum. Tüm hamileliğim böyle mi geçecek?

Bölüm 15

Drake

Bir önceki akşam arabasını tamir edip geri getirdim ve istediği gibi iyi bir uyku çekmesine izin verdim ama sabah aradığımda, basit bir yaz nezlesi olduğuna yemin etmesine rağmen sesi perişan geliyordu. Romantik romanlar yazmasının benim için sorun olmadığını göstermek için cesur bir adım atmaya karar verdim ve geçmiş olsun hediyesi olarak birkaç roman almak için mağazaya gittim. Kitapçının önünden her zaman geçiyorum ve kahve ile çikolata da sattıklarını fark ettim. Umarım bu sürpriz onun gününü aydınlatır.

İçeriden birinin beni en popüler kitaplara yönlendirebileceğini, sonra bir çeşit alacağımı ve onun da seçebileceğini düşündüm. Çikolata ve kahve çok daha az gizemli.

Park yeri dolu ve bu aklımı başımdan alıyor. İnsanlar güneşli bir günde gerçekten bunu mu yapmak istiyor?

Kapıdan içeri adımımı attığımda mağazanın genişliğini ve derinliğini fark ediyorum.

Bu çok fazla kitap demek.

Elimi yüzüme sürüyorum. Yardım masası gibi bir şey olmalı. Arkamdan çarpıyorlar ve bir çocuk geçebilsin diye yana kayıyorum.

"Çok üzgünüm," diyor annesi.

"Sorun değil." Bu bana ailemin bana deha aşılama umuduyla beni kitapçılara sürüklediği günleri hatırlatıyor. Okumaya karşı değilim ve kesinlikle yetenekliyim ama bunu eğlenmek için yapmıyorum. Düşünceler zihnimde birbirine bağlanırken, okumam için sürekli ısrar etmelerinin, ondan uzaklaşmamın bir nedeni olup olmadığını merak ediyorum.

Çok sayıda kadın girişe yakın bir masanın etrafında toplanmış. Soruları yanıtlayan kadınla konuşmak için fırsat kollayarak oraya doğru yürüyorum.

Wendy ve benim verandada oturup birlikte kitap okuduğumuz bir an gözümün önüne geliyor ve rahatlıyorum. Eğer o bundan hoşlanıyorsa, ben de hakkımı verdiğimden emin olmak istiyorum. Belki ikimizin de hoşuna gidebilecek bir kitap vardır. Ben yurtdışındayken aynı anda okuyabiliriz.

İnsanlar uzaklaştıkça bir danışma masasında değil, bir yazarın imza gününde olduğumu fark ediyorum. Yazar masanın bir yarısında oturuyor, kitap imzalıyor ve müşterilerle konuşuyor.

Kitap kapaklarındaki çıplak göğüslü erkeklere dayanan romantizm. En azından marka bunu açıkça ortaya koyuyor. Bir tane alacağım, yerel bir yazarı destekleyebilirim, özellikle de popüler görüldüğü için.

Birkaç hoppa müşteri daha kitaplarını imzalatarak uzaklaşıyor. Masadan bir kitap ayracı alıyorum ve ön yüzünü okuduğumda gülmekten kırılıyorum: *SEAL Takımı Casanova yakında geliyor!*

İşte tam da bu yüzden biriyle çıkmakta zorlanıyorum. Kadınlar olmadığım biri olduğumu düşünüyor. Bir aşk romanı kahramanından başka bir şey değilim.

Sonra imza gününün reklamını yapan bir tabela fark ettim. Masanın yanındaydı ve önünde hasta bir koca duruyordu.

Nutkum tutuldu. İmza gününe iki kadının katılması gerekiyordu. Masaya bakıyorum... sadece bir kişi var ve o da tanıştığımız gün restoranda olan Wendy'nin arkadaşı Lacy. Lacy Love, inanabiliyor musun? Tam isabet.

Daha büyük sorun, kontrol etmeye çalışmama rağmen kanımın kaynamasına neden olan şey, diğer kadının Wendy'nin çok süslü bir versiyonu olması.

Birisi yine tabelanın önüne çıkmış ama onun fotoğrafı olduğundan eminim.

Kendime bunun bir tesadüf olduğunu, Wendy'min bu kadar süslü olmadığını söyleyebilirdim ama yakın zamanda romantizm yazdığını itiraf etmesiyle ve arkadaşının yandaki fotoğrafta masada oturmasıyla, onun burada olması gerektiği konusunda hata yapamam.

Sikeyim. Donanma SEAL'ları hakkında hikayeler yazıyor. Onun sayısız sorusu zihnimde tekrarlanıyor.

Masanın üzerindeki kitapları tarıyorum. Diğer taraftakilerin hepsi Lacy Love tarafından yazılmış. Benim tarafımdaki kitaplar Lily Love'a ait.

Kitap ayracını buruştururken kalbimin içinde bir el bombası da patlamış olabilirdi.

Lily. Restoranda kulak misafiri olurken Lacy'nin ona Lily dediğini duyduğumu sandığım isim. Peçeteye telefon numarasıyla birlikte Wendy yazdığında kafamın karışmasının nedeni.

Beni kullandı. Frog Hogs'un yaptığı değil, ama bu yeni değişiklik heyecan verici değil.

Kalbim onu koruyan duvarların arkasına geri döndü. Anlık ailem parmaklarımın arasından kayıp gidiyor. Hamile mi ki?

"İmza mı alacaksınız?" diye soruyor arkamdaki bir kadın.

Başımı hayır anlamında salladım. Lacy'nin dikkatini çekerek yanıma sokuldu.

Gözlerimiz kilitlendiğinde Lacy'nin yüz ifadesinde bir tanıma beliriyor. Yerini şaşkınlık ve korku karışımı bir duygu alıyor.

Arkamı dönüp, hışımla çıktım. Bu Wendy ve benim aramda, ya da Lily ve benim aramda mı demeliydim?

Kendimi arabama atıyorum, parçalanmış yer imini yolcu koltuğuna atıyorum ve anahtarı çeviriyorum, doğruca onun apartman kompleksine gitmeden önce odaklanmak için bir saniye ayırıyorum.

Sonra bir baktım, binasının önüne park etmişim. Hız mı yaptım? Bilmiyorum.

Kırmızı ışıhta mı geçtim? Bilmiyorum.

Onu affedecek miyim? Bilmiyorum. Ama onu .

Kendimi toparlamak için başımı eğdiğimde, siyah deri koltuğun üzerindeki buruşuk kitap ayracının parlak pembeleri ve morları dikkatimi çekiyor. Çöpü alıp buruşturuyorum ve ters çevirmeden önce SEAL Team Casanova kısmını tekrar okuyorum. Benim gibi olmayan iri yarı, çıplak göğüslü adamlar kitap kapaklarını . Görünüşe göre Lily ve Lacy serinin kitaplarını sırayla yazıyorlar. Sonra başlıklardan biri dikkatimi çekiyor: *Kirli Dalış*.

Kafedeki konuşmamıza geri döndüm. Kirli dalış terimini, onun son derece meraklı olduğu sürecimizi tanımlarken kullanmıştım.

Restoranda beni dinlemiş olsaydı, birinin SEAL'lerden bahsettiğini duyabilirdi. Bu konu birkaç kez gündeme gelmişti. Desmond ve Jake oradaydı, Lance ve Kyle da bizimle çalışmıştı.

Hay sikeyim. Başından beri biliyordu. Küçük Bayan Masum benimle oynadı.

Oturma odasının penceresindeki perdenin hareketi dikkatimi çekiyor.

Bir daha düşündüm de, temize çıkma şansı vardı. Saatlerce şansı vardı.

Arabayı vitesine taktım ve hızla uzaklaştım.

Aptalca bir klişe yüzünden bir adama aşık *olmayı hayal etmek* başka bir şey, ama o beni sevdiğini *söylemişti*. Ona içimi dökmüştüm. Restorandaki kaşıkları kalbimi çıkarıp gümüş bir tepside servis etmek için de kullanabilirdim.

Asla. Lanet olsun. Bir daha asla.

Bir sonraki görevimiz için şehirden ayrılmak için sabırsızlanıyorum.

Bölüm 16

Drake

Aklımda sorular dolaşıyor. Bu bir oyun mu? Bir plan mı? Kendisine ve bebeğine bakacak birini bulması için stratejik bir manevra mı? Hay sikeyim! Bebek var mı ki? Eğer benim bile olmayan bir bebeğe hamile numarası yaptıysa bu en lanet plan olurdu. Ama daha çılgın senaryolarla karşılaştım.

Ya da 'hamile olduğumu yeni öğrendim' olayı gerçektir ve beni sadece kitapları için bilgi almak amacıyla kullanıyordu. Tanrım. Onu ekip üyelerimle tanıştırmıştım... aileme en yakın şeyle.

Evin içinden doğruca odama giriyorum ve kapıyı fazla bir güçle kapatıyorum. Yatağım hazır ama zihnim çarşafı sıyrıp onun çıplak bedenini yatağıma yerleştiriyor ve beni sahip olduğum şeyin anısına çekiyor. Düzeltiyorum. Sahip olduğumu sandığım şeye.

Ellerimi saçlarımda gezdirerek odaklanmaya çalışıyorum. Bunu kendime yapamam. Dolaptan spor çantamı alıp yatağa atıyorum ve çekmecelerimi karıştırıp toparlanmaya çalışıyorum.

Belki erken bir uçuş bulabilirim. Buraya gelmek gibi çılgınca bir fikre kapılırsa kendimi kaybederim.

Dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için hayatımı riske atıyorum ve o bana yalan söylüyor. Neden doğrudan çıkıp, "Hey, Donanma SEAL'i olduğunu duydum. Seninle röportaj yapmamın sakıncası var mı?"

Alaycı bir kahkahayla başımı arkaya atıyorum ve samimi anlarımızın düşünceleri zihnimi dolduruyor. Röportaj malzemesi değil. Aklım sörf tahtasına gidiyor. Ve daha spesifik olarak, sörf tahtasından kayarak suya battığımız anda kollarımı ona dolayarak onu yüzeye çıkardığım an. İkimiz de nefesimizi tuttuğumuzda kahkahalar...

Gerçek kahkahalar, ekibim dışında biriyle yaşadığım en samimi anlardan biriydi.

Seal Team Romeo dışında insanlarla ilişki kurmaya o kadar mı muhtacım ki küçük bir olay beni aşık etti?

"Siktir!" Bu tek kelime şu anda hissettiğim her şey için yeterli. Yumruklarımı sıkarken homurdanıyorum.

İtibarım, işim, cephelerin arkasını görmemi, her durumu gerçekte olduğu gibi değerlendirmemi gerektiriyor. Eğer bir kadın düşmanla karşılaşırsak, işe yaramaz ? Ekibim bana olan tüm inancını kaybeder mi?

Telefonumu aldım ve Wendy'ye işimizin bittiğini belirten bir mesaj gönderdim.

Gönder tuşuna basar basmaz dünyam başıma yıkıldı. Kayboldum.

Sahte ilişkimizi bitirmek iyi hissettirmeliydi. Yatağa uzanıyorum ama rahatlamak yerine kokusu beni sarıyor, kalbimin olduğu boşluğu dolduruyor, beni bütünleştirdiğini kabul etmem için yalvarıyor.

Yataktan fırlıyorum ve biriyle çıkmaya başlamak için kendime söz veriyorum. Çevrimiçi bir hizmet kullanabilirim. Telefonuma bakıyorum - bir yanım çalmasını istiyor, diğer yanım ise Sirenita'nın aramasına cevap veremeyeyim diye onu duvara çarpmak istiyor. Beni ölüme sürükledi.

Romantizm yazması umurumda değil. Hatta Navy SEAL'larla ilgili bir fanteziyi beslemesi bile. Eğer o yapmasaydı, sanırım diğer yazarlar yapardı. Ama cazibesi, dürüst olduğunu düşündüğüm şey ve bir anlamı olması gerektiğini düşündüğüm ilkel bir çekim seviyesi beni kör etti.

Wendy

Telefonum çalıyor ve kolumu yatağımın üzerinde sallıyorum, kullanılmış mendilleri iterek onu bulmaya çalışıyorum.

Lacy mi? İmza gününün ortasında olmalıydı. Neden şimdi arıyor?

Kurbağamsı boğazım bir merhaba diye mırıldanıyor ve o normal hoş sohbetleri es geçiyor.

"Wendy," sözlerini panik dolduruyor. "Drake kitapıdaydı, tanıtım tabelasını gördü ve çok kızdı. Ona ne yazdığını söyledin, değil mi?"

Kalbim içimde derinlere dalıyor ve biraz başım dönüyor, çok hızlı oturuyorum.

"Wendy? Orada mısın?"

"Evet."

"Ona söyledin, değil mi?"

"Ona romantizm yazdığımı söyledim... içinde seks olan." Smk dolu beynimin içinde Drake'le olan konuşmamı hatırlamakta zorlanıyorum. Romantizmi reddetmediğinde çok heyecanlanmıştım ve ince üstümden o kadar etkilenmişti ki sonunda seviştik. Ama askeri konulardan, Navy SEAL serisinden ve benim-

Sözümü kesti. "Buradan hışımla çıktı. Özür dilerim. Çok fazla insan vardı. Onu yakalayamadım ama sanırım yeni kitap ayralarımızdan biri ondaydı."

anasını. Tıkalı kafam onun söylediklerini zar zor algılıyor. Kendimi daha iyi hissettiğimde açıklamak için elimden geleni yapacağım.

"Bu senin hatan değil, Lacy. Uyardığın için teşekkürler. İmza gününe geri dön ve o sonsuza dek mutlu sonları sat. İnsanların onları hayal etmesinin bir nedeni var... Gerçek hayatta gerçekleştirilmesi çok zor."

"Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Belki bunu ."

"Benim için endişelenme." Telefonu kapatıyorum, yastığıma gömölüyorum ve ellerimi yüzümde gezdiriyorum.

Benim için endişelenme. Ben iyi olacağım. Bir ilişkim olsun diye yola çıkmadım ve olmayacak da. Bu sorunu ben mi ortaya çıkardım? Yani, hayat bana bir kemik atmak istese yanıldığımı kabul etmeye hazırım.

Drake'in beni nasıl becerdiğini düşününce içimden zayıf bir kıkırdama geçiyor. Tanrım, yatakta çok iyi. Ama bu yeterli değil.

Ona ne söyleyeceğim? Ne kadarını biliyor? Hangi soruları sormam gerektiğini, hangi noktaları savunmam gerektiğini bilmek için neredeyse yeterli cevabım yok... ama hepsi tek bir şeye geri dönüyor... Röportajı almak için ona önceden yalan söyledim.

Kendine güveni, varlığı, gerçek hayattaki bir kahramanın cazibesi yüzünden mi SEAL'e aşık oldum?

Dünyayı kurtarmak için gizlice kaçacak ve bu konuda benimle konuşamayacak bir adam istiyor muyum? İşten sonra kötü bir gün geçirmesi, görevini yerine getiremediğı ve ülkemizin savaşa gireceğı anlamına mı geliyor? Ya da iyi bir gün geçirdiğini söylerse, yaptığı iyilikleri takdir edecek miyim?

Romantizm yazarak fantastik bir dünyada yaşıyorum ama kocamın ve hatta erkek arkadaşımın boşlukları dolduramayacağı bir dünyada yaşayabilir miyim? En kötüsünden korkacak mıyım? Bir bardak su içmek için mutfağı doğru ilerlerken, çevresel görüşüm dışarıda park etmiş bir arabayı fark etmemi sağlıyor. Perdelerin yanına gidiyorum ve şeffaf olmalarına ve Drake'in cipi olduğundan emin olmama rağmen perdeleri yana çekiyorum. Kapıyı açmalı mıyım? Onunla buluşmak için dışarı çıkmalı mıyım? Korku beni fel ediyor

Sanırım ikinci kez kafasını kaldırıyor ve göz göze geliyoruz ama bunun bir önemi yok çünkü hızla uzaklaşıyor.

Yatağa dönerken elimle karnımı ovuşturuyorum, sürünüyorum ve cenin pozisyonunda kıvrılıyorum. Eski sevgilimin çocuğuna hamile olmamla başa çıkabileceğini ya da en azından hamileliğin birbirimizi tanımamıza engel olmasına izin vermeyeceğini *söylemesi* bir şey ama gerçekten yapabilir mi?

Yaşamak için yaptığım şeyle gerçekten başa çıkabilir mi? Düzen isteyen biri için çok mu değişken bir paket anlaşmasıyım?

Onu bir dahaki görüşümde doğru bir açıklama yapmaya karar verdim. Bunda olağanüstü bir şey yok, sadece onu tanıdıkça aşık oldum. Onunla röportaj yapsam da yapmasam da bu kitapları yazacaktım. Sinsi röportajım dışında, halkın incelemesi için yüzde yüz açıktayım. Onunla röportaj yapmak gibi aptalca bir karar benim tek gizli operasyonum. Bu arada, onun neredeyse tüm işi gizli.

Telefonum bir mesaj uyarısıyla çalıyor. Drake'ten. Mesajı okuyana kadar konuşmak istediğine dair bir umut ışığıyla kalbim sızlıyor: *Umarım ihtiyacın olan her şeyi öğrenmişsindir Lily, işimiz bitti.*

Lily. Tüm sorularımı iki kere iki etti ve muhtemelen gurur duyduğum lanet unvanımı gördü. Kızmakta sonuna kadar haklı. Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Çirkin bir ağlamaya teslim oldum. Bu muhteşem, erkeksi erkeğin başka bir erkeğin hamile kalmasını isteyebileceği fantezisinden vazgeçiyorum. En iyisi bu. Amacım bağımsız olmaktı ve olacağım.

Biriyle çıkmayalı o kadar uzun zaman oldu ki, bunun ne kadarının normal ayrılık acısı, ne kadarının hamilelik hormonlarından kaynaklandığını bilmiyorum. Uzun zamandır beklediğim hamileliğim... iyi bir şey olmalı.

Drake'i aradım ama doğrudan telesekretere yönlendirdi. Bir özür ve hiçbir şey sormuyorum.

Ayrılığı şimdi atlatmak önemli. Birinin ayaklarımı yerden keseceğini ve ilgileneceğini düşünerek daha fazla düşmek istemiyorum. Yerleştiğimde, bebeğimi büyüttüğümde, ne olduğumda? Erkekleri tekrar düşünmek için sihirli zaman ne zaman? O zamana kadar, kitaplarımdaki erkek arkadaşlarım beni idare edecek. Yine de kalbimi saran yalnızlığın derinliği sonsuz gibi geliyor.

Drake'le hayatımda hiç olmadığım kadar birlikte oldum. Ona söylemeliydim.

Bu uyandırma çağrısına ihtiyacım vardı. Belki de lanet hormonlarım onun muhteşem aletini ve onunla ilgili mükemmel olan diğer her şeyi düşünmeyi bıraktığında, yollarımızı ayırmamızın iyi bir şey olduğunu anlayabilirim.

Bölüm 17

Drake

Spor çantamı topladım, düzenledim ve yeniden organize ettim. Telefonuma baktım, yatakta uzanmaya çalıştım ve ağırlık makinemde yüzlerce barfiks çektim ama Wendy'den ne kadar uzaklaşmak istesem de omzumun üzerinden bakıyorum. Telefonuma bakıyorum. Onunla birlikte istediğim her şeyin nasıl yerine oturduğuna dair düşünceler içinde kayboluyorum. Anlık aile, koruma ihtiyacımı besliyor ama onunla tanıştığımdan beri, herhangi bir eğitimin bana verdiğinden daha güçlü ve daha yetenekli hale geldim.

Kim olmam gerektiğini... ne olmam gerektiğini... teğmen olarak, asker olarak, eğitimini aldığım her şey olarak aşabilirsem ve sadece bir erkek olabilirsem, belki ona neden yalan söylediğini açıklaması için hak ettiğı şansı verebilirim.

Midem gurulduyor. Açlıktan ölüyorum ve birkaç saattir odamda olduğumu fark ediyorum, bu da bu kararı düşünmek için inanılmaz kısa bir süre. Sağlıklı düşünüp düşünmediğimi sorgulamak için, ama onu kaybetme düşüncesi beni sakat bırakıyor. Tüm geleceğimi bulanıklaştırıyor.

Sadece işimi yaparak dünyayı Wendy ve bebeğı için daha iyi bir yer haline getiriyorum. Olayların kişiselleşmesine asla izin vermem, bu yüzden bu durum rahatsız edici. Bir şeyler atıştırmanın beynimi toparlamam için bana biraz zaman kazandıracağını umarak odamdan çıkıyorum.

Onu aramak gibi düşüncesizce bir şey yapmadan önce. "Oha! Ne oluyor Drake?" Desmond diyor.

"Ne?" Mutfağı doğru giderken homurdanıyorum.

"Geçen gün bok gibi göründüğünü söylemiştim ama ."

"Güncelleme için teşekkürler." Bulaşık rafından blender şişemi ve kilerden protein tozumu alıyorum.

"Bana henüz teşekkür etme. Bugün daha da kötü görünüyorsun." "İltifatlarla dolu değil misin?"

"Sorun nedir?"

"Um..." İçimi . "Hiç hissetmemiştim. İhtiyacım varmış gibi... Ona hayatımda ihtiyacım var."

"Demek aşıksın," diye kestirip atıyor.

Başımı eğdim ve salladım... Benimle oynadı.

Devam ediyor, "İtiraf etmekten korkuyorum. Pekâlâ. Evet. Sorun değil, bana itiraf etmek zorunda değilsin, sadece ona itiraf ettiğinden emin ol."

"Bu değil-"

Sözümü kesti. "gereken kişi ben değilim." "Sanırım beni kullandı."

"Belki de öyledir."

"Hayır, benimle neden çıkmak istediği konusunda bana yalan söylediği gibi." Protein içeceğimi yudumluyorum.

"Yani seninle çıkmak için yalan mı söyledi? Sen dışarı çıktın ve ona aşık oldun. Sorun nedir? Devam et."

" bir şey değil."

"Öyle. Sana karşı hep dürüst oldum. Hepimiz senin inkârını gördük. Bir şeyler hissetmiyor olsaydın bir kadınla kahve içmek için buluşmazdın."

"İyi. Bir şeyler hissediyorum, ama bunun..." olup olmadığından nasıl emin olabilirim? Söyleyemem.
yüksek sesle.

"Eğer tamamen cinsel bir şey olsaydı, yalanın bir önemi olmazdı. Aptal olma."

"Nasıl oldu da yalanı yakalayamadım? Biz eğitimliyiz..." İtirafım çok acı verici.

"Bunun için eğitilmedik. O senin için iyi. Bunu herkes görebilir."

Sözleri sert vuruyor. Söylemedikleri daha da sert vuruyor. Beni yargılamıyor. Liderlik yeteneğimi sorgulamıyor. Kendime karşı çok sertimdir. Bu beni iyi bir SEAL yapıyor ama bazen hafiflemem gerektiğini hatırlatmak için kıcıma bir tekme yemem gerekiyor.

Karar veririm ve ilerlerim. Ben böyle . Kendimi ikinci kez değerlendirmek yeteneklerimin bir parçası değil. Ne yapmam gerektiğini bilirim.

Bölüm 18

Drake

İmza günü bittiği için artık çok daha sakin olan kitapçıya geri dönerek planımı uyguluyorum. Tezgâhtarlardan birinin yardımıyla çikolata, kahve ve aşk romanları.

Kısa bir tartışma ve farklı romantizm türleri hakkında hızlı bir eğitimden sonra, en çok satanları tavsiye ediyor ve bana birkaç askeri romanı işaret ediyor. İmza gününden kalan Wendy ya da Lily'nin kitaplarını önerdiğini görünce mutlu oluyorum. En çok satanlardan ve onunkilerden birer tane alıyorum. Ama onlar benim için. Onun yazdıklarını okuyacağım.

Erkek kasiyer kaşlarını kaldırdı ve ben de "Eğer bir kadının fantezisi olmak istiyorsak, başlamak için daha iyi bir yer var mı? Onun en iyisi olduğunu duydum." Lily'nin kitaplarından birini tutuyorum.

Gülüyor ve ben bana inandığına ikna olamıyorum. Ondan kitapları iki farklı torbaya ayırmasını ve Wendy için çikolatayı torbaya koymasını istiyorum.

Evine gidiyorum ama oraya varmadan önce üşüttüğünü hatırlıyorum. Bunun zamanlaması berbat. Markete uğrayıp mendil, birkaç soğuk algınlığı ve öksürük ilacı ve masaj yağı alıyorum. Belki hüsnükuruntu olarak görülebilir ama tüm vücut masajı ne zaman kötü bir fikir gibi görünmüştür ki?

Sonra evine doğru yola çıkıyorum, çok gecikmeden çünkü kahvenin soğumasını istemiyorum. Yazdığı kitapları arka koltuğuma güvenle yerleştirdikten sonra hediye çantasını ve kahveyi alıp evine doğru yola çıkıyorum.

Kapıyı çaldığımda cevap vermedi. Arabasının otoparkta olduğunu teyit ettim. Kapıyı tekrar sertçe çaldım.

"Git buradan," diyor şaşırtıcı derecede sert bir ses tonuyla ve göğsümün tam ortasına çarpıyor.

"Bir yere gitmiyorum."

"Bunu şu anda yapmak istemiyorum Drake."

"En azından ne yapmak istediğimi öğrenmek için içeri girmeme izin verseniz iyi olur, yoksa bunu komşularınıza duyuracağım."

" iyi hissetmiyorum," diyor kapının yanından daha yumuşak bir sesle.

Onu kollarıma almak ve her şeyin yoluna gireceğini bilmesini sağlamak için başımı dış tarafına yaslıyorum.

"Sirenita, o gün restoranda beni çağırdın. Beni içine çektin. Sana hayatın kendisinden daha çok ihtiyacım vardı, bunu itiraf etmekten korksam bile... ama burada gerçekleşen tek denizci ölümü, benim bir bekar olarak ölümümüdür. Artık yalnız ya da ekip üyelerimle yaşamak istemiyorum. Seni hayatımda istiyorum. Seni, bebeğini ve kitaplarını. Hepsini. Aşırı tepki gösterdim. Lütfen konuşabilir miyiz?"

Yoldan geçen birkaç kişi durdu ama bu kadın için yalvardığımı kimin gördüğü umurumda değil. Gerekirse bütün gün kapısında beklerim. Sonra aklıma bir fikir geldi.

"Kahven soğuyor."

Bir tıkırtı sessizliği bozuyor ve ben dik duruyorum. Tabii ki kahve anlaşmayı perçinleyecekti. Bu kadın kahveyi çok seviyor. Eğer bir aşk ilişkisi yaşarsa, bunun kiminle değil, neyle olacağını çok iyi biliyorum. Kapıyı açıyor ve geri çekiliyor.

"Hastayım ama kahveyi alacağım." Kahveyi gösterip eline koymama izin veriyor. "Bu işin başında sana bir ilişki aramadığımı söylemiştim. Yeni bir ilişkiye atlama konusunda endişelenmeden önce hayatımda istikrar ve güvene ihtiyacım var ve bunda ciddiymim."

"Biliyorum ama bunu sana vermek için bir şans istiyorum."

"Bu kahveyi içeceğim çünkü şiddetli baş ağrımı geçirebilir ve belki o zaman bana kızginken nasıl olup da bana hediyeler getirdiğini ve bildiriler yayınladığını anlayabilirim. Belli ki takma adımı ve askeri romanlar yazdığımı biliyorsun."

"Evet. İçeri gelebilir miyim?"

Yere yığılır. Gözleri kapanıyor. Sonra kahveden büyük bir yudum alıyor ve kanepeye oturuyor. "Evet, içeri gel."

Ona doğru bir adım atıyorum ve o da saygıyla oturduğum kanepenin diğer tarafını işaret ediyor. "Kızgındım çünkü bir Navy SEAL seriniz olduğunu gördüm. Sana söylediğim bir şeyi başlık olarak kullanmışsın. Ve bu sadece o başlığı kullanman değildi. Beni kullanmışsın gibi hissettim."

"Haklısın. . Sadece ilkinde. Ama yapacak çok var."

Neden bir "*ama*" olmak zorunda? Kahveyi tutuşu ve sıcak kolun üzerinde gezinen parmaklarına odaklanışı kalbimi belirsizlik içinde bırakıyor. "Bana karşı dürüst ol çünkü o kapının dışında söylediğim her şey doğru. Ama bana karşı dürüst olmazsan bu iş yürümez. Aklının nerede olduğunu bilmek zorundayım. İşim söz konusu olduğunda aynı şeyi yapamasam da bana her şeyi anlatabileceğine güvenebilmeliyim."

Başını sallıyor ve derin bir nefes almak için bir an bekliyor. "Seni restoranda duydum. SEAL olmaktan bahsetmek istemedin, ben de duymamış gibi davrandım. Ve evet, kaşık için sana teşekkür etmek istedim. Ama aramızda bir şey vardı, değil mi?"

"Evet, yaptık. Ve ikimiz de bunu inkar ettik."

"Yaptık." Kıkırdıyor ve bakışlarımla buluşuyor. "Bunu itiraf etmemeye, sadece seninle röportaj yapmak istiyormuş gibi davranmaya kararlıyım. Evet demene ihtiyacım vardı, bu yüzden teşekkür etme olayını uydurdum."

"Bunu yaptığınıza sevindim çünkü durumu doğru okudunuz. Ben olsam hayır derdim. Seni bir donanma komandosunun hayatına girmeye çalışan başka bir kadın olarak görürdüm. Ama sen farklıydın ve açıklayamadığım çılgınca hislerin beni korkuttu. Bariyerlerimi aştın." Kolumu uzatıyorum, elim kanepede aramızda duruyor. Beni kabul etmezse ne yapacağımdan emin değilim.

"Korkutucu olduğum için özür dilerim." Hafifçe gülüyor, kahvesini bırakıyor ve elime uzanıyor.

Onu nazikçe sıkarak kendimi açıyorum ve yükümü onunla paylaşıyorum. Bunu taşımak için yardıma ihtiyacım olduğundan değil, asla değişmeyecek olan parçamı anlamasına ihtiyacım olduğundan yapıyorum. Bu mümkün olduğunca tam dürüstlüğe yakın.

"Ekibimin yanında her zaman en iyi oyunumu oynamalıyım. Ben sadece bir Navy SEAL değilim. Ben teğmenim. Takıma liderlik ediyorum. Eğer kararlarım sorgulanırsa, sadece ekibimin hayatını değil, bazen ulusal güvenliği de riske atmış ." Duraklıyorum ve o da zayıfça gülümsüyor. Ne söylemesini istediğimden emin değilim.

"Bu tür bir baskıyı hayal bile edemiyorum."

"Birkaç yıl önce en küçük bir dikkatsizlik yüzünden iyi bir adam kaybettik. Ekibimizden kimseyi suçlamıyorum ama askerlerden biri kendini suçluyor ve bu yüzden kendini hırpalamasını izlemek çok zor. Birlikte büyüdüğü arkadaşlarından biriydi ve yakın zamana kadar evine bile gidememişti."

Wendy dudaklarını büzüyor ve gözleri doluyor. "Bunu izlemek onun için de senin için de çok yıkıcı olmalı."

Başımı sallıyorum. "Tüm planlarımıza, kirli dalışlarımıza rağmen ani kararlar vermekte başarılıyız. Ben durumu okumakta başarılıyım." Yutkunarak aşağı benim

savunmaya geçerek devam ediyorum. "Ve sen tüm bunları benden aldın. Kendime güvenmedim."

"Özür dilerim." Söylediklerimi nasıl algılayacağından emin değilmiş gibi ağzını kapatıyor, ki bu adil çünkü ben kendi sözlerime bile inanamıyorum.

"Üzgün olmana gerek yok." O anda anladım. "Sana bir iş gibi davrandığım için özür dilerim. Bir görev gibi. Gerçek bir sevgi olduğunu görebildiğim şeye güvenmediğim için özür dilerim. Ve aşırı tepki verdiğim için özür dilerim. Senin yanımdayken, dünyanın geri kalanı netleşiyor. Görevime bir yüz kazandırıyor. İşlerimi dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için yapıyorum... ve bunu söylemek kolay ama seviştikten sonra doymuş bir halde gözlerine baktığımda senin için her görevi yerine getireceğimi biliyorum... hepsinin senin için olduğunu. Yeni bir bakış açım var. Üzerine çamur atmanın zor olduğu bir bakış açısı."

Yüzünü buruşturuyor. "Yani başlığı gördün mü?"

Sikeyim. Söylediklerim arasında en çok bunu anladı. "O unvanı almak için beni kullandığın için senden nefret ettim ama itiraf etmeliyim ki bu iyi bir unvan. Ve sana karşı hissettiklerimi özetliyor. Bunun nasıl olacağını, sana ne söylemem gerektiğini ya da seni hayatımdan çıkarmam gerektiğini kaç kez düşünmeye çalıştıysam da... yaptığım her pis dalış bana cevabın sen olduğunu söyledi. Yapmam gereken dönüş sensin. Kalbimi zor şeylere açmalıyım. Wendy, bana bir şans daha verir misin?"

Yavaşça başını sallıyor, şoka girmiş gibi görünüyor, ben de yaklaşıyorum, onu kucağıma çekiyorum ve yanağından öpüyorum.

Diyor ki, "Özür dilemene gerek yok. Seni kullandım. Bunu yaptığım için özür dilerim. Sana söylemediğim için özür dilerim. Sonra hamile olduğumu öğrendiğimde her şey değişti. Her şey çok çılgıncaydı. Ben bir ilişki istemedim ve sen hemen hayatıma girdin. Ne kadar denediysem de

İnkâr et, sana her yaklaştığımda daha da mükemmelleşiyorsun. Bana bir şans daha verir misin?"

"Sen benim Sirenita'msın. Beni nereye çağırırsan, beni nereye götürürsen seni takip edeceğim. Ve Tanrı'ya şükür beni bir şans daha vermek için geri çağırıyorsun çünkü beni kabul etmezsen boğulurum.

"Sen uzman bir yüzücüsün. Bir yolunu bulacağından eminim ama sanırım bunu birlikte çözebiliriz."

Bir kolunu indirmeden önce bana sıkıca sarılıyor ve plastik bir poşetin kırıışması dikkatimi o içeri girdiğinde zar zor fark ettiğim poşete çekiyor - katılamadığım imza günümün kitapçısına.

"Bu senin için." Kucağıma koydu.

Aşk kitaplarından bunalmış durumdayım ve onları teker teker çıkarıp kanepede yanımıza koyarken, "Hanımefendinin önerdiği her şeyi aldım" diyor.

"Teşekkürler. Ciltsiz kitaplarda bir şey var. Bunlar harika. Bu romantik kitap yığınının satın aldığını hayal edebiliyorum. Bu dikkat çekmiş olmalı."

"Oh, yığının iki katı büyüklüğünde olduğunu düşünürsek öyle." Bakışlarını daraltıyor.

"Ayrıca her kitabınızdan birer tane aldım."

Bön bön bakıyor.

"Evet hanımefendi, ve hepsini okuyacağım."

"Oh, lütfen yapma." Yüzünü kapatıyor.

"Bu yaratıcı küçük neler olup bittiğini bilmek istiyorum." "Lütfen beni yargılama."

"Yapmayacağım ama konuşacak şeylerimiz olabilir. Belki denemek için bazı şeyler. Ama önce seni iyileştirmeliyiz. Bakmaya devam et." Çantayı gösteriyorum.

"Çikolatanın sağlıklı olduğunu söylüyorlar, değil mi?"

Şekeri çantadan çıkarıyor. "Sanırım sağlıklı olması için bitter çikolata olması gerekiyordu ama mutlu olmak bir şeye değer ve ben şu anda kesinlikle mutluyum. Beni mutlu ediyorsun."

"O zaman seni kısa sürede iyileştirebiliriz." Çantaya uzanıp küçük bir şişe masaj yağını alıyorum. "Seni soymayı planlıyorum ama söz veriyorum sadece tüm vücuduna masaj yapmak için. Hiçbir beklentim yok. Sadece tamamen rahatlamış ve iyileşmiş olmanı istiyorum. Bakmamız gereken bir bebeğimiz var."

"Mükemmel olabilirsin."

"Bundan çok uzağım ama seni her şeyden çok seviyorum."

"Hayatını kazanmak için dünyayı kurtarıyorsun, romantizm okuyorsun, masaj yapıyorsun, piyano çalıyorsun... ve hey, doğruluk ve yalan oyununu hiç bitirmedik, yani burada başka bir başarı var. Diğer doğru ve yalanların nelerdi?"

"Hiçbir şey." "

Üç ifadeyi seçtiğimde ruh halim çok kötüydü. Yalanımı ortaya çıkarmak istemiyorum. Belki de geçiştirebilirim.

"Sporda iyiydim ya da iyi notlar aldım." Başlangıçta bu ifadelere yüklediğim aşırılık etiketini küçümsüyorum.

Yüzünü benimkinden uzaklaştırmak için sırtını dikleştiriyor ve beni inceliyor. "İkisi de doğru olamaz..."

"Öyle değiller. Notlarım çok iyi değildi. Ailem bana hep A almam gerektiğini söylerdi ama ben öyle bir çocuk değildim." Sesim soluklaşıyor. Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum.

"Ailen senin muhteşemliğini görmezden gelmiş o zaman. Benim için hâlâ mükemmelsin."

"Bence birlikte mükemmeliz." İfadesinin beni ne kadar etkilediğini görmesini istemediğim için onu kendime doğru çekiyorum. "Benim dünyam senin içinde olduğun her saniye mükemmel."

Bölüm 19

1 Yıl Sonra

Wendy

Drake o bile beni şımartmayı başarıyor. İlk kez gitmek zorunda kaldığında, ben hastayken, arkadaşlarına benim için hediyeler bıraktırmıştı. İlk gün, arkadaşlarından birini bulabildiği her çeşit şehriyeli tavuk çorbasını alması için markete göndermişti. Bir insanın, hamile bile olsa, ne kadar tavuklu şehriye çorbası tüketebileceğinin bir sınırı olduğunu anladığımdan beri kilerim hâlâ dolu.

İkinci gün, arkadaşlarından birini bir dizi bitter çikolata ile gönderdi. Üçüncü gün ise rahatlamamı sağlayacak ve büyüyen karnım için cildimi pürüzsüz tutacak losyonlar ve aromaterapi ürünleri geldi.

Eve döndüğünde, her gün hediye göndermemesi gerektiğini açıklamıştım. İstedğim tek hediye eve sağ salim dönmesiydi.

İsteğimi kısmen yerine getirmişti ama bugün başka bir görevden dönüyor ve restoranda buluşmamızın birinci yıldönümü. O gittiğinden beri benim için her şey bebek muhabbeti oldu ve kendimi geçindirmeye ve anne olmaya alışana kadar en az bir yıl ayrı evlerde kalmamız konusunda ısrar etmeme rağmen, inanılmaz bir erkek arkadaş ve baba oldu. Kendisinden olmayan bir kızı kucaklama becerisi beni hayrete düşürüyor.

Aslında, tüm ekibi bebeğimi ve beni kucakladı. Drake hepsinin birbirinin yanında olduğunu söyledi. Ve onlar da benim için.

Kapım çalınıp da açtığımda Drake elinde büyük bir kese kağıdı ve boktan bir sırtışla karşımda duruyordu.

Gergin. Yine şekerleme getirdiği için üzüleceğimden endişeleniyor olmalı. Ya da beni arayıp tam olarak ne zaman uğrayacağını söylemediği için. İşiyile ilgili gizliliğin yanı sıra, bana sürpriz yapmayı da seviyor. Her nasılsa, tüm bunlarla barıştım. Kızımızın babasının yaptığı muhteşem işten korkmasını istemiyorum.

O uzanır a Buket itibaren arkasında onun geri ve diyor, "Mutlu Yıllar."

"Hatırladın." Buketi alıyorum ve kollarını bana doluyor, beni yakın tutarken dudaklarını saçlarımda gezdiriyor.

"Detaylara dikkat etmek benim işim."

Çekiliyorum ve gülleri bir vazoya yerleştiriyorum. "Senin işin bundan biraz daha karmaşık."

"Ne demek istediğimi biliyorsunuz. Detaylara dikkat etmek üzere eğitildim. Bunu senin kapatabildiğinden daha fazla kapatamam."

"Hayatımın benim ayrıntıları yorumlamama bağlı olmaması beni rahatlatıyor.

Bebek beyni bunun ciddi şekilde ters gitmesine neden olabilir. Döndüğüne sevindim." "Bebeklerden bahsetmişken, Carmen nerede?" Etrafıma bakarak soruyor.

küçük bir alan. "O uyuyor."

"Bu bize kesintisiz bir yemek için zaman kazandırır." Şimdi restoranımızdan geldiğini anladığım çantayı açıyor. Burnum gül kokusuyla o kadar dolmuş olmalı ki yemeği fark etmedim.

"Kemiklerinizin üzerine atlamak istiyorum ama yemekte ısrar ediyorsanız..." Akşam yemeğinden çok daha fazlasına açım.

"İstiyorum." Tereddüt etmeden söylüyor.

"Şaka yapıyorsun." Yüzünde şaka yaptığına dair bir ipucu arıyorum ama yapmıyor. "Tamam, hadi yiyelim."

Beni masaya çağırıyor ve çantadan son yiyecekleri çıkarıp mutfaktan getirdiği tabaklara aktarırken oturmamı istiyor.

"Çatal bıçak takımını getirebilir miyim?" Ben teklif ediyorum ama o oturmamı işaret ediyor. "Restoranda biraz var."

"Her zaman kırılan şu dayanıksız küçük plastik şeylerden mi?"

"Sirenita'm için sadece en iyisi." Gerçek gümüş çatal bıçak takımı çıkarıyor. "Sana gerçek gümüş çatal bıçak takımı mı verdiler?"

"Restorandan aldım. Bazen garsonlar biraz yavaş olabiliyor, bu yüzden kendime yardım ettiğimden emin oldum."

"!" Carmen'i uyandırmamak için sesimi hızla .

"Senin için her şeyi yaparım. Sen benim Sirenita'msın. Senin merhametine kalmışım." Sonra çantadan daha küçük bir paket servis kutusu çıkarıp açıyor, cheesecake'i bir tatlı tabağına aktarıyor ve üzerine bir kap daha çikolata sosu döküp bir kaşık ekliyor.

"Sen en iyisisin ama bu bebek kilosundan kurtulmaya çalışırken tatlıya ihtiyacım yok."

"Bir molayı ve kutlamayı hak ediyorsun."

"Evde olmanı kutlamak benim için işe yarıyor. Sen olmasaydın ne yapardım bilmiyorum." Eski sevgilim kendi kızıyla hiç ilgilenmezken Drake benimle kaldığı için kendimi inanılmayacak kadar şanslı sayıyorum.

"Umarım sorularıma cevap vermeni kutluyor olunuz." Elimi sıktı.

"Bu tam tersi değil mi? Olmayan randevumuzda olmayan küçük röportajımla tüm soruları soran bendim."

"Sorulması gereken bir soru daha var." Kalan tatlı kutusunu kapıyor ve yemin ederim eli titriyor. Gergin mi?

Yerine koyacağını sanıyorum ama dizlerinin üzerine çöküp açıyor.

Kalbim durdu.

Bir parça cheesecake'in tepesinde bir evlilik yüzüğü var.

Bu gerçek olamaz. İstedğim gibi bekledi. Bunu ne kadar zamandır planlıyordu? Gözlerim doldu. Bunu yapacağına inanamıyorum. Ve yine de, bu kadar uzun süre yanımda kaldı... neden yapmasın ki?

"Wendy, beni rahat olan her şeyden uzaklaştırdın. Kontrol edebildiğim her şeyden ve en büyük korkularımdan bazılarıyla yüzleşmemi sağladın. Sonra bana birlikte onları yenebileceğimizi öğrettin. Ve birlikte bir ailemiz var. Ama senin gerçekten ailem olduğunu, bizim bir aile olduğumuzu bilmeyi her şeyden çok istiyorum. Benimle evlenir misin?"

"Evet, tabii ki yapacağım." Şok, sevinç, aşk... her şey içimde dönüyor, gözyaşlarımı yanaklarımdan aşağı itiyor.

Sonra yüzüğü emerek temizliyor ve parmağıma takıyor. Öpüşmemiz kucaklaşmaya dönüşüyor ve kendimizi kanepede buluyoruz. Carmen'in beşiği yatak odamda olduğundan, oturma odası bizim seks odamız haline geldi.

Drake benimle yavaşça sevişiyor, ruhlarımızı besliyor, sonunda içime boşalmadan önce sayısını unuttuğum kadar çok orgazm yaşıyor. Bir çocuk daha yapmaktan bahsettik ve korunmuyoruz ama adetlerim yeniden başlamadı. Çok umutlu değilim ama aynı zamanda Drake'in bebeğine sahip olmak için sabırsızlanıyorum.

"Seni seviyorum, Wendy. Nişanlım olmanı seviyorum. Karım olacağın için seviyorum. Ve beni bir bütün yapmanı seviyorum."

Sonsöz

3 Yıl Sonra

Wendy

Çocuklar ve eşleri plaj çekiminden sonra ayrılıyor. Lacy ve ben bir sonraki kitap kapaklarımızda gerçek SEAL'lere yer vereceğimiz için çok mutluyuz. Ordu, hizmet üyelerinin nasıl resmedileceği konusunda seçicidir, bu yüzden Drake artık aktif görevde olmayan arkadaşlarını çekti.

Hevesli bir romantizm okuyucusu olan inanılmaz fotoğrafçı Cailyn fotoğraf çekimini ücretsiz yapmayı teklif etti. Satışlardan elde edilen tüm geliri ordu ve gazilerle ilgili projelere bağışlayacağız.

Fotoğraf makinesinin parçalarını sökerek her bir parçayı çantasındaki yerine yerleştiriyor ve çocuklar da devasa yeşil perde fonunu indirmeye yardım ediyor; arkasında okyanusun güzelliği ve ufuk çizgisi olduğu için bu komik görünüyor, ancak kapaklar için bir arka plan hazırlayacağız. Otantik kumu kullanmaya karar vermiştik ve neyse ki rüzgar çok büyük bir etki .

"Bunu yaptığın için çok teşekkürler, Cailyn."

"Benim için zevk." Göz kırıyor. "Mızımız bebekler ve işbirliği yapmayan küçük çocuklar yerine kaslı askerleri her gün tercih ederim. Elbette, küçük Carmen'iniz her zaman tam bir çocuk oyuncağı olmuştur."

"Onunla şansımız yaver gitti. Yine de bunu nasıl yapıyorsunuz bilmiyorum. Bir bebeğin mutlu yüz ifadesini takındığı anda fotoğraf çekmeye çalışmanın yarattığı baskıyı hayal bile edemiyorum. Ya da daha da kötüsü, yürümeye başlayan bir çocuğu gülümsemeye ikna etmek."

Carmen'in çılgılığı dikkatimizi çekiyor, Drake onu omuzlarına almış ve okyanusa doğru yürüyorlar. O bir su böceği.

Tıpkı babası gibi ama onun bir deniz komandosu olacağı düşüncesi beni ürpertiyor. Kadınların eşitliği için her şeyi yaparım ama kalbimin ve sınırlarımın başka bir aile üyesinin böylesine tehlikeli bir işte çalışmasını kaldıracabileceğinden emin değilim.

Onun da benim izimden gidip seksi hikayeler yazması düşüncesiyle başa çıkmaya tam olarak hazır değilim. Neyse ki bu kararlar yıllar sonra alınacak. Drake muhtemelen elli yaşına gelene kadar seks yapacağı düşüncesini bile kavrayamayacak. Onu delicesine koruyor. Küçük kızıyla çıkmak isteyen her erkeğe acırım.

Zac, Drake'in bizim için modellik yapan arkadaşlarından biri yaklaşıyor. Onu Cailyn'in kışını incelerken yakaladım. Sonra benim onu yakaladığımı fark ediyor ve bakışlarını aniden kaydırarak kaşlarını ovuşturuyor. Dudaklarında gergin bir gülümseme beliriyor. Kenara çekiliyor, sonra başını sallıyor, bana kocaman bir gülümseme veriyor ve bize doğru yoluna devam ediyor.

"Hey, Cailyn."

"Merhaba, Zac." Gülümsemesi büyüdü. Onun diğer erkeklerden daha çok fotoğrafını çektiğini sanıyordum. Şimdi anlıyorum. Zac'in alışılmadık derecede çekingen tavrından belli olan sınırları beni gıcıklıyor.

"Hey, um... Eğer acele etmen gerekmiyorsa, biraz takılmak ister misin diye merak ettim."

Cailyn bikini üstünü ve alt yarısını örten şalvara bakıyor. "Ben de bunu planlıyordum. Okyanusa ıslanmadan inmem."

"Ben de bunu söylemeni umuyordum. Yani, kalabileceğini... .. alacağını değil... çenemi iyi olacak." Sözlerini tökezleyerek söylüyor ve Cailyn'in imasını hepimizin anladığını belli ediyor. Kendimi affettiriyorum ve Zac'in omuzlarındaki gerginliğin azaldığını görüyorum.

Çok tatlı bir çift olacaklar.

Jake ve eşi Livi Drake'e katıldılar ve kısa bir sohbetten sonra Drake kızımızı omuzlarından indirip ona etti. Çocuklarımız birlikte iyi oynadıkları için eski oda arkadaşı bu akşam Carmen'i alacak.

Drake iç tarafa dönüyor, bakışları bana gelene kadar herkesin üzerinden geçiyor. Gözlerindeki yoğunluk bana bu sabah verdiği sözü hatırlatıyor. *Bugün seni hamile bırakacağım.*

Eğer bugün Cailyn ve tüm erkekleri bir araya getirebileceğimiz tek gün olmasaydı, Drake'in tüm gün onun sikinin üzerinde kalmaktan başka bir şey planlamama izin vermesine imkân yoktu.

Daha önce bir çocuk daha yapmak istedik ama adetlerim yeniden başladıktan sonra, her ay doğurganlık dönemimle ilgili en kötü şansa sahip olduk. Her zaman evden uzakta bir bağlılığı vardı. O günlerden önce ve sonra tüm kalbiyle denemediğinden değil.

Bir yanıml eski eşimle yaşadığım gibi hamile kalmakta sorun yaşayabileceğimizden endişeleniyor. Sorun ben olabilirim. Drake, Carmen için gelmiş geçmiş en iyi baba olsa da ve ona asla sadece kendisininmiş gibi davranmasa da, beni hamile görmeye, karnımı okşamaya ve bebekle konuşmaya bayılıyordu. Ayrıca azgın hamilelik hormonlarımla da arası iyiydi, hatta geciktiğimde doğumu başlatmak için günde birkaç kez seks yapıyordu.

Hiçbir şikayetim yoktu.

Hatta beni kalbinin derinliklerinde tek bir çocukla iyi olabileceğine ikna etti. Ama mümkünse ikimiz de bir çocuk daha yapmak istiyoruz. Bu ay ilk kez yumurtlama günlerim onun görevleriyle ya da yumurtlarken gıda zehirlenmesi geçirdiğim ay gibi çeşitli diğer sorunlarla senkronize değil. Bebek yapmaya elverişli değil.

Ayak parmaklarımı kumda oynatarak Drake'in okyanustan çıkmasını beklerken, göğüs kaslarının ve karın kaslarının üzerinden akan suyun tadını çıkarıyorum.

Sonunda bana ulaştığında, kollarını etrafıma sarıyor, kalçalarımı kendine çekiyor, parmakları kığımın üstünü sıyrıyor. Bedenlerimiz onun kucaklamasıyla bir arada tutulurken, sertleşen sikinin farkındayım.

Hiç gitmeyen bebek kilolarıma ve yüksek belli, göbeği sıkıştıran bikinime rağmen Drake bunun onu rahatsız ettiğine dair tek bir kelime bile etmedi. Tek konuşabildiği beni bebeğiyle birlikte şişmiş görmek.

Güneş gökyüzünde alçalıyor ve arkadaşları veda ederken Drake beni bırakmıyor. Seal Team Romeo'nun eski ve şimdiki aileleri arasındaki topluluk özel bir şey.

Drake geriye adım atıp beni de yanına çekti.

"Çocuksuzuz." Ona hatırlatıyorum.

Burnumun ucunu öpüyor. "Uzun sürmeyecek." "Ne? Carmen'i tuttuklarını sanıyordum."

Drake hınzırca sırtıyor. "Gece bitmeden seni hamile bırakacağım."

Çılgına döndüm ve eve gidip ilk seferde işe yaramazsa diye yoğun çaba sarf etmeye hazırım.

"Yanlış yöne gitmiyor muyuz?" O geriye doğru birkaç adım daha atarken soruyorum.

"Bir dakikalığına okyanusta takılırsınız diye düşünmüştüm. Bir göreve asla öylece atlamazsınız. Hazırlık çalışmalarınızın eksiksiz yapıldığından emin olmalısınız."

"Takvimi okuyup bugün yumurtlama döneminde olduğumu bilmeyi mi kastediyorsun? Evet, hazırlık çalışmaları tamamlandı."

"Oh hayır, Sirenita." Kollarını benden çözdü ve bizi götürdüğünü fark etmediğim sörf tahtasını aldı. Kolunun altına aldı ve beni denize doğru götürdü. "Seninle ilk buluşmamızın olduğu okyanusta gün batımını izlemek istiyorum. Seni ilk kez kollarıma aldığım yerde."

"Ve önce bizi suya attım."

Tahtasına binmem için başıyla işaret ediyor ve bizi sakın bir yere götürüyor. Her şey mükemmel ve sırtımı göğsüne doğru çekiyor. Bacaklarım doğal bir şekilde tahtanın üzerine yayılıyor, karnımı sıkın mayomun içinden hızla yolunu bulan parmaklarına açılıyor ve klitorisime yerleşiyor. Biz güneşin ufukta kalan son parçasını izlerken orgazmım artıyor.

"Seni seviyorum, Sirenita."

Bu basit sözler beni her zaman etkiliyor ve ona teslim oluyorum, kollarında paramparça olarak süzülüyoruz, gökyüzünün parlak renkleri onun hayatımda yarattığı güzelliğin yanında soluk kalıyor.

Nefesimi tuttuğumda "Ben de seni seviyorum," diyorum.

Sonra beni kaldırıyor ve ben de sörf tahtası üzerinde pratik yaptığım için artık çok daha zarif bir şekilde onu takip ediyorum. Dönüyorum, böylece ona binmiş oluyorum. Sertleşmiş siki aramızda geriliyor. "Eve gidip seninle sevişmeme izin vermeye hazır mısın?"

"Bunun için her zaman hazırım."

SON

Drake'in Wendy'ye verdiği sözü yerine getirip getirmeyeceğini merak ediyorum.

Hamile misin?

Tüm bonuslarıma erişmek için haber bültenime kaydolduğunuzdan emin olun

İçerik!

<https://www.BarbraCampbell.com>

Lance ve Kyle Kanada'ya gittiğinde **süper ateşli bir ménage** için hazırsanız,
mutlaka okuyun

Seks, Yalanlar ve Teknik Adamlar:

<https://www.books2read.com/SLTG>

SEAL Team Romeo

SEAL Team Romeo'nun adamlarıyla tanışın. Bu savaşçılar iş başında ülkelerine hizmet ediyor, masumları koruyor ve genellikle kışlarına tekmeyi basıyorlar. Zorluk ya da tehlike ne olursa olsun, her zaman birbirlerini kollarlar. Dünyayı kurtarmakla o kadar meşguldüler ki aşkı bulamadılar. Ta ki şimdiye kadar.

İzindeyken, her biri kendi eşiyle tanışmak üzeredir. Bu SEAL'lar sıkı savaşır... ve daha sıkı severler. İster komşu kızı olsun, ister kaçan kız, doğru kız bir Romeo'nun kalbini ele geçirdiğinde, ömür boyu onun olur.

En sevdiğiniz instalove yazarlarından bazılarının kısa ve ateşli romanslarından oluşan bu seride SEAL Team Romeo'ya aşık olmaya hazır olun.

Seri Bağlantısı: <http://mybook.to/SEALTeamRomeo>



Fern Fraser tarafından Baskı Altında - <https://geni.us/SealUnderPressure>

İmzalı, Mühürlü, Teslim edildi tarafından Khloe Summers -

<https://amazon.com/dp/B09SP674YY>

Aşk Demirli tarafından Mayra Statham =

<https://amazon.com/dp/B09SK1SVFT>

Geçiş Düşman Çizgiler tarafından Cameron Hart - <https://amazon.com/dp/B09SFFLVFF/>

Tarin Lex'ten Broken SEAL - <https://amazon.com/dp/B09SRM99LG>

İçinde Çok Derin tarafından Emma Lee Jayne - <https://amazon.com/dp/B09V1LH9TW>

Nichole Rose tarafından Easy Surrender - <https://mybook.to/EasySurrender>

Bir Gece ile a MÜHÜR tarafından Eve Londra - <https://amazon.com/dp/B09SFZHY6V>

Kat Baxter'dan Covert Curves - <https://amazon.com/dp/B09THSG1P9>

Operasyon İddia Eğriler tarafından Lana Aşk -

<https://amazon.com/dp/B09SGY5CK3>

Blown Away by Loni Ree - <https://amazon.com/dp/B09SH6XLQC> Shot

to the Heart by Emily Bunney - <http://mybook.to/Shottotheheart>

Savunma Benim Kalp tarafından Barbra Campbell =

<https://books2read.com/DefendingMyHeart>

Operasyon: Eşim Onun Yukarı tarafından Chloe
Maine - <https://amazon.com/dp/B09SVRL9B9>

Anlaşmayı Mühürleyen: Poppy Parkes - <https://tinyurl.com/sealing-the-deal>

Öpücükle Mühürlenene: Mazzy King - <https://geni.us/SealedKiss>

Yazar Hakkında

Barbra Campbell kirli-tatlı aşk romanları yazıyor çünkü çiftlerin aşık olurken yaşadıkları sorunların üstesinden gelmelerine yardım etmekten keyif alıyor, en başta sorun yaşamaları kendi hatası olsa bile.

Yaklaşık on yıl boyunca Genetik alanında eğitim aldıktan sonra, romantizmin 'kimyası' hakkında yazmanın vücudumuzun nasıl çalıştığına dair biyokimyadan çok daha eğlenceli olduğunu fark etti. Hikâyelerini dünyayla paylaştı, bir dizi romantizm yarışmasında finalist oldu ve laboratuvar önlüğünü bir dizüstü bilgisayarla değiştirdi.

Tüm bunları üniversitedeki sevgilisi yanındayken yapmıştır. Akıllı seksi kitap erkek arkadaşlarında ve kapak modellerinde olsa bile, her gün HEA'nın peşinden gitmesine yardımcı oluyor.

Barbra yazmadığı zamanlarda muhtemelen plajda takılıyor ya da plajda takılıp takılmaması gerektiğine karar veriyordur!

Herkesi kucaklıyorum.

Gelin ROAR'da (Romance On All Retailers) takılın:

<https://www.facebook.com/groups/257684963217772>



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.